திரு அருட்பா
திரு ஆயிரம்

ரூ. ௨.

கோடடையூர்

சென்னை

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்

ஓம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

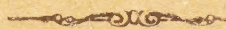
எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க!

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த

விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே!

இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய — சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார, சங்கற்ப விகற்பங்களும்—எங்கள் மனத்தில் பற்றாவண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு

வந்தனம்! வந்தனம் !!

இங்ஙனம்

இராமலிங்கம்

ஓம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான் றனையேயேத்து.

இன்றுவருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லதுமற்
றென்று வருமோ அறியென் எங்கோவே—
துன்றுமல, வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள்
வெளிகடந்து, சும்மா இருக்கும் சுகம்.

சற்குரு தோத்திரம்

பராபரம் கோதகலும் அநாமயம் போதநிலை
பகாநலம் வாதமறு சுகோதயம் பாதிதமில்
நிராமயம் காரகம திலாதசஞ் சீவிதநல்
நிராசைகொண் டாருடைய நிகேதனம் சூதை
முறல், வராதஇன் பாரவெனை முனிைல்வந்
தேயருளி, மகாபலம்சேரவருள்விராவுசெம்பாதை
நம, இராமலிங் தார்மனதின் இராதசங் தோட
நம, இராமலிங் காயநம இராமலிங் காயநம.

திருவருட்பா மகிமை

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோல் மாந்தர்
கள்தம், உண்ணீர் சிவம்விளங்க ஓங்குவிக்கும்-
கண்மணியாம், நங்கள் இராமலிங்க னல்ல
அருட்பா முறையைத், துங்கமுற மாணுதொழு.

சற்குரு நாதா சற்குரு நாதா
சன்மார்க்க சங்கம் தழைக்கவருள் தாதா.

திரு அருட்பா
திரு ஆயிரம்

பரசிவ வணக்கம்

திருவிளங்கச் சிவயோகச் சித்தியெலாம்
விளங்கச், சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானு
பவம் விளங்கத், தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத்
திருச்சிற்றம் பலத்தே, திருக்கூத்து விளங்க
ஒளிசிறந்த திருவிளக்கே! உருவிளங்க, உயிர்
விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க, உலக
மெலாம் விளங்க அருளுதவு பெருந்தாயாம்
மருவிளங்கு, குழல்வல்லி மகிழ்ந்துஒருபால்
விளங்க, வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க
வளர்ந்தசிவக் கொழுந்தே.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேரொ
ளியே, அன்புரு வாம்பர சிவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவடிப் புகழ்ச்சி

பரசிவம்: சின்மயம் பூரணம் சிவபோக
பாக்கியம் பரம நிதியம்
பரசுகம் தன்மயம் சச்சிதா னந்தமெய்ப்
பரம ஏகாந்த நிலையம்
பரமஞானம் பரம சத்துவ மகத்துவம்
பரம கைவல்ய நிமலம்
பரம தத்துவ நிரதிசய நிட்களம் பூத
பௌதிகா தார நிபுணம் 4
பவபந்த நிக்ரக விநோத சகளஞ்
சிற்பரம் பரானந்த சொரூபம்
பரிசயா தீதம் சுயம் சகோதயம் வரம்
பரமார்த்த முக்த மௌனம்
பட்ன வேதாந்தாந்த மாகமாந்தாந்த நிரு
பாதிகம் பரம சாந்தம்
பரநாத தத்துவாந்தம் சகச தரிசனம்
பகிரங்கம் அந்த ரங்கம் 8
பரவியோமம் பரம ஜோதிமயம் விபுலம்
பரம்பரம் அனந்தம் அசலம்
பரம லோகாதிக்க நித்திய சாம்பிராச்சியம்
பரபதம் பரம சூக்ஷமம்
பராபர மநாமயம் நிராதர மகோசரம்
பரம தந்திரம் விசித்திரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம்
பரசுகோ தயம் அக்ஷயம் 12

பரிபவ விமோசனம் குணரகிதம் விசுவம்
பதித்துவ பரோ பரீணம்
பஞ்சகிர்த்திய சுத்த கர்த்தத்துவம் தற்
பரம் சிதம்பர விலாசம்
பகர்சுபா வம்புனித மதுலமது லிதமம்
பராம்பர நிரா லம்பனம்
பரவு சாக்ஷாத்கார நிரவயவங் கற்
பனாதீத நிரு விகாரம் 16
பரதுரிய அனுபவம் குருதுரிய பதமம்
பகம் பகா தீதவிமலம்
பரம கருணாம்பரம் தற்பதம் கன சொற்
பதாதீதம் இன்ப வடிவம்
பரோக்ஷ ஞானாதிதம் அபரோக்ஷ ஞானானு
பவ விலாசப் பிரகாசம்
பாவனாதீதங் குணாதீதம் உபசாந்த
பத மகா மௌன ரூபம் 20
பரம போதம் போத ரகித சகிதம்சம்
பவாதீதம் அப்ர மேயம்
பகரனந் தானந்தம் அமலம் உசிதஞ் சிற்
பதம் சதானந்த சாரம்
பரையாதி கிரணாங்க சர்ங்க சௌபாங்க விம்
பாகாரநிருவி கற்பம்
பரசுகா ரம்பம் பரம் பிரம வித்தம்
பரானந்த பூரண போகம் 24

பரிமிதா தீதம் பரோதயம் பரகிதம்
பரபரீணம் பராந்தம்
பரமாற் புதம் பரம சேதனம் பசுபாச
பாவனம் பரம மோட்சம்
பரமாணு குணநவா தீதம் சிதாகாச
பாஸ்கரம் பரம போகம்
பரிபாக வேதன வரோ தயானந்த
பதபாலனம் பரம யோகம் 28
பரம சாத்திய அதீதானந்த போக்கியம்
பரிகதம் பரிவேத்தியம்
பரகேவலாத் விதானந் தானுபவ சுத்த
பாதாக்ர சுத்த பலிதம்
பரம சுத்தாத் விதானந்த அனுபூதிகம்
பரிபூத சிற் குணந்தம்
பரமசித்தாந்த நிகமாந்த சமரச சுத்த
பரமானுபவ விலாசம்: $\frac{1}{4}$— 32
தரமிகும் சர்வ சாதிட்டான சத்தியம்
சர்வ ஆனந்த போகம்
சார்ந்த சர்வாதார சர்வமங்கள சர்வ
சத்திதரம் என் றளவிலாச்
சகுண நிர்க்குணமுறு சலட்சணவிலட்சணத்
தன்மை பலவாக நாடித்
தம்மைநிகர் மறையெலாம் இன்னும் அளவிட
நின்ற சங்கரன் அநாதி யாகி. 36

சாமகீதப் பிரியன் மணிகண்ட சிகண்ட
சசிகண்ட சாம கண்ட
சயசயவெனும் தொண்டர் இதயமலர்மேவிய
சடாமகுடன் மதன தகனன்
சந்திர சேகரன் இடபவாகனன் கங்கா
தரன் சூலபாணி இறைவன்
தனிமுதல் உமாபதி புராந்தகன் பசுபதி
சயம்பு மாதேவன் அமலன் 40
தாண்டவன் தலைமாலை பூண்டவன் தொழும்
அன்பர் தங்களுக்கு அருள் ஆண்டவன்
தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வட
திசைச், சைலமெனும் ஒரு வில்லவன்
தக்ஷிணா மூர்த்தி அருண்மூர்த்தி புண்ணிய
மூர்த்தி, தரும் அட்டமூர்த்தி யானேன்
தலைமைபெறு கணநாயகன் குழகன் அழகன்
மெய்ச்சாமி நந்தேவ தேவன் 44
சம்பு வேதண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான்
தாணு முக்கண்களுடையான்
சதுரன் கடாசல உரிப் போர்வையான்
செந்தழல் கரத்தேந்தி நின்றோன்
சர்வ காரணன் விரற் காலகாலன் சர்வ
சம்பிரமன் சர்வேச் சுரன்
தகைகொள் பரமேச்சுரன் சிவபிரான் எம்
பிரான் தம்பிரான் செம்பொற் பதம் 48

தகவுபெறு நிட்பேத நிட்கம்பமாம் பரா
சத்திவடிவாம் பொற் பதம்
தக்கநிட் காடின்ய சம்வேத நாங்க சிற்
சத்திவடிவாம் பொற் பதம்
சாற்றரிய விச்சை ஞானங் கிரியை
யென்னு முச்சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவானந்த
சத்தி வடிவாம் பொற் பதம் 52
தருவிந்தை மோகினியை மானை அசைவிக்கும்
ஒரு சத்திவடிவாம் பொற் பதம்
தாழ்வில் ஈசானமுதன் மூர்த்திவரை ஐஞ்
சத்திதஞ், சத்தியாம் பொற் பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற்பம் பெறும் அனந்தமா
சத்திசத்தாம் பொற் பதம்
தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்தியத் திருவருட்
சத்தியுருவாம் பொற் பதம் 56
தவாத சாந்தப்பதம் துவாத சாந்தப்பதம்
தருமிணை மலர்ப்பூம் பதம்
சகலர் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் இதய
சாட்சியாகிய பூம் பதம்
தணிவிலா அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷங்களில்
சமரசமுறும் பூம் பதம்
தருபரம் சூக்குமம் தூலம் இவை நிலவிய
தமக்குள் உயிராம் பூம்பதம் 60

சரவசர அபரிமிதவிவித ஆன்மப்பகுதி
தாங்குந் திருப்பூம் பதம்
தண்டபிண்டாண்ட அகிலாண்ட பிரமாண்ட
டந், தடிக்க வருளும் பூம்பதம்
தத்வ தாத்விக சக சிருட்டி திதி சங்கார
சகல கர்த்துரு பூம்பதம்
சகசமல இருளகல நின்மல சுயம்பிரகா
சம் குலவும் நற்பூம் பதம்: ½—64

மரபுறு மதாதீத வெளி நடுவில்
ஆனந்த மாநடனமிடு பூம்பதம்
மன்னும்வினை ஒப்புமல பரிபாகம் வாய்க்க
மாமாயையை மிதிக்கும் பதம்
மலிபிறவி மறலியின் அழுந்தும் உயிர்தமை
அருளின்— மருவுற எடுக்கும் பதம்
வளர் ஊர்த்த வீரதாண்டவமுதல் பஞ்சகம்
மகிழ்ந்திட வியற்றும் பதம் 68

வல்லமுயலகன் மீதின் ஊன்றிய திருப்
பதம், வளந்தரத் தூக்கும் பதம்
வல்வினை யெலாம் தவிர்த்துஅழியாத
சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும் பதம்
மறைதுதிக் கும்பதம் மறைச்சிலம் பொளிர்
பதம், மறைப் பாதுகைச் செம்பதம்
மறைமுடி மணிப்பதம் மறைக்கு மெட்டாப்
பதம், மறைப்பரி யுகைக்கும் பதம் 72

மறையவனுளங் கொண்டபதம் அயிர்த்தசேகை-
யாம், மறையவர் சிரந்தாழ் பதம்
மறையவன் சிரசிகாமணி யெனும்பதம் மணிக்
கொள், மறையவன் வாழ்த்தும் பதம்
மறையவன் செயபூசை மாக்கின்ற அதிகார
வாழ்வை ஈந்தருளும் பதம்
மறையவன் கவலிறுங் காணுதபதம் அந்த
மறையவன் பரவும் பதம் 76
மால்விடை இவர்ந்திடு மலர்ப்பதம் தெய்வ
நெடுமால் அருச்சிக்கும் பதம்
மால்பரவி நாடொறும் வணங்குபதம் மிக்க
திருமால் விழி இலங்கும் பதம்
மால்தேட நின்றபதம் ஓர்ஆனந்தக்கோடி
மால் தலை அலங்கறு பதம்
மான்முடிப்பதம் நெடியமால் உளப்பதம்
அந்த மாலும் அறிவரிதாம் பதம் 80
மால்கொள் அவதாரங்கள் பத்திறும் வழிபட்டு
வாய்மை பெற நிற்கும் பதம்
மாலுலகு காக்கின்ற வன்மைபெற் றடியவ
ரின் வதிந்திட வளிக்கும் பதம்
வரைபுரம் உருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பல
கோடி வயவுருத்திரர் சூழ்பதம்
வாய்ந்திடும் உருத்திரர்க்கு இயல்கொள் முத்
தொழில்செய்யும் வன்மை தந்தருளும்பதம்

வான இந்திராதி எண்டிசைக் காவலர்கள்
மாதவத் திறனும் பதம்
மதியிரவி யாதிசூரர் அசுரர் அந்தரர் வான
வாசிகள் வழுத்தும் பதம்
மணியுரகர் கருடர் காந்தருவர் விஞ்சையர்
சித்தர் மாமுனிவர் ஏத்தும் பதம்
மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள்
மதித்து வரமேற்கும் பதம் 88
மன்னு கின்னரர் பூதர் வித்தியாதரர் போகர்
மற்றையர்கள் பற்றும் பதம்
வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலை
வர்கள் மனக்கோயில் வாழும் பதம்
மாதேவி எங்கள் மலைமங்கை என்னம்மை
மென் மலர்க்கையால் வருடும் பதம்
மறலியை உதைத்தருள் கழற்பதம் அரக்
கனை மலைக்கீழ் அடர்க்கும் பதம் 92
வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சு
திறன் மஞ்சுற விளங்கும் பதம்
வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திட
வுண் மந்தண நவிற்றும் பதம்
மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ்
வீறியிட மாறி நடமாடும் பதம்
மறக்கருணையுந் தனி அறக்கருணையும் தந்து
வாழ்விக்கும் ஒண்மைப் பதம்: ¾—96

இரவுறும் பகலடியர் இருமருங்கிலும்
உறுவரென வயங்கிய சீர்ப்பதம்
எம் பந்தமற எமது சம்பந்தவள்ளல்
மொழி இயன்மணம் மணக்கும்பதம்
ஈவரசர் எம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக
இசைபரி மளிக்கும் பதம்
ஏவலார் புகழ் எமது நாவலாரூரர் புகல்
இசைதிருப் பாட்டுப் பதம் 100
ஏதலூர் தங்காத வாதவூரெங் கோவின்
இன்சொன்மணி அணியும் பதம்
எல்லாரு மணிமாட நல்லூரின் அப்பர்
முடி இடை வைகி அருண்மென் பதம்
எடுமேலெனத் தொண்டர்முடிமேன் மறுத்
திடவும், இடைவலிந்து ஏறும் பதம்
எழில்பரவை யிசைய ஆரூர் மருகி னருள்
கொண்டு இராமுழுதும் உலவும்பதம் 104
இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொ
றும், இரக்கநடை கொள்ளும் பதம்
இளைப்புறலறிந்து அன்பர் பொதிசோ
றருந்த முனிருந்து பின்னடக்கும் பதம்
எரிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறும்
இயங்கிய இரக்கப் பதம்
இறு வைகையங் கரையின் மண்படப் பல்
கால் எழுந்து விளையாடும் பதம் 108

எங்கே மெய் அன்பருளர் அங்கே நலந்தர
எழுந்தருளும் வண்மைப் பதம்
எவ்வண்ணம் வேண்டுகினும் அவ்வண்ணம்
அன்றே இரங்கி ஈந்தருளும் பதம்
என்போன்ற வர்க்குமிகு பொன்போன்ற
கருணை தந்து இதயத் திருக்கும் பதம்
என்னுயிரை யன்னபதம் என்னுயிர்க்குயி
ராய் இலங்குசெம் பதுமப் பதம் 112
என்னறிவெனும் பதம் என் அறிவி னுக்கறி
வாய் இருந்தசெங் கமலப் பதம்
என் அன்பெனும் பதம் என் அன்பிற்கு
வித்தாய் இசைந்த கோகனகப்பதம்
என் தவமெனும் பதம் என்மெய்த் தவப்
பயனாய் இயைந்தசெஞ் சலசப் பதம்
என்னிருகண் மணியான பதம் என்கண்மணி
களுக்கினிய நல் விருந்தாம் பதம் 116
என் செல்வமாம் பதம் என்மெய்ச் செல்வ
வருவாயெனும் தாமரைப் பொற்பதம்
என் பெரிய வாழ்வான பதம் என் களிப்பாம்
இருப்பதம் என் நிதியாம் பதம்
என் தந்தை தாயெனும் இணைப்பதம் என்
உறவாம் இயற்பதம் என்நட்பாம் பதம்
என் குருவெனும் பதம் என் இட்டதெய்வப்
பதம் என் அதுல தெய்வப் பதம் 120

என்பொறிகளுக்கெலாம்நல்விடயமாம்பதம்
என் எழுமையும் விடாப் பொற்பதம்
என் குறையெலாந் தவிர்த்து ஆட்கொண்ட
பதம் எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பாகும்பதம்
எல்லார்க்கும் நல்லபதம் எல்லாஞ்செய்வல்ல
பதம், இணையிலாத் துணையாம் பதம்
எழுமனம் உடைந்து உடைந்து உருகி நெகிழ்
பத்தர்கட்கு இன்னமுத மாகும் பதம்
எண்ணுறிற் பாலில்நறு நெய்யொடு சருக்
கரை, இசைந்தென இனிக்கும் பதம்
ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல் கற்கண்டு
தேனென்ன மதுரிக்கும் பதம்
எங்கள் பதம் எங்கள் பதம் என்று சமயத்
தேவர் இசைவழக்கிடு நற்பதம்
ஈறிலாப்பதம் எலாம்தரு திருப்பதம் அறிவில்
இன்புதவு கின்ற பதமே. 128

திருச்சிற்றம்பலம்

பசித்திரு ! தனித்திரு !! விழித்திரு !!!

அன்பே அருட்பெருஞ்ஜோதி !

மகாதேவ மாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணை நிறைந்து அகம்புறமும் துளும்பி
வழிந்து உயிர்க்கெல்லாம் களைகணாகித்
தெருள் நிறைந்த இன்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய்! சிதையா ஞானப்
பொருள் நிறைந்த மறையமுதம்பொழிகின்ற
மலர்வாயோய்! பொய்ய னேன்றன்
மருள் நிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறையும்உட்
கசிந்து உருக்கும் வடிவத் தோயே!

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1. உலகநிலை முழுதாகி ஆங்காங் குள்ள
உயிராகி உயிர்க்குயிராம் ஒளி தானாகிக்
கலகநிலை அறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி இணையொன்றும் இல்லாதாகி
அலகில் அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

ஜீவகாருண்யமே மோக்ஷவீட்டின் திறவுகோல்.

2. உலகமெலாம் தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம் அனுபவத்தின் உவப்பாய் என்றும்,
கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிட ஆனந்த மாகி
மிதானத்து ஒளிர்கின்ற விளக்கமாகி
இலகு பரா பரமாய்ச் சிற்பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மிதிருந்த இன்பத் தேவே.

3. வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறை விலாத
சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாக்ஷி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ முழு
வயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

4. வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
நடுவாகி நவநிலைக்கும் நண்ண தாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாம் தாங்கி நின்ற
முதலாகி மனோதீத முத்தி யாகி
வாதாணட சமய நெறிக்கு அமையா தென்றும்
மௌனவியோமத்தினிடைவயங்குந்தேவே.

5. தோன்று துவிதாத்து விதமாய் விசிட்டாத்
துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
சான்ற சுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
சமரசாத் துவிதமுமாய்த் தன்னை யன்றி
ஊன்றுநிலை வேறொன்றும் இலதாய் என்றும
உள்ளதாய் நிரதிசய உணர்வாய் எல்லாம்
ஈன்றருளும் தாயாகித் தந்தை யாகி எழிற்
குருவாய்த் தெய்வதமாய் இலங்குந்தேவே.

6. பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
பரமார்த்த நிலையாகிப் பதத்தின் மேலாஞ்
சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியாய் ஆன்ம
சிற்சத்தியாய்ப் பரையின் செம்மை யாகித்
திரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
சிவமாகிச் சிவானுபவச் செல்வ மாகி
அரமாகி ஆனந்த போத மாகி
ஆனந்தா தீதமதாய் அமர்ந்த தேவே.

7. இந்தியமாய்க் கரணதி அனைத்து மாகி
இயல்புருடனாய்க் கால பரமு மாகிப்
பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமாய் அப்பாற்
பரமபரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
வந்தஉப சாந்தமதாய மௌன மாகி
மகாமௌன நிலையாகி வயங்காநின்ற
அந்தமில் தொம்பதமாய்த் தத்பதமாய் ஒன்றும்
அசிபதமாய் அதீதமாய் அமர்ந்த தேவே.

8. **நின்மயமாய்** என்மயமாய் ஒன் றுங் காட்டா
நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய் மேலாந்
தன்மயமாய்த் தற்பரமாய் விமல மாகித்
தடத்தமாய்ச் சொரூபமாய்ச் சகச மாகிச்
சின்மயமாய்ச் சிற்பரமாய் அசல மாகிச்
சிற்சொலிதமாய் அகண்ட சிவமாய்எங்கும்
மன்மயமாய் வாசகா தீத மாகி
மனுதீதமாய் அமர்ந்த மௌனத் தேவே.

9. **அளவிறந்த** நெடுங்காலம் சித்தர் யோகர்
அறிஞர் மலரயன் முதலோர் அனந்தவேதம்
களவிறந்துங் காணுதி இறந்தும் செய்யும்
கடுந்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவு ளாகி
உளவிறந்த எம்போல்வார் உள்ளத் துள்ளே
ஊறுகின்ற தெள்ளமுத ஊற லாகிப்
பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதுந் தானாய்ப்
பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரியதேவே.

10. **வாயாகி** வாயிறந்த மௌன மாகி
மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக்
காயாகிப் பழமாகித் தருவாய் மற்றைக்
கருவி காணுதிகளின் கலப்பாய்ப் பெற்ற
தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகித்
தானாகி நானாகிச் சகல மாகி
ஓயாத சத்தியெலாம் உடைய தாகி
ஒன்றாகிப் பலவாகி ஓங்குந் தேவே.

11. அண்டங்கள் பலவாகி அவற்றின் மேலும்
அளவாகி அளவாத அதீத மாகிப்
பிண்டங்கள் அனந்தவகை யாகிப் பிண்டம்
பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந்தோற்றும்
பண்டங்கள் பலவாகி இவற்றைக் காக்கும்
பதியாகி ஆனந்தம் பழுத்துச் சாந்தங்
கொண்டெங்கும் நிழல்பரப்பித் தழைந்தஞானக்
கொழுங்கடவுள் தருவாகிக் குலவுந்தேவே,

12. பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப்
புறமாகி அகமாகிப் புனித மாகி
மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி
மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி
முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி
முழுதாகி நாதமுற முழங்கி யெங்கும்
மின்னாகிப் பரவிஇன்ப வெள்ளந் தேக்க,வியன்
கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந்தேவே.

13. அரிதாகி அரியதினும் அரிய தாகி
அநாதியாய் ஆதியாய் அருள தாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
பேதமாய் அபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
கலைகடந்த பொருளாகிக் காரணா தீதத்
தெரிதான வெளிநடுவில் அருளாம் வண்மைச்
செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே.

14. உருவாகி உருவினில் உள்ளுருவ மாகி
உருவத்தில் உருவாகி உருவுள் ஒன்றாய்
அருவாகி அருவினில் உள்ளருவ மாகி
அருவத்தில் அருவாகி அருவுள் ஒன்றாய்க்
குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி, மகத்துவமாய்
அணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே.

15. சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச்
சராசரமாய் அல்லவாய்த் தானே தானாய்
அகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி
அவையனைத்தும் அணுகாத அசல மாகி
இகலுறுந் துணையாகித் தனிய தாகி, என்றுள
மாய் என்றுணர்ச்செய் இறையாய் என்றும்
உகலிலாத் தன்னருள் கொண்டு உயிரை யெல்
லாம், ஊட்டிவளர்த்திடுங்கருணை யுவாந்தத்தேவே.

16. வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவாய் அந்த
வாசகவாச் சியங்கடந்த மௌன மாகித்
தேசகமாய் இருளகமாய் இரண்டுங் காட்டாச்
சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த
பாசமுறாப் பதியாகிப் பசுவு மாகிப்
பாச நிலையாகி ஒன்றும் பகராதாகி
நாசமிலா வெளியாகி வெளிகடந்த தாகி
நாதாந்த முடியில் நடம் நவிற்றுந் தேவே.

17. **சகமாகிச் சிவனாய் ஈச னாகிச்**
சதுமுகனைய்த் திருமாலாய் அரன் தானாகி
மகமாயை முதலாய்க் கூடத்த னாகி
வான் பிரமமாகி அல்லா வழக்கு மாகி
இகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி
எத்தனையு மாகிஅவை எட்டாவான் கற்
பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப்
பராபரமாய்ப்பரம்பரமாய்ப்ப தியுந் தேவே.

18. **விதியாகி அரியாகிக் கிரீச னாகி**
விளங்கும் மகேச்சுரனாகி விமல மான
நிதியாகும் சதாசிவனாய் விந்து வாகி
நிகழ்நாதமாய்ப் பரையாய் நிமலா னந்தப்
பதியாகும் பரசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
பக்கம்இரண்டாய் இரண்டும் பகரா தாகிக்
கதியாகி அளவிறந்த கதிக ளெல்லாம், கடந்து
நின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே.

19. **மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி**
மற்றவையாற் காணாத வான மாகி
நானாகி நானல்ல னாகி நானே
நானாகும் பதமாகி நான்றான் கண்ட
தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே
தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான
வானாகி வானடுவில் வயங்கு கின்ற
மௌனநிலை யாகிஎங்கும் வளருந் தேவே.

20. மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி
வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப்புவன மாகிச்
சந்திரனாய் இந்திரனாய் இரவி யாகித்
தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற
தந்திரமாய் இவையொன்றும் அல்ல வாகித்
தானாகித் தனதாகித் தானன் காட்டா
அந்தரமாய் அப்பாலாய் அதற்கப் பாலாய்
அப்பாலுக் கப்பாலாய் அமர்ந்த தேவே.

21. மலைமேலும் கடல்மேலும் மலரின்மேலும்
வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்குங் கோவே
நிலைமேலும் நெறிமேலும் நிறுத்துகின்ற நெடுந்
தவத்தோர் நிறைமேலும் நிகழ்த்தும் வேதக்
கலைமேலும் எம்போல்வார் உளத்தின் மேலும்
கண்மேலும் தோள்மேலும் கருத்தின்மேலும்
தலைமேலும் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும்
தரும்அன்பின்மேலும் வளர்தாண்பெயர்த்தேவே

26. பொற்குன்றே அகம்புறமும் பொலிந்துநின்ற
பூரணமே ஆரணத்துட் பொருளே என்றும்
கற்கின்றோர்க்கு இனியசுவைக் கரும்பே தானே
கற்பகமே கற்பகத் தீங்கனியே வாய்மைச்
சொற்குன்று நாவகத்துண் மாறா இன்பம்
தோற்றுகின்றதிருவருட்சீர்ச் சோதியேவின்
நிற்கின்ற சுடரே அச்சுடருள் ஓங்கும் நீளொ
ளியே அவ்வொளிக்குள் நிறைந்த தேவே.

23. **தேசுவிரித்து** இருளகற்றி என்றும் ஓங்கித்
திகழ்கின்ற செழுங்கதிரே செறிந்தவாழ்க்கை
மாசுவிரித்திடும் மனத்திற் பயிலாத் தெய்வ
மணிவிளக்கே ஆனந்த வாழ்வே எங்கும்
காசுவிரித்திடும் ஒளிபோல் கலந்து நின்ற
காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
ஆசுவிரித்து உடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
சுகமயமே அருட்கருணை துலங்குந் தேவே.

24. **கோவே** எண்குணக்குன்றே குன்று ஞானக்
கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்தமோனக
காவே மெய்அறிவின்ப மயமே என்றன்
கண்ணே முக்கண்கொண்ட கரும்பேவானத்
தேவே அத்தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணாத்
தெய்வமே வாடாமல் திகழ் சிற்போதப்
பூவே அப்பூவிலுறும் மணமே எங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத் தேவே.

25. **வானே** அவ்வானுலவுங் காற்றே காற்றின்
வருநெருப்பே நெருப்புறு நீர்வடிவே நீரிற்
றேனேயும் புவியே அப் புவியிற் றங்கும்
தாபரமே சங்கமமே சாற்று கின்ற
ஊனே நல்லுயிரே உள்ளொளியே உள்ளத்து
உணர்வே அவ்வுணர்வு கலந்து ஊறு கின்ற
தேனே முக்கனியே செங்கரும்பே பாகின், தீஞ்
சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்ட தேவே.

26 விண்ணே விண்ணுருவே விண் முதலே விண்
ண்ணுள், வெளியே அவ்வெளிவிளங்கு வெளி
யே என்றன், கண்ணே கண்மணியே கண்ணொளி
யே கண்ணுட், கலந்து நின்ற கதிரே அக்கதிரின்
வித்தே, தண்ணே தண்மதியே அம்மதியிற்
பூத்த, தண்ணமுதே தண்ணமுத சாரமே சா
ற், பண்ணே பண்ணிசையே பண்மயமே பண்ணி
ன், பயனே மெய்த்தவர் வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே.

27. மாணேயத்தவர் உளத்தே மலர்ந்த செந்தா
மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
பூணே மெய்ப் பொருளே அற்புதமே மோனப்
புத்தமுதே ஆனந்தம் பொலிந்த பொற்பே
ஆணே பெண்ணுருவமே அலியே ஒன்றும்
அல்லாத பேரொளியே அனைத்துந் தாங்குந்
தாணே சிற்சுகமே அச்சுகமேற் பொங்கும்
சொரூபானந்தக் கடலே சோதித் தேவே.

28. பூதமே அவைதோன்றிப் புகுந் தொடுங்கும்
புகலிடமே இடம்புரிந்த பொருளே போற்றும்
வேதமே வேதத்தின் விளைவே வேத வியன்
முடிவே அம்முடிவின் விளங்குங் கோவே
நாதமே நாதாந்த நடமே அந்த
நடத்தினையுள் நடத்துகின்ற நலமே ஞான
போதமே போதமெலாங் கடந்து நின்ற
பூரணமே யோகியருள் பொலிந்த தேவே.

29. ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த
நாயகமே கற்பமுதல் நவிலா நின்ற
காலமே காலமெலாங் கடந்த ஞானக்
கதியேமெய்க் கதியளிக்குங் கடவுளே சிற்
கோலமே குணமே உட்குறியே கோலங்
குணங்குறிகள்கடந்துநின்றகுருவே அன்பர்
சீலமே மாலறியா மலத்திற் கண்ட
செம்பொருளே உம்பர்பதம்செழிக்குந்தேவே.

30. தத்துவமே தத்துவா தீதமே சிற்
சயம்புவே எங்கும் நிறை சாக்ஷியேமெய்ச்
சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனும் இன்பந்
தந்தருளும் பெருவாழ்வாஞ் சாமியே எஞ்
சித்தநிலை தெளிவிக்கும் ஒளியே சற்றுந்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதேதேனேயென்றுஞ்
சுத்தநெறி திறம்பாதார் அறிவிற்றோய்ந்த சுகப்
பொருளே மெய்ஞ்ஞானந் துலங்குந் தேவே.

31. யோகமே யோகத்தின் பயனே யோகத்
தொருமுதலே யோகத்தினெங்குந் தூய
போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம்
புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான
யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத்(து)
இறையே அவ்விறை புரியும் இன்பே அன்பர்
மோகமே மோகமெலாம் அழித்துவீறும்
மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே.

32. காட்சியே காண்பதுவே ஞேயமே உட்
கண்ணுடையார் கண்ணிறைந்த களிப்பே ஓங்
கும், மாட்சியே உண்மை அறிவின்ப மென்ன
வயங்குகின்ற வாழ்வே மாமௌனக் காணி
ஆட்சியே ஆட்சிசெயும் அரசே சுத்த
அறிவே மெய்யன்பே தெள்ளமுதே நல்ல
சூட்சியே சூட்சியெலாங் கடந்து நின்ற
துரியமே துரியமுடி சோதித் தேவே.

33. மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறும் மணியே
ஞானவாரிதியே அன்பர்கள்தம் மனத்தே நின்
ற, குறைமுடிக்குங்குணக்குன்றே குன்றுமோன
க், கோமளமே தூயசிவக்கொழுந்தே வெள்ளைப்
பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவ மாலைப்
பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே இந்த
இறைமுடிக்கும் மூவர்கட்கும் மேலாய் நின்ற
இறையே இவ்வுருவம் இன்றி இருந்த தேவே.

34. கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில் வாழும்
குருவே சண்முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச
வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியி லூறும்
வானமுதே ஆனந்த மழையே மாயை
வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்கும் ஞான
வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சில்
தீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்கு வாய்த்த
செல்வமே எல்லையிலாச் சீர்மைத் தேவே.

35. **அருளருவி** வழிந்து வழிந்து ஒழுக ஓங்கும்
ஆனந்தத் தனிமலையே அமல வேதப்
பொருளளவு நிறைந்து அவற்றின்மேலும்ஓங்கிப்
பொலிகின்ற பரம்பொருளே பூரண மாகி
இருளறுசிற் பிரகாச மயமாம் சுத்த, ஏகாந்தப்
பெருவெளிக்குள் இருந்த வாழ்வே
தெருளளவும் உளமுழுதுங் கலந்துகொண்டு
தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவ தேவே.

36. **ஆளவையெலாங்** கடந்துமனங் கடந்து மற்
றை, அறிவையெலாங் கடந்து கடந்து அமல
யோகர், உளவையெலாங் கடந்து பதங்கடந்து
மேலை, ஒன்றுகடந்து இரண்டுகடந்துஉணரச்
சூழ்ந்த, களவையெலாங் கடந்து அண்ட பிண்ட
மெல்லாங்,கடந்துநிறைவானசுகக்கடலே அன்பர்
வளவையெலாம் இருளகற்றும் ஒளியே மோன
வாழ்வேஎன் உயிர்க்குயிராய் வதியுந்தேவே.

37. **வண்புகலந்து** அறியாத மனத்தோர் தங்கள்
மனங்கலந்துமதிகலந்து வயங்கா நின்ற, என்பு
கலந்து ஊன்கலந்து புலன்களோடும், இந்திரி
யம் அவைகலந்து உள் இயங்குகின்ற, அன்பு
கலந்து அறிவுகலந்து உயிர் ஐம்பூதம், ஆன்மா
வுங் கலந்துகலந்து அண்ணித்துஊறி, இன்பு
கலந்து அருள்கலந்து துளும்பிப்பொங்கி, எழுங்
கருணைப் பெருக்காறே இன்பத் தேவே.

38. **தண்ணமுத** மதிகுளிர்ந்த கிரணம் வீசத்
தடம்பொழிற்பூ மணம் வீசத் தென்றல் வீச
எண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத்தே இன்
னிசைவீசத் தண்பனிநீர் எடுத்து வீசப்
பெண்ணமுதம் அனையவர்விண்ணமுதம் ஊட்டப்
பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிறபட் டோடக்
கண்ணமுதத்துடம்புயிர்மற்றனைத்தும் இன்பம்
கலந்துகொளத்தருங்கருணைக் கடவுள் தேவே.

39. **சுழியாத** அருட்கருணைப்பெருக்கே என்றும்
தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதியேவான்
ஒழியாது கதிர்பரப்புஞ் சுடரே அன்பர்க்(கு)
ஓவாத இன்பருளும் ஒன்றே விண்ணோர்
விழியாலும் மொழியாலும் மனத்தினாலும்
விழைதரும்மெய்த்தவத்தாலும் விளப்புறாத
வழியாலும் கண்டுகொளற்கு அரிதாய்ச்சுத்த
மௌனவெளி யூடிருந்து வயங்குந் தேவே.

40. **சொல்லொழியப்** பொருளொழியக் கரண
மெல்லாஞ், சோர்ந்தொழிய உணர்வொழியத்
துளங்காநின்ற, அல்லொழியப் பகலொழிய நடு
வே நின்ற, ஆனந்த அனுபவமே அதீதவாழ்
வே, நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார்போலன்ப
நிறைவொழியக் குறைகொள்மத நெறியோர்
நெஞ்சக்கல்லொழியமெய்யடியர் இதயமெல்லாங்
கலந்துகலந்து இனிக்கின்றகருணைத் தேவே.

41. அலைகடலும் புவிவரையும் அனல்கால்நீரும்
அந்தரமும் மற்றை அகி லாண்டம் யாவும்
நிலைகுலையா வண்ணம்அருள் வெளியி னூடு
நிரைநிரையா நிறுத்தி உயிர்நிகழும்வண்ணம்
தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதை யென்
னும், தனி ஆணை நடத்தி அருள்தலத்தில் என்
றும், மலைவறவீற்றிருந் தருளும் அரசே முத்தி,வ
ழித்துணையே விழித் துணையுண்மணியாந்தேவே.

42. வரம்பழுத்த நெறியே மெய்ந்நெறியில் இன்ப
வளம்பழுத்த பெருவாழ்வே வானோர் தங்கள்
சிரம்பழுத்த பதப்பொருளே அறிவா னந்த
சிவம்பழுத்த அனுபவமே சிதாகா சத்தில்
பரம்பழுத்த நடத்தரசே கருணை யென்னும்
பழம்பழுத்த வான்தருவே பரம ஞானத்
திரம்பழுத்த யோகியர்தம் யோகத்துள்ளே
தினம்பழுத்துக்கனிந்த அருட்செல்வத்தேவே.

43. அண்டமெலாங் கண்ணைக்கொளினுங்காண்
டற்கு. அணுத் துணையுங் கூடாவென் றனந்த
வேதம், விண்டலறி ஓலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள் வெளியாய்நிறைந்து விளங்கும் ஒ
ன்றே, கண்டவடிவாய் அகண்டமயமாய்எங்கும்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவுளே எஞ்
சண்டவினைத்தொடக்கறச் சின்மயத்தைக் காட்
டும், சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத்தேவே.

44. **பேதமுறு** மெய்ப்போத வடிவமாகிப், பெ
ருங்கருணை நிறம்பழுத்துச் சாந்தம்பொங்
கிச், சீதமிகுந்து அருள்கனிந்து கனிந்து மாறாச்
சின்மயமாய் நின்மலமேமணந்துநீங்கா, ஆ
தரவோடு இயல்மௌனச்சுவை மேன்மேற்கொ
ண்டு, ஆனந்த ரசம்ஒழுக்கி அன்பால்என்
றும், சேதமுறாது அறிஞருளந்தித்தித்துஓங்கும்
செழும்புனிதக் கொழுங்கனியே தேவதேவே.

45. **உடல்குளிர** உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி ஓங்க
உளங்கனிய மெய்யன்பர் உள்ளத்தூடே
கடலனைய பேரின்பந் துளும்ப நாளுங்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே
விடலரிய எம்போல்வார் இதயந் தோறும்
வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதந்
தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவிஞானச்
சோதிவிரித்து ஒளிர்கின்றசோதித்தேவே.

46. **கிரியைநெறி** அகற்றி மறைமுடிவில் நின்று
கேளாமற் கேட்கின்றகேள்வியே சொற்
கரியவரை விடுத்து நவநிலைக்கு மேலே
காணாமற் காண்கின்ற காட்சியே உள்
அரியநிலை ஒன்றிரண்டின் நடுவே சற்றும்
அறியாமல் அறிகின்ற அறிவே என்றும்
உரியசதா நிலைநின்ற உணர்ச்சி மேலோர்
உண்ணாமல் உண்ணுகின்ற ஒளியாந் தேனே.

59. எழுந்தறிந்து தமைபுணர்ந்த யோகர் உள்
ளத்து, இயலறிவாந் தருவினில் அன்பெனும்
ஓர் உச்சி, பழுத்து அளிந்துமௌனநறுஞ்சுவை
மேற்பொங்கிப், பதப்பொருந்த அனுபவிக்கும்
பழமேமாயைக், கழுத்தரிந்து கருமமலத்தலையை
வீசுங், கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணைகா
ட்டி, விழுத்துணையாய் அமர்ந்தருளும்பொருளே
மோன, வெளியில்நிறைஆனந்தவிளைவாந்தேவே.

60. உருத்திரர் நாரணர் பிரமர் விண்ணோர்வேந்
தர், உறுகருடர் காந்தருவர் இயக்கர் பூதர்
மருத்துவர் யோகியர் சித்தர் முனிவர் மற்றை
வானவர்கள்முதலோர்தம்மனத்தால்தேடிக்
கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங்
களை வினவ பற்றவையுங் காணேம் என்று
வருத்தமுற்று ஆங்கு அவரோடு புலம்பநின்ற
வஞ்சவெளியே இன்ப மயமாந் தேவே.

61. பாயிரமா மறை அனந்தம் அனந்தம் இன்
னும், பார்த்து அளந்து காண்டும் எனப் பல்
கால்மேவி, ஆயிரம் ஆயிரமுகங்களாலும்பன்னு
ள், அளந்தளந்து ஓர் அணுத்துணையும் அளவு
காணதே, இரங்கி அழுது சிவசிவஎன்றுஎங்கித்
திரும்ப அருட் பரவெளிவாழ் சிவமே என்று
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோல் எம்போல்வாரைத்
தண்ணருளால்வளர்த்தென்றுந்தாங்குந்தேவே.

50. **மெய்ஞ்ஞான** விருப்பத்தி லேறிக் கேள்வி
மீதேறித் தெளிந்து இச்சை விடுதலேறி
அஞ்ஞானம் அற்றபடியேறி உண்மை
அறிந்தபடி நிலையேறி அதுநான் என்னும்
கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்றவெல்லாங்
கடந்தேறி மௌனவியற் கதியிலேறி
எஞ்ஞானம் அறத்தெளிந்தோர் கண்டுங்காணேம்
என்கின்ற அநுபவமே இன்பத் தேவே.

51. **பற்றறியா** முத்தர்தமை யெல்லாம் வாழைப்
பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமே பாசு
பெற்றறியாப்பெரும் பதமே பதந்தைக் காட்டும்
பெருமானே ஆனந்தப் பேற்றின் வாழ்வே
உற்றறியாதின்னுமின்னும்மறைகளெல்லாம்
ஓலமிட்டுத் தேடநின்ற ஒன்றே ஒன்றும்
கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கு நின் இன்பம்
கனிந்தளித்த அருட்கடலே கருணைத்தேவே.

52. **மெய்யுணர்ந்த** மாதவர்மனத்தைச்சுத்த, வெ
ளியாக்கி அங்கலர்ந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
பொய்யுணர்ந்தவரைப்போல்வார் தமக்கும் இன்
பம். புரிந்தருளுங்கருணை வெள்ளப் பொழிவே
அன்பர், கைப்புறத்துவளர்நெல்லிக்கனியே உள்
ளம், கரைந்துகரைந்துருக அவர் கருத்தினூ
டே, உய்யும் நெறிஒளிகாட்டி வெளியும் உள்ளும்
ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே உண்மைத் தேவே.

53. **ஒலிவடிவு** நிறம்சுவைகள் நாற்றம்! ஊற்றம்
உறுதொழில்கள் பயன்பலவே றுளவாயெங்
கும், மலிவணையாய் எவ்வகையும் ஒன்றாய்-ஒன்
றும் மாட்டாதாய் எல்லாமும் வல்லதாகிச்
சலிவகை இல்லாத முதற்பொருளே எல்லாந்
தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தனியே ஆண்
பெண், அலிவகை அல்லாதவகை கடந்து நின்ற
அருட்சின்மய சிவபோகத் தமைந்த தேவே.

54. **பேராய** அண்டங்கள் பலவும் பிண்ட
பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண்டத்தின்
வாராய பலபொருளும் கடலும் மண்ணும்
மலையுளவும் கடலுளவும் மணலும் வானும்
ஊராத வான்மீனும் அணுவும் மற்றை
உள்ளனவும் அளந்திடலாம் ஓகோ உன்னை
யாராலும் அளப்பரிது என்று அனந்தவேதம்
அறைந்து இளைக்க அதிதூர மாகுந் தேவே.

55. **கற்பங்கள்** பலகோடி செல்லத் தீய, கன
லின்நடு ஊசியின்மேற் காலூன்றி, பொற்
பறமெய் உணவின்றி உறக்கமின்றிப், புலர்ந்து
எலும்பு புலப்பட ஐம்பொறியை ஒப்பி, நிற்ப
வருக்கு ஒளித்து மறைக்குஒளித்துயோக, நீண்
முனிவர்க்கு ஒளித்து அமரர்க்கு ஒளித்து மே
லாஞ், சிற்பதத்திற் சின்மயமாய் நிறைந்து ஞா
னத், திருவாளர் உட்கலந்த தேவ தேவே.

56. **மட்டகன்ற** நெடுங்காலம் மனத்தால் வாக்
கால், மதித்திடினும் புலப்பிடினும் வாராது
என்ற, கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணம்
நீக்கிக், கலையகற்றிக் கருவியெலாங் கழற்றி
மாயை, விட்டகன்று கருமமல போதம் யாவும்
விடுத்தொழித்துச் சகசமல விக்கம் நீக்கிச்
சுட்டகன்று நிற்கஅவர் தம்மை முற்றுஞ்
சூழ்ந்து கலந்திடுஞ் சிவமே துரியத் தேவே.

57. **உருநான்கும்** அருநான்கும் நடுவே நின்ற
உருவருவம் ஒன்றும் இவை உடன் மேலுற்ற
ஒருநான்கும் இவைகடந்த ஒன்றுமாய் அவ்
வொன்றின் நடுவாய் நடுவுள் ஒன்றாய் நின்றே
இருநான்கும் அமைந்தவரை நான்கிலேறும்
எண்ணான்கின் மேலிருந்தும் இறையேமாயைக்
கருநான்கும் பொருள்நான்கும் காட்டும்முக்கட்
கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந் தேவே.

58. **பாங்குளநாம்** தெரிதும் எனத் துணிந்து
கோடிப், பழமறைகள் தனித்தனியே பாடிப்
பாடி, ஈங்குளதென்று ஆங்குளதென்றோடியோ
டி, இளைத்து இளைத்துத் தொடர்ந்து தொடர்ந்
து எட்டுந் தோறும், வாங்குபர வெளிமுழுதும்
நீண்டுநீண்டு, மறைந்துமறைந்து ஒளிக்கின்ற
மணியேஎங்குந், தேங்குபரமானந்த வெள்ளமே
சச்சிதானந்த அருட்சிவமே தேவ தேவே.

59. எழுந்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகர் உள்ளத்து, இயலறிவாந் தருவினில் அன்பெனும் ஓர் உச்சி, பழுத்து அளிந்துமௌன நறுஞ்சுவை மேற்பொங்கிப், பதப் பொருந்த அவ்வயவிருக்கும் பழமேமாயைக், காழ்த்தரித்து கருமலத்தோலைய ல்சுங், கடுக்கொடாறிலார் தமக்கேநற் கருணைகாட்டி, விழுத்துணையாய் அமர்ந்தருளும்பொருளே மோன, வெளியில்நிறை ஆனந்தவிளைவாந்தேவே.

60. உருத்திரர் நாரணர் பிரமர் விண்ணோர்வேந் தர், உறுகருடர் காந்தருவர் இயக்கர் பூதர் மருத்துவர் யோகியர் சித்தர் முனிவர் மற்றை வானவர்கள் முதலோர்தம்மாத்தால்தேடிக் கருத்தழிந்து சலித்தலியே சென்று வேதங் கலை வினவ மற்றவையுங் காணோம் என்று வருத்தமுற்று ஆங்கு அவரோடு புலம்பகின்ற வஞ்சவெளியே இன்ப மயமாந் தேவே.

61. பாயிரமா மறை அனந்தம் அனந்தம் இன்னும், பார்த்து அளந்து காண்டும் எனப் பல் கால்மேவி, ஆயிரம் ஆயிரமுகங்களாலும்பண்ணுள், அளந்தளந்து ஓர் அணுத்துணையும் அளவு காணாதே, இரங்கி அழுது சிவசிவஎன்றுஏங்கித் திரும்ப அருட் பரவெளிவாழ் சிவமே என்று தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோல் எம்போல் வாரைத் தண்ணருளால்வளர்த்தென்றுந்தாங்குந்தேவே.

62. அந்தரமீங் கறிவோம் மற்றதனில் அண்டம்
அடுக்கடுக்காய் அமைந்த உளவறிவோம் ஆங்
கே உந்துறும் பல்பிண்டநிலை அறிவோம் இவற்
உற்றநிலை அறிவோம் மற்றனைத்தும் நாட்டும்
எந்தைநினது அருள்விளையாட்டு அந்தோ அந்
தோ, எள்ளளவும் அறிந்திலோம் என்றே
என்று முந்தளந்த மறைகளெலாம் வழுத்துகின்ற
முழுமுதலே அன்பர்குறை முடிக்குந் தேவே.

63. தோன்றுபர சாக்கிரமுங் கண்டோம் அந்தச்
சொப்பனமுங் கண்டோம் மேற்சுழுத்தி கண்
டோம், ஆன்றபர துரியநிலை கண்டோம் அப்
பால், அதுகண்டோம் அப்பாலாம் அதுவுங்
கண்டோம், ஏன்றவுபசாந்தநிலை கண்டோம் அப்
பால், இருந்தநிலை காண்கிலோம் என்றே
என்று, சான்றவுபநிடதங்களெல்லாம் வழுத்த
நின்ற, தன்மயமே சின்மயமே சகசத்தேவே.

64. பரிக்கிரக நிலைமுழுதும் தொடர்ந்தோம்
மேலைப், பாலிந்து நிலையனைத்தும் பார்த்தோம்
பாசப், எரிக்குயர் பரநாதநிலைக்கண் மெல்ல
எய்தினோம் அப்பாலும் எட்டிப்போனோம்
தெரிக்கரியவெளிமூன்றுந் தெரிந்தோம் என்றும்
சிவமேநின் இன்பயர் ஓர் சிறிதும் தேறோம்
தரிக்கரிது என்று ஆகமங்களெல்லாம் போற்றத்
தனிநின்ற பரம்பொருளே சாந்தத் தேவே.

65, மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வண்டேபோல
வளர்பரமானந்தமுண்டு மகிழ்ந்தோரெல்லா
ம். இணக்கமுறக்கலந்துகலந்து அதீதமாகி
இயற்கைநிலையாது அதுதான் எம்மாற்கூறும்
கணக்குவழக்கு அனைத்தினையும் கடந்தது அந்
தோ, காண்பரிது இங்குளவர்க்கு எனக்கலைக
ளெல்லாம், பிணக்கறுகின்று உலவிடத்தனித்து
நின்றப்பெரும்பதமே தாதீதப்பெரியதேவே.

66. பொதுவென்றும் பொதுவில்நடம் புரிய
நின்ற,பூரணமிற் சிவமென்றும் போதானந்த
மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரமமென்றும்
வகுக்கின்றோர் வகுத்திடுக அதுதானென்றும்
இதுவென்றும் சுட்டவொணாது அகண்டமா
இருப்பதுவே துணிவெனக்கொண்டிருக்கின்
றேனை, விதுவென்றதன்மையியாற் கலந்துகொண்டு
விளங்குகின்றபெருவெளியே விமலத்தேவே.

67. அருமறை ஆகமங்கள் முதல் நடு ஈறு எல்
லாம், அமைந்தமைந்து மற்றவைக்கும் அப்பா
லாகிக், கருமறைந்த உயிர்கள்தொறுங் கலந்து
மேவிக், கலைவாமற்பன்னெறிபுங்கடந்துநான
த், திருமணிமன்றகத்தின்ப வுருவாய் என்றுந்
திகழ்கருணை நடம்புரியும் சிவமேமோனப்
பெருமலையே பரம இன்ப நிலையே முக்கட்
பெருமானே யெத்திறத்தும் பெரிய தேவே.

68. என்னுயிர்நீ என்னுயிர்க்கோர் உயிருநீ
என், இன்னுயிர்க்குத் துணைவன்நீ என்னை
ஈன்ற, அன்னைநீ என்னுடைய அப்பன்நீ என்
அரும்பொருள்நீ என்இதயத்து அன்புநீ
என்நன்னெறிநீ எனக்குரிய உறவும் நீஎன்
நற்குருநீ எனைக்கலந்த நட்புநீ என்
றன்னுடைய வாழ்வுநீ என்னைக் காக்குந்
தலைவன்நீ கண்மூன்று தழைத்த தேவே.

69. தானாகித் தானல்லதொன்றும் இல்லாத்
தன்மையனாய் எவ்வெவைக்குந் தலைவனாகி
வானாகி வளிஅனலாய் நீருமாகி
மலர்தலைய உலகாகி மற்றுமாகித்
தேனாகித் தேனின் நறுஞ்சுவையதாகித்
தீஞ்சுவையின் பயனாகித் தேக்குகின்ற
நானாகி என்னிறையாய் நின்றோய் நின்னை
நாயடியேன் எவ்வாறு நவிற்றுமாறே.

70. ஆனேறும் பெருமானே அரசே என்றன்
ஆருயிருக் கொருதுணையே அமுதே பொன்
னிறத்தேனே நறும்பலர்ச்சடையெஞ் சிவனே தில்
லைச்செழுஞ்சுடரே அனந்தத் தெய்வமென்ன
ஊனேறும் உயிர்க்குள்நிறை ஒளியேயெல்லாம்
உடையானே நின்னடிச்சீர் உன்னி அன்பர்
வானேறுகின்றார் நான் ஒருவன் பாவி
மண்ணேறிப் பயக்கேறி வருந்துற்றேனே.

71. **செஞ்சடையெம்** பெருமானே சிறுமான்
ஏற்ற, செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே
சூழ்ந்து, மஞ்சடையும் மதிற்றில்லை மணியே
ஒற்றிவளர் மருந்தே என்னுடைய வாழ்வே
வேட்கை, அஞ்சடைய வஞ்சியர் மாலடையவஞ்ச
மடையநெடுந் துயரடைய அகன்ற பாவி
நெஞ்சடைய நினைதியோ நினைதியேல் மெய்ந்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதனன்றே.

72. **அன்னையினும்** பெரிதினிய கருணை ஊட்டும்
ஆரமுதே என்னுறவே அரசே இந்த, மண்
ணுலகில் அடியேனை என்னே துன்ப, வலையில்
அகப்பட இயற்றி மறைந்தாய் அந்தோ,
பொன்னை மதித்திடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்தலாற்றேன்
என்னை உளங்கொள் நிதியோ கொள்கிலாயோ
என்செய்வேன் என்செய்வேன் என்செய்வேனோ

73. **படித்தேன்** பொய்யுலகியல் நூல் எந்தாய்
நீயே படிப்பித்தாய் அன்றியும் அப்படிப்பில்
இச்சை, ஒடித்தேன் நானொடித்தேனோ ஒடிப்பித்
தாய்பின், உன்னடியே துணையென நான் உறுதி
யாகப்,பிடித்தேன், மற்றதுவும் நீ பிடிப்பித்தாய்
இப் பேதையேன் நின்னருளைப் பெற்றோர்
போல, நடித்தேன் எம்பெருமான் ஈதொன்றும்
நானே,நடித்தேனோ அல்லது நீநடிப்பித் தாயோ.

74. மத்தேறி அலைதயிர்போல் வஞ்சவாழ்க்கை
மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னேறிப்
பித்தேறி உழல்கின்ற மனத்தால் அந்தோ
பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்
வித்தேறி விளைவேறி மிகுகின் றோர்போல்
மேலேறி அன்பரெலாம் விளங்கு கின்றார்
ஒத்தேறி உயிர்க்குயிராய் நிறைந்த எந்தாய்
உடையானே இதுதகுமோ உணர்கிலேனே

75. மதியணிந்தமுடிக்கனியே மணியேயெல்லாம்
வல்ல அருட்குருவே நின்மலர்த்தாள் போற்றித்
துதியணிந்தார் அன்பரெலாம் அடியேன் ஒன்றுங்
கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி அந்தோ
பொறிபணிந்து நிற்குமுழல்வேன் எப்போதும்
பொய்ப்புலத்திற் பொய்சமைந்து புலம்பா நின்றேன்
ஆதியநின் தகின்னருள் என்றனக்கும் உண்டோ
இன்றெனில் இப்பாவியேன் சொல்வதென்னே.

76. மன்னரசே என்னுயிரே என்னையீன்ற, என்
தாயே என்குருவே எளியேன் இங்கே, தன்னர
சே செலுத்தி எங்கும் உழலா நின்ற, சஞ்சல
நெஞ்சகத்தாலே தயங்கி அந்தோ. மின்னர
சே பொன்னைமுதல் என்று மாதர், மெய்ய சிறு
நீர்க் குழிக்கண் விழவே எண்ணிக், கொன்
னரைசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
குப்புறுகின்றேன் மயலிற் கொடியனேனே.

77. அல்லிலங்கு செழுஞ்சுடராய் அடியாருள்
ளத்து, அமர்ந்தருளுஞ் சிவகுருவே அடியேன்
இங்கே, இல்லிலங்கு மடந்தையென்றறைந்தாய்
அந்த இருப்பு விலங்கினை ஒழித்தும் என்னே
பின்னும், மல்லிலங்கு பரத்தையர்தம் ஆசையெ-
ன்னும், வல்விலங்கு பூண்டந்தோ மயங்குகின்
றேன், புல்விலங்கும் இதுசெய்யா தந்தோ இந்தப்
புலைநாயேன் பிழைபொறுக்கிற் புதிதே அன்றே.

78. வன்கொடுமை மலப்பிணிக்கி அடியார் தம்மை
வாழ்விக்குங் குருவே நின் மலர்த்தாள் என்னை
முன்கொடு சென்றிடும் அடியேன் றன்னை இந்த
மூடமனம் இவ்வுலக முயற்சிநாடிப், பின்கொடு
சென்று அலைத்து இழுக்குது அந்தோ நாயேன்
பேய்பிடித்த பித்தனைப்போல் பிதற்றுகின்றேன்
என்கொடுமை என்பாவம் எந்தாய் எந்தாய் என்
னுரைப்பேன் எங்குறுவேன் என்செய்வேனே

79 உய்வளித்து மெய்யடியார் தம்மை எல்லாம்
உண்மைநிலை பெற அருளும் உடையாய் இங்கே
மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கில் ஆழ்ந்து
வருந்துகின்றேன் அல்லால் உன் மலர்த்தாள்
எண்ணிக், கைகுவித்துக் கண்களில் நீர்பொழிந்
துநான் ஓர், கணமேனுங் கருதி நினைக்கலந்தது
ண்டோ, செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கிலா
யோ, திருவுளத்தை அறியேன் என்செய்குவேனே.

80. அருள்வெளியில் ஆனந்த வடிவினால் நின்
றாடுகின்ற பெருவாழ்வே அரசே இந்த, மருள்
வலையில் அகப்பட்ட மனத்தால் அந்தோ மதி
கலங்கி மெய்ந்நிலைக்கோர்வழிகாணாதே, இருள்
நெறியிற் கோலிழந்தகுருட்டு ஊமன்போல்எண
ணாதெல் லாம் எண்ணி ஏங்கி யேங்கி, உருள்
சகடக்கால்போலுஞ் சுழலாநின்றேன், உய்யும்
வகை யறியேன் இவ் வொதிய னேனே.

81. கற்றவரை தனக்கும் உணவளிக்கும் உன்றன்
கருணைநிலை தனை அறியேன் கடையேன்
இங்கே, எற்றவளைள றுப்பேபோல் திரிந்துநாளும்
இளைத்துநினது அருள்காணாது எந்தாய்
அந்தோ, பெற்றவரைக் காணாத பிள்ளை போலப்
பேதுறுகின்றேன் செய்யும்பிழையை நோக்கி
இற்றவரைக் கேள்விடல்போல் விடுதியேல்யான்
என்செய்வேன் எங்குறுவேன்என்சொல்வேனே.

82. அடிமைசெயப் புகுந்திடும் எம்போல்வார்
குற்றம், ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் அரசே நா
யேன், கொடுமைசெய் மனத்தாலேவருந்தி அந்
தோ, குரங்கின் கைமாலையெனக் குலையாநின்றே
ன், கடுமைசெய்யப்பிறர் துணிந்தால் அடிமைதன்
னைக், கண்டிருத்தல் அழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
செடிமையுளப் பாதகனேன் என்செய்வேன்
நின், திருவுளத்தை அறிந்திலேன் திகைக்கின்றேனே

83. **கூம்பாத** மெய்ந்நெறியோர் உளத்தே என்
றும், குறையாத இன்பளிக்கும் குருவே
ஆசைத், தாம்பாலே ஆப்புண்டு வருந்திநாயேன்
தையலார் மையலெனுஞ் சலதி ஆழ்ந்து
ஓம்பாமல் உவர்நீருண்டு உயங்குகின்றேன்
உன்னடியர் அக்கரைமேல் உவந்து நின்றே
தீம்பாலும் சருக்கரையும் தேனும் நெய்யும்
தேக்குகின்றார் இது தகுமோ தேவ தேவே

84. **வெள்ளம்** அணி சடைக்கனியே மூவ ராகி
விரிந்தருளும் ஒருதனியே விழலனேனைக், கள்
ளமனக் குரங்காட்டும் ஆட்டமெல்லாம், கண்டி
ருந்தும் இரங்கிலையேற் கவலையாலே, உள்ளம்
மெலிந்துஉழல்கின்றசிறியேன் பின்னர், உய்யும்
வகை எவ்வகைஈது உன்னுந்தோறும், பொள்
ளென மெய்வியர்க்க உளம்பதைக்கச் சோபம்,
பொங்கி வழிகின்றது நான் பொறுக்கிலேனே.

85. **எனையறியாப்** பருவத்தே ஆண்டு கொண்ட
அன்னரசே என்குருவே இறையே இன்று, மனை
யறியாப் பிழைகருதும் மகிழ்நன்போல, மதியறி
யேன் செய்பிழையைமனத்துட் கொண்டே,
தனையறியா முகத்தவர்போல் இருந்தாய்எந்தாய்
தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோகண்
டாய், அனையறியாச் சிறுகுழவியாகி இங்கே, அடி
நாயேன் அரற்றுகின்றேன் அந்தோ அந்தோ.

86. **தீவினை** நல்வினை எனுமவன் கயிற்றாலிந்
தச், சீவர்களை ஆட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
செவ்வினைநேர் கண்மடவார் மையற்பேயால், இட
ருழந்தும் சலிப்பின்றி என்னே இன்னும் நல்
வினை என்பால் வருந்திக் காண்டுகின்ற, காய்க்
குரங்கை தோன்ற நின்று நயக்கின்றேன் நான்
ஆவினைவிட்டு எருது கறந்திடுவான் செல்லும்
அறிவிலிக்கும் அறிவிலியேன் ஆனவாறே.

87. **எம்பெருமான்** நின்விளையாட்டு என்சொல்
கேன்நான் ஏதும்அறியாச்சிறியேன் ஏழைநான்
இங்கே, செம்புனலால் குழைத்த புலால் சுவர்
சூழ்பொத்தைச், சிறுவீட்டில் இருட்டறையில்
சிறைசெய்து அந்தோ, கப்பமுறப் பசித்தழலும்
கொளுந்த அந்தக் காமமுதற் பொறிபுலப்பேய்
கவர்ந்துசூழ்ந்துவம்புஇயற்றக்காமாதிஅரட்டரெல்லா
ம்மடிபிடித்துவருந்தவென்றே வளர்த்தாய் என்னே.

88. **அம்பரத்தே** ஆனந்த வடிவாய் என்றும்
ஆடுகின்ற மாமணியே அரசே நாயேன்
இம்பரத்தாம் எனும் உலக நடையில் அந்தோ
இடருழந்தேன் பன்னெறியில் ஏழை இழந்தே
பம்பரத்தின் ஆடி அலைப்பட்டுத் தாழ், இந்தப் பாவி
மனம் எனக்கு வயப்படுவதில்லை, கொம்பரற்ற
இளங்கொடிபோல் தளர்ந்தேன் என்னைத் தாங்
கிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்திடாயே.

89. கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றிலாடுங்
காரண காரியங்கடந்த கடவுளே நின், தண்
ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிதும் அன்பு சார்ந்
தேனே செம்மரப்போல் தணிந்த நெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின்றேன் என்
பேதைமையை என்புகல்வேன் பேயனேனைப்
புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளினன்கேனே
புலைவிழைந்துதிலைவெறுத்தேதன்புலையனேனே.

90. பொன்னுடையா ரிடம்புகவோ அவர்கட்கு
ஏற்கப் பொய்மொழிகள்புகன்றிடவோ போதி
போல், இந்தக்கொன்னுடையா உடல்பருக்கப்
பசிக்குச்சோறு, கொடுக்கவோ குளிர்க்குஆடைகொள
வோவஞ்ச, மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்க
ண் அந்தோவீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்துஇளைத்து விழிக்க
வோதான்,என்னுடையாய்என்னைஇங்
கே, எடுத்துவளர்த்தனை அறியேன்என்சொல்வேனே.

91. வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோவிழுமோ இந்த
மலக்கூடென்று அறிஞரெலாம் வருந்தக்கேட்
டும், அருகணைத்துக் கொளப்பெண்பேய் எங்கே
பெட்டுக்கு, அடைத்திட வெண்சோறெங்கே ஆ
டை எங்கே, இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியா
ம், இடமெங்கேஎன்று திரிந்து இளைத்தேன் அல்
லால், ஒருகணத்தும் உனைநினைந்ததுண்டோ என்
னை, உடையானே எவ்வகை நான் உய்யுமாறே.

92. **பொன்மலையோ** சிறிதெனப் பேராசை
பொங்கிப், புவிநடையில்பற்பலகால் போந்து
போந்து, நென்மலையோ நிதிமலையோ என்று
தேடி, நிலைகுலைந்த தன்றி உனைநினைந்து நாடி.
மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோ என்று
வழுத்தியதே இல்லை இந்த வஞ்சநெஞ்சம், வன்
மலையோ இரும்போசெம்மரமோ பாறைக், கரு
ங்கல்லோ பராய் முருட்டுக் கட்டையோ.

93. **தம்மைமறந்து** அருளமுதம் உண்டு தேக்கும்
தகையுடையார் திருக்கூட்டம் சார்ந்து நா
யேன், வெம்மையெலாம் தவிர்ந்துமனங்குளிர்க்
– கேள்வி, விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டில்
என்றும், செம்மையெலாம் தரும்மௌன அணை
மேற்கொண்டு, சிறிதிரவுபக லொன்றுந்தெ
ரியாவண்ணம் இம்மையிலே எப்பரிசுங்கடந்தோ
சுத்த, இன்பநிலை அடைவேனோ ஏழையேனே.

94. **அடியனேன்** பிழையனைத்தும் பொறுத்து
ஆட்கொண்ட அருட்கடலே மன்றோங்கும் அர
சே இந்நாள், கொடியனேன்செய்பிழையைத் திரு
வுள்ளத்தே, கொள்ளுதியோ கொண்டிடுங்கு
றிப்பதுண்டோ, நெடியனேமுதற்கடவுளருந்
தேர்ந்தும், நெடும்பிழைகள் ஆயிரமும் பொறுத்த
துமாமை, ஒடியநேர்நின்றபெருங்கருணைவள்ளல்
எனமறைகள் ஓதுவது இக்குணத்தான் அன்றே.

95. **கண்மயக்கும்** பேரிருட்டுக் கங்குற்போதில்
கருத்தறியாச் சிறுவனை ஓர்கடுங் கானத்தே
உண்மயக்கங்கொளவிடுத்தே ஒருவன்பின்போம்
ஒருதாய்போல்மாயை இருள் ஓங்கும்போதில்
மண்மயக்கம்பெறும்விடயக் காட்டில் அந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீநான், வன்
மையுற்ற விதியின்பின் என்னைவிட்டே, மறைந்
தனையே பரமேசின் வண்மை என்னே.

96. **நற்றாயும்** பிழைகுறிக்கக் கண்டோம் இந்த
நானிலத்தே மற்றவர்யார் நாடார் வீணே
பற்றாயும் அவர்தமைநாம் பற்றோம்பற்றில், பற்
றுதபற் றுடையார் பற்றி உள்ளே, உற்றாயுஞ்
சிவபெருமான் கருணை ஒன்றே, உறுபிழைகள்
எத்துணையும் பொறுப்பது என்று உன்பொற்
றாளை விரும்பியதும் மன்றுளாடும், பொருளே
என்பிழை யனைத்தும் பொறுக்க வன்றே.

97 **எண்ணியநம்** எண்ணமெலாம் முடிப்பான்
மன்றுள், எம்பெருமான் என்று மகிழ்ந்து
இறுமாந்து இங்கே, நண்ணியமற்றையர் தம்மை
உறாமைபேசி, நன்குமதியா திருந்த நாயினேனைத்
த், தண்ணிய நல் அருட்கடலே மன்றில் இன்பத்
தாண்டவஞ்செய்கின்றபெருந்தகையே எங்கள்
புண்ணியனே பிழைகுறித்துவிடுத்தியாயில், பொ
ய்யனேன் எங்குற்று என்புரிவேன் அந்தோ.

98. அன்பர் திருவுளம் கோயிலாகக் கொண்டே
அற்புதச் சிற்சபை ஓங்கும் அரசே இங்கு
வன்பரிடைச் சிறியேனை மயங்கவைத்து, மறைந்
தனையே ஆனந்த வடிவாய் நின்னைத், துன்ப
வடிவுடைப் பிறரிற் பிரித்துமேலோர், துரிய
வடிவினன் என்று சொன்னவெல்லாம், இன்
பவடிவடைந்தன்றோ எந்தாய் அந்தோ, என்
னையென் சொல்கேன் இவ்வேழை யேனே.

99. புற்றேங்கும் அரவமெல்லாம் பணியாக்கொ
ண்டு, பொன்மேனிதனில் அணிந்த பொருளே
மாயை. உற்றேங்கும் வஞ்சமனக் கள்வனேனை
உவந்துகொண்டு பணிகொள்வது உனக்கேயொக்
கும், மற்றேங்கும் அவரெல்லாம் பெருமைகொண்
டுப், வன்மனத்தர் எனைவெண்டார் வல்லாரேனா
நான் பற்றேங்கும் அறிவறியேன் பல்வாய்ச்சொல்
லிற்கருத்தறியேனெனக்கருள்க்கருதாயே.

100. அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றிலாடும்
ஆனந்தப் பெருவாழ்வே அன்புளோர் தம்
தெருளுடைய உளமுழுதுங் கோயில் கொண்ட
சிவமே மெய்யறிவுருவாந் தெய்வமே இம்
மருளுடைய மனப்பேதை நாயினேன் செய்
வன்பிழையைச் சிறிதேனும் மதித்தி யாயில்
இருளுடைய பவக்கடல் விட்டேறேன் ஏழை
எற்றுவதற்கு என்னுடைநல் இன்பத்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெலாந் தவிர்த்தே - திருவருளாம்பெருஞ்ஜோதித் திருவுருக் காட்டாயோ, உருக்கியமு தூற்றெடுத்தென் உடம்புயிரோ டுளமும் - ஒளிமயமே யாக்குற மெய் உணர்ச்சியரு ளாயோ, கருக்கருதாத் தனி வடிவோய் நின்னை யென்னுட்கலந்தே-கங்குல் பகலின்றி யென்றுங் களித்திடச் செய்யாயோ செருக்கருதா தவர்க்கருளுஞ் சித்திபுரத்தரசே சித்தசிகா மணியேயென் திருநட நாயகனே. 1

மணிக்கதவந் திறவாயோ மறைப்பையெலாந் தவிர்த்தே-மாற்றறியாப் பொன்னேநின் வடிவது காட்டாயோ, கணிக்கறியாப் பெருநிலையி லென்னொடு நீ கலந்தே-கரைகடந்த பெரும் போகங் கண்டிடச் செய்யாயோ, தணிக்கறியாக் காதல்மிகப்பெருகுகின்றதரசே தாங்கமுடியா தினியென் தனித்தலைமைப் பதியே, திணிக் கலையா தியவெல்லாம் பணிக்கவல்ல சிவமே- சித்தசிகா மணியேயென் திருநட நாயகனே. 2

உரைகடந்த திருவருட்பே ரொளிவடிவைக் கலந்தே- உவட்டாத பெரும்போகம் ஓங்கியுறும் பொருட்டே, இரைகடந்தென் னுள்ளகத்தேயெழுந்து பொங்கித் ததும்பி-என்காதற்

பெருவெள்ளம் என்னை முற்றும் விழுங்கிக், கரை
கடந்து போனதினித் தாங்கமுடியாது-கண்டு
கொள்வாய் நீயேயென் கருத்தின்வண்ணம் அர
சே, திரைகடந்த குருமணியே சிவஞானமணி
யே-சித்திகாமணியேயென் திருநடநாயகனே. 3

உன்புடைநான் பிறர்போலே உடுக்கவிழைந்
தேனே - உண்ணவிழைந்தேனே வேறுடை
மைவிழைந்தேனே, அன்புடையாயென்றனைநீ
யணைந்திடவே விழைந்தேன் அந்தோ என்
ஆசைவெள்ளம் அணைகடந்ததரசே என்புடை
வந்தணைகவென இயம்புகின்றேன் உலகோர்
என்சொலினுஞ் சொல்லுகவென் இலச்சையெல்
லாம் விடுத்தேன், தென்புடையோர் முக
நோக்கித் திருப்பொது நிற்கின்றோய், சித்
திகாமணியேயென் திருநடநாயகனே. 4

இறந்திறந்தே யிளைத்ததெலாம் போதுமிந்த
வுடம்பே-இயற்கையுடம்பாகவருளின்னமுத
மளித்தென், புறந்தழுவியகம் புணர்ந்துகலந்து
கொண்டெந்நாளும்-பூரணமாஞ் சிவபோகம்
பொங்கிடவே விழைந்தேன், பிறந்திறந்துபோய்க்
கதியைப்பெறநினைத்தேமாந்த-பேதையர்போ
லெனை நினையேல்பெரியதிருக்கதவந், திறந்

தருளி யணைந்திடுவாய் சிற்சபைவா ழரசே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநட நாயகனே. 5

பொய்யுடையார் விழைகின்ற புணர்ச்சிவிழைந்
தேனே, பூண விழைந்தேனோவான் காண வி
ழைந்தேனே, மெய்யுடையாய் என்னொடுநீவிளை
யாட விழைந்தேன்-விளையாட்டென் பதுஞா
னம் விளையும் விளையாட்டே, பையுடைப்பாம்
பணையரொடும் ஆடுகின்றோய் எனது-பண்
பறிந்தேநண்புவைத்தபண்புடையோய் இன்னே
செய்யுடையென்னொடுகூடியாடவெழுந்தருள்
வாய் சித்தசிகாமணியேயென் திருநடநாயகனே.

கூறுகின்ற சமயமெலாம் மதங்களெலாம் பிடித்
துக்-கூவுகின்றார் பலனொன்றுங் கொண்டறி
யார் வீணே, நீறுகின்றார் மண்ணாகி நாறுகின்
றார் அவர்போல்-நீடுலகில் அழிந்துவிடநினைத்
தேனோ நிலைமேல், ஏறுகின்றதிறம்விழைந்தேன்
ஏற்றுவித்தா யாங்கே-இலங்குதிருக் கதவுதி
றந் தின்னமுதம் அளித்தே, தேறுகின்ற மெய்
ஞ்ஞான சித்தியுறப் புரிவாய் சித்தசிகாமணி
யேயென் திருநட நாயகனே. 7

வேதநெறி ஆகமத்தின் நெறிபவுரா ணங்கள்
விளம்புநெறி இதிகாசம் விதித்தநெறி முழு

தும், ஓதுகின்ற சூதனைத்தும் உளவனைத்துங்
காட்டி உள்ளதனை உள்ளபடி உணரவுணர்த்
தினையே, ஏதமற உணர்ந்தனன் வீண்போது க
ழிப்பதற்கோர் எள்ளளவும் எண்ணமிலேன்
என்றெனைநீ புணர்ந்தே, இதறவே யனைத்தும்
வல்ல சித்தாடல் புரிவாய்-சித்தசிகாமணியே
யென் திருநடநாயகனே. 8

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்கொண்
டாடும்-கண்மூடி வழக்கமெலாம் மண்மூடிப்
போக, மலைவறுசன்மார்க்கமொன்றே நிலைபெற
எவ்வுலகும்- வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள்வழ
ங்கினையென் றனக்கே, உலைவறுமிப் பொழுதே
நற் றருணமெனநீயே-உணர்த்தினை வந்தணை
ந்தருள்வா யுண்மையுரைத்தவனே, சிலைநிகர்வன்
மனங்கரைத்துத் திருவமுதம் அளித்தோய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநட நாயகனே. 9

திருத்தகுமோர் தருணமிதில் திருக்கதவந்திறந்
தே - திருவருட்பேரொளிகாட்டித் திருவமுதூ
ட்டிக், கருத்துமகிழ்ந் தென்னுடம்பிற் கலந்
துளத்திற்கலந்து கனிந் துயிரிற்கலந் தறிவிற்
கலந்துலக மனைத்தும், உருத்தகவே யடங்குகி
ன்ற ஊழிதொறும் பிரியா தொன்றாகிக் கால

கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போக!

வரை உரைப்பவெலாங் கடந்தே, திருத்தியொடு
விளங்கியரு ளாடல்செய வேண்டும்
சித்தசிகாமணியேயென் திருநட நாயகனே. 10

திருப்பள்ளி யெழுச்சி

பொழுது விடிந்ததென் னுள்ளமென் கமலம்
பூத்தது பொன்னொளி பொங்கிய தெங்குந்
தொழுதுநிற் கின்றனன் செய்பணி யெல்லாஞ்
சொல்லுதல் வேண்டுமென் வல்லசற்குருவே
முழுதுமா னென்ன வாகம வேதம்
முறைகளெ லாமொழி கின்றமுன் னவனே
எழுதுத லரியசீர் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என் தந்தையே பள்ளி யெழுந்தருள்வாயே. 1

துற்குண மாயைபோய்த் தொலைந்தது ஞானம்
தோன்றிடப் பொன்னொளி தோற்றிய கதிர்
தான், சிற்குணவரைமிசை உதயஞ் செய்ததுமா
சித்திகள் அடிப்பணிச் செய்திடச் சூழ்ந்த
நற்குண சன்மார்க்க சங்கத்தா ரெல்லாம்
நண்ணினர் தோத்திரம் பண்ணி நிற்கின்றார்
சற்குண வளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னம்மையே பள்ளியெழுந் தருள்வாயே.2

உள்ளும் புறமும் வள்ளல் இருக்க வாட்டமேன்?

நிலந்தெளிந் ததுகண மழுங்கின சுவண
நீடொளி தோன்றிற்றுக் கோடொலிக் கின்ற
அலர்ந்தது தாமரை ஆணவ இருள்போய்
அழிந்தது கழிந்தது மாயைமா விரவு
புலர்ந்தது தொண்டரோ டண்டருங் கூடிப்
போற்றியோ சிவசிவ போற்றியென் கின்றார்
இலங்குரு வளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்குருவே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 3

கல்லாயமனங்களுங்கரையப் பொன்வெளிதான்
கண்டது கங்குலும் விண்டது தொண்டர்
பல்லாரு மெய்தினர் பாடிநின் றாடிப்
பரவுகின் றாரன்பு விரவுகின் றாராய்
நல்லார்மெய்ஞ் ஞானிகள் யோகிகள் பிறருந்
நண்ணினர் சூழ்ந்தனர் புண்ணிய நிதியே
எல்லாஞ்செய் வல்லவென் அருட்பெருஞ்ஜோதி
என்தெய்வமே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே.

புன்மாலை யிரவெலாம் புலர்ந்தது ஞானப்
பொருப்பின்மேற் பொற்கதிர் பொலிந்தது புல
வோர், சொன்மாலை தொடுத்தனர் துதித்துநிற்
கின்றார், சுத்தசன்மார்க்கசங்கத்தவரெல்லாம்
மன்மாலை மாலையா வந்துசூழ் கின்றார்
வானவர் நெருங்கினர் வாழியென் கின்றார்
என்மாலை யணிந்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்பதி யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 5

ஒருமையி னுலகெலாம் ஓங்குக எனவே
ஊதின ரின்னங்க ளூதின சங்கம்
பெருமைகொள் சமரச சுத்தசன்மார்க்கப்
பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தார்
அருமையு மெளிமையு மாகியன் றாகி
அம்பலத் தேசித்தி யாடல்செய் பதியே
இருமையு மளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னரசே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 6

சினைப்பள்ளித் தாமங்கள் கொணர்ந்தன ரடியார்
சிவசிவபோற் றியென் றுவகைகொள்கின்றார்
கினைப்பள்ளி யுண்ணத் தெள்ளாரமு தளிக்கும்
நேரமிந் நேரமென் றாரியர் புகன்றார்
முனைப்பள்ளி பயிற்றுதென் றனைக் கல்விபயிற்றி
முழுதுணர் வித்துடற் பழுதெலாந் தவிர்த்தே
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னப்பனே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 7

மதம்பிடித் தவரெல்லாம் வாய்பிடிப் புண்டு
வந்துநிற் கின்றனர் வாய்திறப் பிப்பான்
கதம்பிடித் தவரெல்லாங் கடும்பிணியாலே
கலங்கினர் சூழ்ந்தன ருலம்புறு கின்றார்
பதம்பிடித் தவரெல்லாம் அம்பலப்பாட்டே
பாடின ராடினர் பரவிநிற் கின்றார்
இதம்பிடித் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ்ஜோதி
என்னைய னேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 8

மருளொடு மாயைபோய்த் தொலைந்து மதங்கள், வாய்மூடிக் கொண்டன மலர்ந்தது கமலம்! அருளொளி விளங்கிய தொருதிருச்சபையும், அலங்கரிக் கின்றனர் துலங்கி வீற்றிருக்கத், தெருளொடுபொருளுமேன்மேலோங்கவித்துச், சித்தெலாஞ்செய்திடத் திருவருள்புரிந்தே, இருளறுத் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ்ஜோதி என்வள்ளலேபள்ளியெழுந்தருள்வாயே.

அலங்கரிக் கின்றேமோர் திருச்சபை யதிலே அமர்ந்தருட் ஜோதிகொண் டடிச் சிறியோமை, வலம்பெறும் இறவாத வாழ்வில் வைத்திடவே, வாழ்த்துகின்றே முன்னர் வணங்கி நிற்கின்றேம், விலங்கிய திருளெலாம் விடிந்தது பொழுது, விரைந்தெமக் கருளுதல் வேண்டுமித்தருணம், இலங்குநற் றருணமெம் அருட்பெருஞ்ஜோதி என்தந்தையே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 10

திருவுந்தியார்

இரவு விடிந்த திணையடி வாய்ந்தன
பரவி மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீபற
பாலமு துண்டேனென் றுந்தீபற. 1

தன்னை மதியாதிருப்பவனே பெரியோன்.

பொழுது விடிந்தது பொற்பதம் வாய்த்தன
தொழுது மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
தூயவ னானேனென் றுந்தீ பற. 2

தூக்கந் தொலைந்தது சூரியன் தோன்றினன்
ஏக்கந் தவிர்ந்தேனென் றுந்தீ பற
இன்னமு துண்டேனென் றுந்தீ பற. 3

துன்பந் தவிர்ந்தது தூக்கம் தொலைந்தது
இன்பங் கிடைத்ததென் றுந்திபற
எண்ணம் பலித்ததென் றுந்தீ பற. 4

ஞான முதித்தது நாத மொலித்தது
தீனந் தவிர்ததென் றுந்தீ பற
சிற்சபை கண்டேனென் றுந்தீ பற. 5

திரையற்று விட்டது செஞ்சுடர் தோன்றிற்றுப்
பரையொளி யோங்கிற்றென் றுந்தீ பற
பலித்தது பூசை யென் றுந்தீ பற. 6

உள்ளிருள் நீங்கிற்றென் னுள்ளொளி யோங்கிற்
றுத், தெள்ளமு துண்டேனென் றுந்தீ பற
தித்திக்க வுண்டேனென் றுந்தீ பற. 7

சந்தையைக் கண்டே னிடரெலா நீங்கினேன்
சிந்தை களித்தேனென் றுந்திபற
சித்திகள் பெற்றேனென் றுந்தீ பற 8

தந்தையைக்கண்டேனான் சாகாவரம்பெற்றேன்
சிந்தை களித்தேனென் றுந்தீபற
சித்தெலாம் வல்லேனென் றுந்தீபற. 9

முத்தியைப் பெற்றேனம் முத்தியினால் ஞான
சித்தியை யுற்றேனென் றுந்தீபற
சித்தனு மானேனென் றுந்தீபற. 10

சண்முகர் காலைப்பாட்டு

வாரும்வாருந் தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணாளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும்.

சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை விநோதரே வாரும். 2

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்றுப்
பொன்னனை வேலரே வாரும்
மின்னாரு மாலரே வாரும். 3

காகங் கரைந்தது காலையு மாயிற்றுக்
கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
ஒண்ணுதல் நேயரே வாரும். 4

ஏதம் அகன்றவர் ஏகநாதர்.

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும் 5

அருண னுதித்தனன் அன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறுமுகத் தோரே வாரும்
மாறிலகத் தோரே வாரும் 6

சூரியன் தோன்றினன் தொண்டர்கள் சூழ்ந்த[னர்
சூரசங் காரரே வாரும்
வீரசிங் காரரே வாரும். 7

வீணை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர்
வேலாயுதத் தோரே வாரும்
காலாயுதத் தோரே வாரும் 8

சேவ லொலித்தது சின்னம் பிடித்தனர்
தேவர்கள் தேவரே வாரும்
மூவர் முதல்வரே வாரும். 9

பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரே வாரும்
பொன்மலர்த் தாளரே வாரும். 10

மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது
மாமயில் வீரரே வாரும்
தீமையில் தீரரே வாரும். 11

தொண்டர்கள் நாடினர் தோத்திரம் பாடினர்
சுப்பிர மணியரே வாரும்
வைப்பி லணியரே வாரும். 12

கணபதி தோத்திரம்

திருமா லறியாச் சேவடியாலென்
கருமா லறுக்கும் கணபதி சரணம்.

வெண்பா

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே—மன்
னவனே, சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையச்
சேகரனே, தற்பரனே நின்தாள் சரண். 1

நாதமுங் கடந்து நிறைந்துநின்மயமேநான் என அறிந்து நான்றுறும், பேதமுங் கடந்த மௌன ராச்சியத்தைப் பேதையேன் பிடிப்ப தெந்நாளோ, ஏதமும்சமய வாதமும் விடுத்தோர் இதயமும்ஏழையேன் சிரமும்வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி விநாயக விக்கினேச்சுரனே 2

கானல்நீர் விழைந்த மானெனா உலகக் கட்டினை நட்டுழன் றலையும், ஈனவஞ்சக நெஞ்சகப் புலையனை என்றுகொண் டருளுநாள் உளதோ ஊனமொன் றில்லா உத்தம ருளத்தே ஓங்கு சீர்ப் பிரணவ ஒளியே, வேனவில் கரத்தோர்க் கினியவா சித்திவிநாயக விக்கினேச் சுரனே. 3

தடக்கைமா முகமும் முக்கணும் பவளச் சடிலமும் சதுர்ப் புயங்களுநங்கை, இடக்கை அங்குசமும் பாசமும் பதமும் இறைப்பொழு தேனும்யான் மறவேன், விடக்களமுடைய வித்தகப் பெருமான் மிகமகிழ்ந்திட அருட் பேறே, மடக்கொடி நங்கை மங்கைநாயகியெம் வல்லைக் கணேசமா மணியே. 4

திருவுங் கல்வியும் சீருஞ் சிறப்பும் உன் திரு வடிப்புகழ் பாடுந் திறமும் நல், உருவுஞ் சீலமும் ஊக்கமும் தாழ்வுறா உணர்வுந் தந்து எனதுள் ளத் தமர்ந்தவா, குருவுந் தெய்வமுமாகி அன் பாளர் தங் குறை தவிர்க்குங் குணப்பெருங்குன் றமே, வெருவுஞ் சிந்தை விலகக் கஜானனம் விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 5

தஞ்சமென்றுனைச் சார்ந்தனன் எந்தை நீ தானு மிந்தச் சகத்தவர் போலவே வஞ்ச மெண்ணி யிருந்திடில் என்செய்வேன் வஞ்ச மற்ற மனத்துறை அண்ணலே, பஞ்ச பாதகந் தீர்த்தனை என்றுநின் பாத பங்கயம் பற்றினன் பாவியேன், விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித் தருதியோ விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 6

நாவினுலுனை நாடொறும் பாடுவார் நாடு வார் தமை நண்ணிப் புகழவும், ஓவிலா துனைப்

பாடவுந் துன்பெலாம் ஓடவும் மகிழோங்கவுஞ் செய்குவாய், காவிநேர் களத்தான் மகிழ் ஐங்கரக் கடவுளே நற் கருங்குழி என்னுமூர், மேவி அன்பர்க் கருள் கண நாதனே விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 7

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக் கொழுந்தே போற்றி, மங்கை வல்லபைக்கு வாய்த்த பங்கினன் நின் மலர்த்தாள் போற்றி, ஐங்கரன் நால்வாய் முக்கண் அருட்சிவ களிறே போற்றி, கங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக் கணேசநின் கழல்கள் போற்றி. 8

கலைநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
  கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்.
தலைவநின் இணையடி சரணஞ் சரணம்
  சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்.
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
  சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு பொருபரை சரணஞ் சரணம்
  உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம்.

முருகன் தோத்திரம்

சீருடையாய் வேலுடையாய் வெற்புடையாய் வென்றுடையாய், நீறுடையாய் நேயர்கள் தம்

நெஞ்சுடையாய்,—கூறும், முதல்வா ஓராறு முகவா முக்கண்ணன், புதல்வா நின்றுள் எம் புகல்.

பிரார்த்தனை மாலை

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்களாறுந்திகழ் கடப்பந், தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோர், கூர்கொண்டவேலும் மயிலும்நற்கோழிக்கொடியுமருட், கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகாசலமுமென் கண்ணுற்றதே. 1

கண்மூன் றுறு செங்கரும்பின் முத்தே பதங் கண்டிடுவான், மண்மூன் றுலகும் வழுத்தும் பவளமணிக்குன்றமே, திண்மூன் று நான்கு புயங் கொண்டொளிர் வச்சிரமணியே, வண் மூன்றலர் மலைவாழ் மயிலேறிய மாணிக்கமே. 2

மாணித்த ஞான மருந்தேயென் கண்ணி னுண்மாமணியே, ஆணிப்பொன்னே யெனதா ருயிரே தணிகாசலனே. தாள்நிற்கிலே னினைத் தாழாத வஞ்சர்தமதிடம் போயப், பேணித்திரிந் தனன் அந்தோ என்செய்வனிப் பேதையனே.3

அன்னே யெனைத்தந்த அப்பா என்றேங்கி அலறுகின்றேன், என்னேயிவ் வேழைக் கிரங் காது நீட்டித்திருத்த லெந்தாய், பொன்னே

சுகுணப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
மன்னே கலப மயின்மே லழகிய மாமணியே. 4

மணியே இனைப்புன வல்லியை வேண்டி
வளர்மறைவான், கணியேயென நின்றகண்ணே
யென்றுள்ளக் களிநறவே, பணியேன் எனினும்
எனை வலிந்தாண்டு உன் பதந்தரவே, நணியே
தணிகைக்கு வாவெனவோர்மொழி நல்குவையே.

நல்காத வஞ்சர்தம்பாற் சென்றிரந்து நவைப்
படுதல், மல்காத வண்ணமருள் செய்கண் டாய்
மயில்வாகனனே, பல்காதல் நீக்கிய நல்லோர்க்
கருளும் பரஞ்சுடரே, அல்காத வண்மைத் தணி
காசலத்தி லமர்ந்தவனே. 6

அமரா வதியிறைக் காருயிரீந்த அருட்
குன்றமே, சமரா புரிக்கரசே தணிகாசலத் தற்
பரனே, குமரா பரம குருவே குகாவெனக் கூவி
நிற்பேன், எமராஜன் வந்திடுங்கா லையனே யெனை
யேன்று கொள்ளே. 7

கொள்ளுண்ட வஞ்சர்தம் கூட்டுண்டு வாழ்
க்கையிற் சூட்டுண்டு போல், துள்ளுண்ட நோயி
னிற் சூடுண்டு மங்கையர் தோய்வெனுமோர்,
கள்ளுண்ட நாய்க்குன் கருணையுண்டோ நற் கட
லமுதத், தெள்ளுண்ட தேவர் புகழ் தணிகாசலச்
சிற்பரனே. 8

சிற்பகன் மேவும்இத் தேகத்தை யோம்பித் திருவணையார், தற்பகமே விழைந் தாழ்ந்தேன் தணிகைதனிலமர்ந்த, கற்பகமேநின் கழல்கரு தேன் இக்கடைப்படுமென்,பொற்பகமேவியநின் னருள் என்னென்று போற்றுவதே. 9

போற்றேன் எனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புவிநடையாஞ், சேற்றே விழுந்து தியங்குகின்றேனைச் சிறிதுமினி, ஆற்றேன் என தரசே யமுதே யென்னருட் செல்வமே, மேற் றேன் பெருகு பொழிற்றணிகாசல வேலவனே.

வேல்கொண்ட கையும் விறல்கொண்ட தோளும் விளங்குமயில், மேல்கொண்ட வீறும் மலர்முகமாறும் விரைக்கமலக், கால்கொண்ட வீரக்கழலுங் கண்டாலன்றிக் காமனெய்யுங், கோல்கொண்ட வன்மை யறுமோ தணிகைக் குருபரனே. 11

அண்ணாவோ என்னருமைஐயாவோ பன்னிரண்டு கண்ணாவோ வேல்பிடித்தகையாவோ செம்பவள வண்ணாவோ நற்றணிகைமன்னாவோ என்றென்றே எண்ணாவோ துன்பத்திருங்கடற்குண் மன்னினனே.

ஏழையின் அழுதகண்ணீர் கூரிய வாளேயாகும்.

குறையிரந்த பத்து

சீர்பூத்த அருட்கடலே கரும்பே தேனே
செம்பாகே யெனதுகுல தெய்வமே நற்
கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த
குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே
ஞானப், பேர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி யேழை
பிழைக்கவருள்செய்வாயோபிழையைநோக்கிப்
பார்பூத்தபவத்திலுற விடினென் செய்கேன்
பாவியேனந்தோ வன்பயந் தீரேனே. 1

தீராத துயர்க்கடலி லழுந்தி நாளும்
தியங்கியழு தேங்குறிந்தச் சேய்க்கு நீகண்
பாராத செயலென்னே யெந்தா யெந்தாய்
பாவியெனை விட்டனையோ பன்னாளாக
வாராய அருள்தருவா யென்றே யேமாந் திருந்
தேனே யென்செய்கேன் யாருமில்லேன்
சீராருந் தணிகைவரை யமுதே யாதி, தெய்
வமே நின்கருத்தைத் தெளிந்திலேனே. 2

அன்னாவே நின்னடியை யன்றி வேறோர்
ஆதரவிங் கறியேன் நெஞ்சழிந்து துன்பாற்
புண்ணாவேன் றன்னையின் றும் வஞ்சர்பாற்
போய்ப், புல்லுழுக வாட்டமுடன் புலம்பி
நிற்கப், பண்ணாதே யாவனிவன் பாவிக்கென்றும்
படுபாவி யென்றென்னைப் பரிந்து நல்ல
எண்ணாதே யானிகழ்வேன் கண்டாய், இச்சைக்
கரிய தணிகையில்வீற் றிருக்குங் கோவே.

ஜீவசாக்ஷி மாலை

பண்ணேறு மொழியடியர் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமல ரழகினையிப் பாவி பார்க்கில்
கண்ணேறு படுமென்றோ கனவிலேனுங், காட்
டென்றால் காட்டுகிலாய் கருணை நீதோ
விண்ணேறும்அரிமுதலோர்க்கரியஞான, விளக்
கேயென் கண்ணேமெய் வீட்டின் வித்தே
தண்ணேறு பொழிற் றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

அன்னைமுத லாம் பந்தத் தழுங்கி நாளும்
அலைந்துவயி றோம்பிமன மயர்ந்து நாயேன்
முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாஞ் சொல்லி
முடியேன்செய் பிழைகருதி முனியேலையா
பொன்னைநிக ரருட்குன்றே யொன்றே முக்கட்
பூமணமே நறவேநற் புலவர் போற்றத்
தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய்நிறைந்தருளும்சகசவாழ்வே. 2

பன்னரும்வன் துயரால்நெஞ் சழிந்து நாளும்
பதைத்துருகி நின்னருட்பால் பருகக்கிட்
டாது, உன்னரும்பொய் வாழ்க்கை யெனுங்
கானத் திந்த, ஊர்நகைக்கப் பாவியுழல்
உணர்ந்திலாயோ, என்னருமை யப்பாஎன் றுயா
என் றன்,இன் னுயிர்க்குத்தலைவா இங்கெவர்
க்குந்தேவா,தன்னியற்சீர்வளர்தணிகைமணியே
ஜீவசாக்ஷியாய்நிறைந்தருளுஞ்சகசவாழ்வே

உள்ளமனக் குரங்காட்டித் திரியுமென்றன்
உளவறிந்தோ வையாநீ யுன்னைப் போற்றுங்
கள்ளமனக்குரங்குகளையாட்டவைத்தாய், கடை
யனேன் பொறுத்துமுடி கில்லேன் கண்டாய்
தெள்ளமுதப் பெருங்கடலே தேனே ஞானத்
தெளிவேயென் தெய்வமே தேவர் கோவே
தள்ளரிய புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகசவாழ்வே. 10

வந்தாள்வா யையாவோ வஞ்சர் தம்பால்
வருந்துகின்றேனென் றலறும்பாற்றங்கேட்
டும் எந்தாய்நீ யிரங்காம லிருக்கின்றாயால்
என்மனம்போல்நின்மனமும் இருந்ததேயோ
கந்தாவென் றுரைப்பவர்தங் கருத்துள் ஊறுங்
கனிரசமே கரும்பேகற் கண்டே நற்சீர்
தந்தாளுந் திருத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந் தருளுஞ் சகசவாழ்வே.

ஊராதி யிகழ்மாயக் கயிற்றால் கட்டுண்டு, ஓய்ந்
தலறி மனங்குழைந்திங் குழலுகின்றேன்
பாராதியண்ட மெலாங் கணத்திற் காண்போய்
பாவியேன் முகவாட்டம் பார்த்திலாயோ
சீராதி பகவனருட் செல்வமேயென்
சிந்தைமலர்க் கிடனுறுந் தேனே இன்பந்
சாராதி மலைத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய்நிறைந்தருளுஞ்சகசவாழ்வே 12

வாவென்பா ரின்றியுன தன்பரென்னை, வஞ்சக
னென்றேமறுத்துவன்கணோநீ, போவென்பா
ரிங்கிலெங்கு போவே னந்தோ, பொய்யனேன்
றுணையின்றிப் புலம்புவேனே, கோவென்
பார்க் கருள் தருமக்குன்றே யொன்றே, குணங்
குறியற் றிடவருளுங் குருவே வாழ்க்கைத்
தாவென்பார்புகழ் தணிகை மணியேஜீவ
சாக்ஷியாய்நிறைந்தருளுஞ்சகசவாழ்வே.13

மின்னைநிகர்ந்தழிவாழ்க்கைத் துயரால் நெஞ்சம்
மெலிந்துநின தருள்பருக வேட்டுநின்றேன்
என்னையிவன் பெரும்பாவி யென்றே தள்ளில்
என்செய்கேன்முன்பெறுஞ்சேய் இயற்றுங்
குற்றம், அன்னைபொறுத் திடல்நீதி யல்லவோ
என், ஐயாவே நீபொறுக்கலாகாதோதான்
தன்னைநிகர் தருந் தணிகைமணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

முந்தைவினை யால்நினது வழியிற்செல்லா
மூடனேன் றனையன்பர் முனிந்துபெற்ற
தந்தைவழி நில்லாத பாவி யென்றே
தள்ளிவிடில் தலைசாய்த்துத்தயங்குவேனே
எந்தைநின தருள்சற்றே யளித்தால் வேறோர்
எண்ணமிலேன்ஏகாந்தத்திருந்துவாழ்வேன்
சந்தனவான் பொழிற் றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய்நிறைந்தருளுஞ்சகசவாழ்வே.15

தணிகைமலையைச் சாரேனோசாமியழகைப்
பாரேனோ, பிணிகை யறையைப் பேரேனோ
பேரா அன்பு கூரேனோ, அணிசெய் அருணீ
றாரேனோ ஆறுந் தாகந் தீரேனோ, பணிசெய்
தொழும்பிற்சேரேனோபார்மீதிரங்கும் நீரேனே.

தணிகா சலம்போய்த் தழையேனோ சாமி
திருத்தாள் விழையேனோ, பணி காதலித்துப்
பிழையேனோ பாடி மனது குழையேனோ, இனி
காணுலகை யழையேனோ சேர்ந்தவ் வீட்டுள்
நுழையேனோ, பிணிகாணுலகில் பிறந்துழன்றே
பேதுற்றலையும் பழையேனே. 2

விடுமாட்டிற் றிரிந்துமட மாதரார்தம், வெய்ய
நீர்க் குழிவீழ்ந்து மீளாநெஞ்சத், தடியாற்
றத் தொடும்புலைய வுடலை யோம்பிச், சார்ந்த
வர்க்கோ ரணுவளவுந் தானியாது, படுகாட்
டிற் பலனுதவாப் பனைபோல் நின்றேன், பாவி
யே னுடற்சுமையைப் பலருங் கூடி, இடுகாட்
டில் வைக்குங்காலென் செய்வேனோ, என்குறை
யையெவர்க்கெடுத்திங் கியம்புகேனே. 3

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யரசே முக்கட்
பேறுமுகப்பெருஞ்சுடர்க்குட்சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்

வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்
குஞ், விளக்கமே ஆனந்த வெள்ளமே முன்
தேறுமுகப் பெரிய அருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 4

கல்வியெலாங் கற்பித்தாய் நின்பால் நேயங்
காணவைத்தாய் இவ்வுலகங் கானலென்றே
ஒவ்வும்வகை யறிவித்தாய் உள்ளே நின்றென்
உடையானே நின்னருளும் உதவுகின்றாய்
இல்லையெனப் பிறர்பாற்சென் றிரவா வண்ணம்
எற்றமளித் தாயிரக்க மென்னே யென்னே
செல்வ அருட்குருவாகி நாயி னேனைச்
சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 5

எந்தைபிரா னென்னிறைவ னிருக்க இங்கே
என்ன குறை நமக்கென்றே யிறுமாப் புற்றே
மந்தவுலகினிற்பிறரை யொருகா சுக்கும்
மதியாமல் நின்னடியே மதிக்கின்றேன்யான்
இந்த அடியேனிடத்துன் திருவு ளந்தான்
எவ்வாறோ அறிகிலேன் ஏழை யேனேன்
சிந்தைமகிழ்ந் தருட்குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 6

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முக்கண்
நாயகனே வடிவேற்கைநாதனேநான், கோல
மெலாங் கொடியேன் நற்குணமொன் றில்லேன்
குற்றமே விழைந்தேனிக் கோதுளோனைச்

சாலமெலாஞ் செயுமடவார் மயக்கில் நீக்கிச்
சன்மார்க்க மடையவருள் தருவாய் ஞானச்
சீலமெலா முடையவருட் குருவாய் வந்து
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 7

பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரஞ்சுடரே ஆறுமுகப்படைத்த கோவே
என்னிருகண் மணியேயென் தாயே யென்னை
ஈன்றோனே யென்னரசே யென்றன் வாழ்வே
மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின் மீதேறி
விரும்பும் அடியார்காண மேவுந் தேவே
சென்னியில்நின் னடிமலர்வைத் தென்னைமுன்
னே, சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

நின்னிருதாள் துணைபிடித்தே வாழ்கின் றேனை
நின்னையலால் பின்னையொருநேயங்காணேன்
என்னையினித் திருவுளத்தில் நினைதியோநான்
ஏழையினு மேழைகண்டாய் எந்தாயெந்தாய்
பொன்னையன்றி விரும்பாத புல்லர் தம்பால்
போகலொழிந் தின்பதமே போற்றும் வண்
ணஞ், சின்னவளித் தருட்குருவா யென்னைமுன்
னே, சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே.

கூழுக்கழுவேனோ கோத்தணிகைக்கோவேயென்
னூழுக் கழுவேனோ ஐயாத் துயர்ப்பிறவி
ஏழுக்கழுவேனோ வென்செய்கே னென்செய்கேன்
பாழுக்கிறைத்தேனீ துன்செயலோ பார்க்குமிடம்.

திருப்பள்ளித் தாமம் தாங்கல்

வெம்பு முயிருக்கோருறவாய் வேளைநமனும் வருவானேல், தம்பி தமையன் துணையாமோ தனையர் மனைவி வருவாரோ, உம்பர்பரவுந் திருத்தணிகை உயர்மாமலைமேல் இருப்பவர்க்குத், தும்பக்குடலைஎடுக்காமல் துக்கவுடலை எடுத்தேனே.

தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில் தொலைத்தேனந்தோ காலமெலாம், அல்லலகற்றிப் பெரியோரை யடுத்துமறியேன் அரும்பாவி, செல்வத்தணிகைத் திருமலைவாழ் தேவா உன்றன் சந்நிதிக்கு, வில்வக்குடலை யெடுக்காமல் வீணுக்குடலை யெடுத்தேனே. 3

அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் அதில் நினைவாய்க், கவலைப் படுவதன்றி சிவ கனியைச் சேரக் கருதுகிலேன், திவலையொழிக்குந் திருத்தணிகைத் திருமால் மருகன் திருத்தாட்குக், குவளைக்குடலை யெடுக்காமல் கொழுத்த வுடலை யெடுத்தேனே. 3

ஆறுமுகங்கொண்ட வையா என்துன்பமனைத்து மின்னும், ஏறு முகங் கொண்டதல்லால் இறங்கு முகமில்லையால், வீறு முகங் கொண்டகைவேலின்வீரம் விளங்க வென்னைச், சீறு முகங்கொண்ட அத்துன்பமோடச்செலுத்தகவே.

அயலார் நிதி ஒன்றும் நயவாதே.

கரிபிடித்த ஊன்கடையிற் கண்டவர் தங் கால்பிடித்துக் கவ்வும் பொல்லா, வெறிபிடித்த நாய்க்கேனும் வித்தைபயிற் றிடவாகும்வேண்டு வேண்டி, மறிபிடித்த சிறுவனைப்போல் வாத்தி யார் மனமறுகி வருந்தத்தங்கள், குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க்கு யாவர் படிப்பிக்க வல்லார் குமரவேளே.

ஆறெழுத்துண்மை

பெருமை நிதியே மால் விடைகொள் பெம் மான் வருந்திப் பெறும்பேறே, அருமைமணியே தணிகை மலை அமுதே உன்றன் ஆறெழுத்தை, ஒருமை மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திரு வெண் ணீறிட்டால், இருமை வளனும் எய்துமி டரென்ப தொன்றும் எய்தாதே. 1

எய்தற் கரிய அருட்சுடரே யெல்லாம்வல்ல இறையோனே, செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவேயுன்றன் ஆறெழுத்தை, உய்தற்பொருட் டிங் குச்சரித்தே உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட் டால், வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்கண் ஒன்றும் வாராதே. 3

வாரா திருந்த அடியவர்தம் மனத்திலொளி ரும் மாமணியே, ஆராவமுதே தணிகைமலை யரசே யுன்றன் ஆறெழுத்தை, ஓரா மனத்தின்

உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், ஏரார் செல்வப் பெருக்கி கவா இடும்பை யொன்று மிகந்திடுமே.

இகவா அடியர்மனத் தூறு மின்பச்சுவையே யெம்மானே, அகவா மயிலூர் திருத்தணிகை யரசே யுன்ற னாறெழுத்தை, உகவா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் சுகவாழ் வின்ப மதுதுன்னுந் துன்ப மொன்றுந் துன்னதே. 4

துன்னு மறையின் முடிவிலொளிர் தூய விளக்கே சுகப்பெருக்கே, அன்னையனையாய் தணிகைமலை அண்ணாவுன்றன் ஆறெழுத்தை, உன்னி மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்,சென்னியணியாயடிசேருந் தீமையொன்றுஞ் சேராதே. 5

சேரு முக்கட் கனிகனிந்த தேனே ஞானச் செழுமணியே, யாரும் புகழுந் தணிகையெம தன்பே யுன்ற னாறெழுத்தை, ஒருமனத்தி னுச் சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், பாரும் விசும்பும் பதஞ்சாரும் பழங்க ணொன் றுஞ் சாராதே. 6

சார்ந்த அடியார்க் கருளளிக்குந் தருமக் கடலே தற்பரமே, வார்ந்த பொழில் சூழ்திருத்

தணிகை மணியேயென்றாறெழுத்தை, ஓர்ந்து மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்ததிருவெண் ணீறிட்டால், ஆர்ந்த ஞானமுறு மழியா வலக்கணென்று மழிந்திடுமே. 7

அழியாப் பொருளே யென்னுயிரே அயில் செங் கரங்கொளையாவே, கழியாப் புகழ்சேர் தணிகையமர் கந்தா வென்றாறெழுத்தை, ஒழியா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், பழியா இன்பம் அது பதியும் பனிமை யொன்றும் பதியாதே. 8

பதியேயெங்கும்நிறைந்தருளும் பரமசுகமே பாஞ்சுடரே, கதியே யளிக்குந் தணிகையமர் கடம்பாவென்றாறெழுத்தை, உதியோ மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், துதியோர் நினது பதந்தோன்றுந் துன்ப மொன்றுந் தோன்றாதே. 9

தோன்று ஞானச் சின்மயமே தூய சுகமே சுயஞ் சுடரே, ஆன்றூர் புகழுந் தணிகை மலை அரசே யென்றாறெழுத்தை, ஊன்றா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், ஏன்றுள் திகழும் அருளடையும் இடுக்க ணொன்றும் அடையாதே. 10

நண்ணேனோ மகிழ்விநெடுந் திருத்தணிகை மலையதனை நண்ணி யென்றன், கண்ணேநீய மர்ந்தவெழில் கண்குளிரக் காணேனோ கண்டு வாரி, உண்ணேனோ ஆனந்தக் கண்ணீர் கொண் டாடியுனக் குகப்பாத் தொண்டு, பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ வாயாரப்பாவியேனே.

மக்கட் பிறவி யெடுத்துமுனை வழுத்தாக் கொடிய மரமனையேன், துக்கக் கடலில் வீழ்ந்து மனஞ் சோர்கின்றேனோர் துணை காணேன், செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவேதெவி ட்டாத் தெள்ளமுதே, முக்கட் கரும்பின் முழு முத்தே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 2

காச மேகங் கடும்பிணி சூலமோ
காதி யாற்றந்து, கண்கலக் கஞ்செய்யும்
மோச மேநிச மென்றுபெண் பேய்களை
முன்னி னேனினை முன்னில னாயினேன்
பாச நீக்கிடு மன்பர்கள் போலெனைப்
பாது காக்கும் பரமுனக் கையனே
தேசம் யாவும் புகழ்தணி காசலச்
செல்வ மேயருட் சிற்சுக வாரியே. 3

தேவரே முதலுலகங்கள் யாவையுஞ் சிருட்டி யாதிய செயும், மூவரேயெதிர்வருகினு மதித்திடேன் முருகநின் பெயர்சொல்வோர்,

யாவ ரேனுமென் குடிமுழு தாண்டெனை யளித்த தவர் அவரேகாண், தாவ நாடொறுந் தணி கையம் பதியில்வாழ் சண்முகப் பெருமானே.

ஏழைமையி னிரங்கல்

தேனே யுளங்கொள் தெளிவே யகண்ட சிதமேவி நின்ற சிவமே, கோனே கனிந்த சிவ போத ஞான குருவே விளங்கு குகனே, தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு தணிகா சலத்தெ மரசே, நானேழை யிங்கு மனநொந்து நொந்து நலிகின்ற செய்கை நலமோ. 1

நலமேவு தொண்ட ரயனாதி தேவர் நயவ யேக நல்கு தணிகா, சலமேவி யுன்றனிருதாள் புகழ்ந்து தரிசிப்பதென்று புகலாய், நிலமேவு கின்ற சிவயோக ருள்ள நிகழ்கின்ற ஞான நிறைவே, வலமேவு வேல்கை யொளிசேர் கலாப மயிலேறி நின்ற மணியே. 2

மணியே கலாப மலைமே லமர்ந்த மதியே நினைச் சொன்மலரால், அணியே யலன்பு மனையேயென் மனத்தி லடியா ரடிக்கண் மகிழ் வாய்ப் பணியே யினைந்து பதையே யிருந்து பருகே யுவந்த படியே, யெணியே நினைக்கிலை யாமிவ் வேழை யெதுபற்றி யுய்வ தரசே. 3

‘பரனளிக்கும் தேகம் இது சுடுவது அபராதம்

அவநாள் கழிக்க அறிவே னலாது உன் அடிபேணி நிற்க அறியேன், தவநாடு மன்ப ரொடுசேர வந்து தணிகாசலத்தை யடையேன், எவனு னெனக்கு மவணீயிருக்கு மிடமீயி லுன்ற னடியார், இவனு ரிவன்றன் இயல் பென்ன வென்னி லெவனென் றுரைப்பை யெனையே. 4

முதுவோர் வணங்கு தணிகாசலத்து முதலே யிவ் வேழை முறியேன், மதுவான் மயங்கு மளி போன் மயங்கி மதியாது நின்ற பிழையால், விதுவாகி யன்ப ருளமேவு நீகை விடிலேழை யெங்கு மெலிவேன், இதுநீதி யல்ல வெனவுன் றனக்கு மெவர் சொல்ல வல்ல ரரசே. 5

நன்றறியேன் தீங்கனைத்தும் பறியேன் பொல்லா நங்கையர்தங் கண்மாய நவையைச் சற்றும், வென் றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும், வேடனேன் திருத்தணிகை வெற்பில் நின்பாற், சென்றறியேன் இலையென்ப தறி வேன் ஒன்றுஞ், செய்தறியேன் சிவதருமஞ் செய்வோர்நல்லோர், என்றறியேன் வெறியே னிங் கந்தோ வந்தோ, வென்பிறந்தேன் புவிச் சுமையா யிருக்கின்றேனே. 6

பண்ணேனின் புகழ் சொல்வோர் தமக்குப் பூசை, பாடேனின் றிருச்சீரைப் பரமனின்ற

கண்ணே நின்றணிகைதனைக் கண்டுபோற்றேன்
கைகுவியேன் மெய் குளிரேன் கண்ணீர்
பாயேன், உண்ணேனல் லானந்த வமுதை
யன்பர், உடனுறேன் ஏகாந்தத் துறவோ
ரெண்ணாய், எண்ணேனென்வன் றுயரமண்ணேனென்
மனஞ்செம்புண்ணானேன், என் பிறந்தேன்
புவிச்சுமையா யிருக்கின்றேனே. 7

ஞாலவாழ் வெனும்புன் மலமிசைத் துழலும்,
நாயினுங் கடையனிந் நாய்க்குன்
சீலவாழ் வளிக்குந் திருவடிக் கமலத்
தேன்தரு நாளு மொன்றுண்டோ
ஆலவா யுகந்த வொருசிவ தருவில்
அருள்பழுத் தளிந்தசெங் கனியே
கோலவா னவர்கள் புகழ் திருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 8

திவசங்கடொறுங் கொண்டிடு தீமைப் பிணி தீரும், பவசங்கடமறும் இவ்விக பரமும் புகழ் பரவுற் றவசங்க ளெனச் சூழ்ந்துறு கண்ணேறது தவிருஞ், சிவசண்முக வெனநீவயருட் டிருநீறணிந் திடிலே. 1

மாலேந்திய குழலார்தரு மயல்போமிட ரயல்போம், கோலேந்திய வரசாட்சியுங் கூடும் புகழ் நீடும், வேலேந்திய வானாடர்கள் மெளியர

விதமொருசெவ், வேலேந்திய முருகாவென வெண்ணீ றணிந் திடிலே. 2

தவமுண்மையோ டுறும் வஞ்சகர் தஞ்சார் வதுதவறும், நவமண்மிய வடியாரிட நல்குந் திறன் மல்கும், பவனன்புனல் கனன்மண்வெளி பலவாகிய பொருளாஞ், சிவசண்முக வெனவே யருட் டிருநீ றணிந் திடிலே. 3

துயிலேறிய சோர்வுங்கெடுந் துயரங்கெடு நடுவன், கையிலேறிய பாசந்துணி கண்டே மூறித் திடுமால், குயிலேறிய பொழில்சூழ் திருக் குன்றேறி நடக்கும், மயிலேறிய மணியேயென வளர்நீ றணிந்திடிலே. 4

தேருப்பெரு மனமானது தேறுந்துயர் மாறும், மாருப்பிணி மாயுந் திருமருவுங் கரு வொருவும், வீருப்பொடு வருசூர்முடி வேருக் கிட வருமோர், ஆருக்கரப் பொருளேயென வருள்நீ றணிந் திடிலே. 5

மஞ்சேர் பிணிமிடியாதியை நோக்கி வருந் துறுமென், நெஞ்சே தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டு வெண்ணீறுண்டு நீ, எஞ்சேவிரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய், அஞ்சேலிது சத்தியமா மென்சொல்லை யறிந்து கொண்டே.

அறியாத நம்பிணி யாதியை நீக்கும்
அருள்மருந்தின் நெறியாந் தணிகைய னேறெ
ழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டு, நீ எறியா திர
வும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய், குறியா
திருக்கலையென் றணையென் றன்குண நெஞ்சமே.

என்றே பிணிக ளொழியு மென்றே தூய
செய்தி யிடேல், நின்றே தணிகைய னேறெழுத்
துண்டுவெண் ணீறுண்டு நீ, இன்றே யிரவும்
பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய், நன்றேயெக்
காலமும் வாழிய வாழிய நன்னெஞ்சமே. 8

சகமா றுடையா ரடையார் நெறியார்
சடையார் விடையார் தனியானார்
உகமா ருடையா ருமையோர் புடையார்
உதவும் உரிமைத் திருமகனார்
முகமா றுடையார் முகமா றுடையார்
எனவே யெனது முன்வந்தார்
அகமா றுடையேன் பதியா தென்றேன்
அல்வா யென்று ரைத்தென்னே. 9

பட்டி மாடெனத் திரிதரு மடவார், பாழ்ங்
குழிக்குள் வீழ்ந்தாழ்ந் திளைக்கின்றேன்
தட்டி லார்புகழ் தணிகையை யடையேன்
சப்பு வென்றுபோர் தருவொளிர்
கனியே, ஒட்டி லேன்மினை யுளத்திடை நினை
யேன், உதவு முத்துநர் குமார பாவேன்

எட்டி யென்முன மினிப்புறு மந்தோ
என்செய் வான்பிறந்தே னெளி யேனே.10

முருகா வெனநின் றேத்தாத மூடரிடம் போய் மதிமயங்கி முன்னு மடவார் முலை முகட்டின் முயங்கி யலைந்தே நினைமறந்தேன், உருகா வஞ்ச மனத்தேனை யுருத்தீர்த் தியம னொரு பாசத்-துடலம் நடுங்க இசிக்கிலவர்க் குரைப்ப தறியேன் உத்தமனே, பருகா துள்ளத் தினித் திருக்கும் பாலே தேனே பகாருட் செம்-பாகே தோகைமயில் நடத்தும் பரமே யாவும் படைத் தோனே, தருகா தலித்தோன் முடிகொடுத்த தருமதுரையே தற்பரனே-தணிகா சலமாந்தலத் தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 1

பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமை - பிள்ளைப் பெருமா னெனப் புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே, மத்தப் பெருமா னீக்குமொரு மருந்தே யெல்லாம் வல்லோனே - வஞ்சச் சமண வல்லிருளை மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே, அத்தக் கமலத் தயிற்படைகொ ளரசே மூவர்க்கருள் செய்தே-ஆக்கலளித்த லழித்தலெனும் அம்முத் தொழிலுந் தருவோனே, சத்த வுலக சராசரமுந் தாளிலொடுக்குந் தனிப்பொருளே - தணிகாசல மாந் தலத்தமர்ந்த சைவமணியே சண்முகனே.

தாருகப் பதகன் றன்னைத் தடிந்தருள் செய்தோய் போற்றி, வேருகச் சூரமாவை வீட்டிய வேலோய் போற்றி, ஆருகச் சமயக்காட்டை யழித்த வெங்கனலே போற்றி, போருகத் தகரை யூர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி. 1

சிங்கமா முகனைக் கொன்ற திறலுடைச் சிப்புள் போற்றி, துங்கவா ரணத்தோன் கொண்ட துயர் தவிர்த் தளித்தோய் போற்றி, செங்கண் மான் மருகா போற்றி சிவபிரான் செல்வ போற்றி, எங்களா ரமுதே போற்றி யாவர்க்கு மிறைவா போற்றி. 2

வேதமுங் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவ போற்றி, நாதமுங் கடந்து நின்ற நாத நின் கருணை போற்றி, போதமும் பொருளு மாகும் புனித நின் பாதம் போற்றி, ஆதர மாகி யென்னுள் அமர்ந்தவென் னரசே போற்றி. 3

எண்ணிரு கண்ணின் மேவு மிலங்கொளி பணியே போற்றி; பன்னிரு படை கொண்டேந்தும் பன்னிரு கரத்தோய் போற்றி, மின்னிரு நங்கை மாருடன் மேவிய மணாள போற்றி, நின்னிரு பாதம் போற்றி நின்வடி வேலை போற்றி. 4

வேலையிட்டுக் கூலி குறைக்காதே.

அருளா ரமுதே சரணஞ் சரணம்
அழகா அமலா சரணஞ் சரணம்
பொருளா வெனையாள் புனிதா சரணம்
பொன்னே மணியே சரணஞ் சரணம்
மருள்வார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
மயில்வா கனனே சரணஞ் சரணம்
கருணா லயனே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 1

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்
வடிவே லரசே சரணஞ் சரணம்
மயிலூர் மணியே சரணஞ் சரணம்
அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம்
கடியாக் கதியே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 2

பூவே மணமே சரணம் சரணம்
பொருளே யருளே சரணம் சரணம்
கோவே குகனே சரணம் சரணம்
குருவே திருவே சரணம் சரணம்
தேவே தெளிவே சரணம் சரணம்
சிவசண் முகனே சரணம் சரணம்
காவேர் தருவே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம். 3

நடவுந் தனிமா மயிலோய் சரணம்
நல்லோர் புகழும் வல்லோய் சரணம்
திடமுந் திருவுந் தருவோய் சரணம்
தேவர்க் கரியாய் சரணம் சரணம்
தடவண் புயனே சரணம் சரணம்
தனிமா முதலே சரணம் சரணம்
கடவுண் மணியே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம். 4

கோலக் குறமான் கணவா சரணம்
குலமா மணியே சரணம் சரணம்
சீலத் தவருக் கருள்வோய் சரணம்
சிவனார் புதல்வா சரணம் சரணம்
ஞாலத் துயர்தீர் நலனே சரணம்
நடுவா கியநல் லொளியே சரணம்
காலற் றெறுவோய் சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 5

வேதப் பொருளே சரணம் சரணம்
விண்ணோர் பெருமான் சரணம் சரணம்
போதத் திறனே சரணம் சரணம்
புனமா மயிலோய் சரணம் சரணம்
நாதத் தொலியே சரணம் சரணம்
நசையில் லவனே சரணம் சரணம்
காதுக் கினிதாம் புகழோய் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம். 6

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி
யன்பருள், திறலோங்கு செல்வமோங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்
பந், திகழ்ந் தோங்க அருள் கொடுத்து
மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வண
மோங்க, வளர்கருணை மயமோங்கி யோர்
வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி ஆனந்த
வடிவாகி யோங்கி ஞான
உருவோங்கும் உணர்வினிறைவொளியோங்கி
யோங்குமயில், ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்
கும், உறவோங்கு நின்பதமென் உளமோங்கி
வளமோங்க உய்கின்ற நாளெந்தநாள்,
தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 1

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது
பசுவேது பாச மேது
பத்தியேது அடைகின்ற முத்தியேது அரு
ளேது, பாவபுண்ணி யங்க ளேது
வரமேது தவமேது விரதமேது ஒன்றுமிலை
மனம்விரும் புணவுண்டு நல்
வத்திர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு
மலர்சூடி விளையா டிமேற்

காமேவ விட்டுழலை தொட்டுவாழ்ந் தவரோடு
கலந்துமகிழ் கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகமீதெ கைகண்ட பலனென்னுங்
கயவரைக் கூடா தருள்
தாமேவு சென்னையிற் கந்த கோட் டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 2

வள்ளலுனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின்றோர்
தமை, மதித்திடுவதன்றி மற்றை
வானவரை மதியென்னில் நானவரை யொரு
கனவின், மாட்டினும் மறந்து மதியேன்
கள்ளமறும் உள்ளமுறும் நின்பதமலால்வேறு
கடவுளர் பதத்தை யவரென்
கண்ணெதிர டுத்தையை நண்ணினை அளிப்பி
னும், கடுவெனவெறுத்து நிற்பேன்
எள்ளளவும் இம்மொழியிலேசு மொழியன்றுண்
மை, என்னையாண் டருள் புரிகுவாய்
என்றந்தையேயெனது தாயேயென் இன்பமே
என்னறிவேயென் அன்பே
தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 3

காமவுட் பகைவனுங்கோபவெங்கொடியனுங்
கனலோப முழுமூடனும்
கடுமோக வீணனுங் கொடுமதமெனுந் துட்டன்
கண்கெட்ட ஆங்காரியும்
ஏமமறு மாச்சர்ய விழலனுங் கொலையென்
றியம்பு பாதகனு மாமிவ்
வெழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
எனைப்பற்றிடாமல் அருள்வாய்
சேமமிகு மாமறையின் ஓமெனும் அருட்பதத்
திறனருளி மலய முனிவன்
சிந்தனையின் வந்தனையுவந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ
தேசிக சிகா ரத்னமே
தாமமொளிர்சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 4

நிலையுறு நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டி
ரொடும், நிகழ் சாந்தமாம் புதல்வனும்
நெறிபெறும் உதாரகுண மென்னுநற் பொரு
ளும், மருள்நீக்கும் அறிவாந் துணைவ
னும், மலைவறு நிராங்கார நண்பனுஞ் சுத்த
முறும், மனமென்னும் நல் ஏவலும்
வரு சகல கேவலமிலாத இடமும் பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வருளுவாய்

அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுத மலர்வாய்
அணிகொள் பொற் கொடிபசுங் கொடியிரு
புறம் படர்ந்து அழகுபெற வருபொன்
மலையே, தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட்
டத்துள்வளர், தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்றுபேசு
வார், உறவுகல வாமைவேண்டும்
பெருமை பெறும் நினதுபுகழ் பேசவேண்டும்
பொய்மை, பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமான
பேய், பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்
உனை, மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும்
நோயற்ற, வாழ்வில்நான் வாழ வேண்
டும், தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 6

ஈயென்று நானொருவரிடம்நின்று கேளாத
இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர் ஈது
இடுவென்றபோ தவர்க்கிலையென்று சொல்
லாமல், இடுகின்ற திறமும் இறையாம்
நீயென்றும் எனைவிடா நிலையும் நானென்றும்
உள், நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமும் மெய்ந்நிலை
யென்றும், நெகிழாத திடமும் உலகில்
சீயென்று பேயென்றுநாயென்றுபிறர்தமைத்
தீங்கு சொல்லாத தெளிவும்
திறமொன்று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்து
நின், திருவடிக் காளாக்குவாய்
தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 7

பார்கொண்ட நடையில்வன் பசிகொண்டுவந்து
இரப் பார்முகம் பார்த்தி ரங்கும்
பண்பும்; நின் திருவடிக்கன்பும்; நிறை ஆயு
ளும், பதியும்நன் னிதியும் உணர்வும்
சீர்கொண்டநிறையும் உட்பொறையும்மெய்ப்
புகழும் நோய்த் தீமையொரு சற்றும் அணு
காத், திறமும் மெய்த் திடமும்நல் இடமும்நின்
அடியர்புகழ், செப்புகின்றேரடைவர்காண்

கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலும் மயிலுமொரு, கோழியங் கொடியும் விண்ணோர்
கோமான்றன் மகளுநம் ஒருமா மான்றன் மகளும், மால்கொண்ட நின்கோலம் மறவேன்
தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வமணியே 8

எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும் எக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமானை வணங்காத மூடர்தலை இகழ்விற கெடுக்குந் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண் கலநீர் சொரிந்த அழுகண்
கடவுள்நின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
பந்தமற நினை எண்ணாப் பாவிகள் தம் நெஞ்சம் பகீரென நடுங்கும் நெஞ்சம்
பரமநின் திருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை பலியேற்க நீள்கொடுங்கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. 9

ஐயநின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதெள்
ளமுதுண்டு உவந்த திருவாய்
அப்பநின் றிருவடி வணங்கினோர் தலைமுடி
அணிந்தோங்கி வாழுந் தலை
மெய்யநின் திருமேனிகண்ட புண்ணியர்கண்
கள், மிக்கஒளி மேவு கண்கள்
வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச்சுபங் கேட்குஞ் செவி
துய்யநின் பதமெண்ணும் மேலோர்கள் நெஞ்
சம், மெய்ச்சுகரூப மான நெஞ்சம்
தோன்றல் உன்திருமுன் குவித்த பெரியோர்
கைகள் ஈவர்ன்னமிடு கின்ற கைகள்
சையமுயர் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 10

உழலுற்ற உழவுமுத லுறுதொழி லியற்றிமல
மொத்தபல பொருளீட்டி வீண்
உறுவயிறு நிறையவெண் சோறடைத் திவ்
வுடலை, ஒதிபோல் வளர்த்து நாளும்
விழலுற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினேன் ஐய
இவ் வெய்யவுடல் பொய்யென் கிலேன்
வெளிமயக் கோமாய விடமயக் கோவெனது
விதிமயக்கோ அறிகிலேன்

கழலுற்ற நின்றுணைக் கான்மலர் வணங்கிநின்
கருணையை விழைந்துகொண்டு எங்
களைகணே ஆறு கண்கொண்ட என்றன்
இரு, கண்ணே எனப் புகழ் கிலேன்
தழைவுற்ற சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 11

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதி
கொண்ட, நெறியுண்டு நிலையு முண்டு
ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையு முண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்த
முறும், உளமுண்டு வளமு முண்டு
தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவு முண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நின்பதத்
தியான முண்டாயி லரசே
தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 12

உளமொருது வசநின்ற தில்லையென் தொல்லை
வினை, ஒல்லைவிட் டிடவு மில்லை
உன்பதத் தன்பில்லை யென்றனுக்கு உற்ற
துணை, உனையன்றி வேறு மில்லை
இளையன் அவனுக்கு அருள வேண்டுமென்று
உன்பால், இசைக்கின்ற பேரு மில்லை
ஏழை அவனுக்கு அருள்வதேன் என்றுஉன்
எதிர்நின்று, இயம்புகின் றோரும் இல்லை
வளமருவும் உனதுதிரு வருள் குறைவதில்லை
மேல், மற்றொரு வழக்கு மில்லை
வந்துஇரப் போர்களுக்கு இலையென்ப தில்லைநீ
வன்மனத் தவனும் இல்லை
தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 13

எத்திக்கு மென்னுளந் தித்திக்கும் இன்பமே
என் உயிர்க் குயிராகு மோர்
ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே
என்பெருஞ் செல்வமே நல்
முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
மூர்த்தியே முடிவி லாத
முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமை மகனே

பத்திக்கு உவந்து அருள் பரிந்தருளும் நின்
னடிப் பற்றாளி யென்னை யிந்தப்
படியிலே புழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாப்
பண்ணுமை யாண் டருளுவாய்
சத்திக்கு நேர்ச்சென்னை கந்தகோட்டத்துள்
வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 14

நான்கொண்ட விரதம்நின் அடியலாற் பிறர்
தமை, நாடாமை யாகுமிந்த
நல்விரத மாங்கனியை இன்மையெனும் ஒரு
துட்ட நாய்வந்து கவ்வியந்தோ
தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வேன் என்
செய்வேன், தளராமை யென்னு மொரு
கைத்தடி கொண்டடிக்கவோ வலியிலேன்
சிறியனேன், தன்முகம் பார்த்தருளு
வாய், வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகு
கருணை மழையே மழைக் கொண்டலே
வள்ளலே யென்னிரு கண்மணியே யென்
இன்பமே மயிலேறும் மாணிக்கமே
தான்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட்டத்
துள்வளர், தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 15

சீர்சான்ற வேதச் செழும் பொருளே சிற்சொரு
பப், பேர்சான்ற உண்மைப் பிரமமே—நேர்
சான்றோர், நாடும் பரசிவமே நாயேனுக்கு அன்பு
நின்பால், நீடும்படிநீ நிகழ்த்து. 1

இன்றோ பகலோ இரவோ வருநாளில்
என்றோ அறியே னெளியேனே—மன்றோங்கும்
தாயனையாய் நின்னருளாந் தண்ணமுத முண்டு
உவந்து, நாயனையேன் வாழ்கின்ற நாள். 2

உப்பிருந்த ஓடோ ஒதியோ உலாப் பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ—செப்
பறியேன், கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய்
நிற்பணியாது, உண்ணைப் பருக்கும் உடம்பு. 3

தோற்றமிலாக் கண்ணுஞ் சுவையுணரா நாவும்
நிகழ், நாற்ற மறியாத நாசியுமோர்—மாற்றமுந்
தான், கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்முகமே
நீற்றணிதான், மேளாது பாழ்த்த முகம். 4

நான்று முலக வழக்கின படி மதித்து
மூன்று வகிர்ந்தே முடைநாற—ஊன்று
மலக்கூடை யேற்றுகினு மாணுதே தென்பால்
தலக்கூடற் றுழாத் தலை. 5

கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்
கொள்கருங், கல்லென்கோ கானவயிரக் கல்லென்

நோசொல்லென்கோ, வின்றலெனிலோவெடுத்
தாளெம்மன்றுள்ளோர், நின்றாள்நினையாதெந்த

சொல்லுகின்ற உள்ளுயிரைச் சோர்வுற்றிடக்
குலிர்ந்து, கொல்லுகின்றநஞ்சிற்கொடிதன்றோ
—நல்லுமன்றத், தெம்மானின் றாட்கமலமென்
ணாதுபாழ்வயிற்றிற் சும்மா அடைக்கின்றசோறு.

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னை
யன்றிப், பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி—
யென்னை, அடித்தாலும் நீயே அணைத்தாலும்
நீயே, பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு. 8

இப்பாரி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்தரு
ளென், அப்பாநின் றாட்கே அடைக்கலங்காண்
—இப்பாரில், நாணிலாது தாள்நிழல் நண்ணுமட்
டும் நின்னடியர்பாலிருந்து சீர்கேட்கப் பண். 9

திருவருள் முறையீடு

நான்படும் பாடு சிவனே உலகர் நவி
லும் பஞ்சு, தான்படுமோசொல்லத் தான்படு
மோவென்னைத்தான் படுமோ, கான்படு கண்ணி
யில்மான்படுமாறு கலங்கி நின்றேன் என். படுகி
ன் றனையென் றிரங்காயென்னிலென் செய்வனே.

மின்போலும் செஞ்சடை வித்தகனே ஒளி மேவியசெம், பொன்போலும் மேனியெம் புண்ணியனே யெனைப் போற்றிப்பெற்ற, தன்போலுந் தாய் தந்தை ஆயிரம் பேர் இருந்தாலு மந்தோ, நின்போலும் அன்புடையார் எனக்கார்? இந்த நீணிலத்தே. 2

என்போன் மனிதரை யெனடுப் பேன் எனக்கெய்ப்பில் வைப்பாம், பொன்போல் விளங்கும் புரிசடை யான்றனைப் போயடுத்தேன், துன்போ லுறவும் பொறேன் இனியாமென்று சொல்லிவந்தேன், முன்போற்பரா முகஞ் செய்யே லருநுதக முக்கணனே 3

வாளேய் நெடுங்கண்ணி யெம்பெருமாட்டி வருடுமலர்த், தாளே வருந்த மணிக்கூடற் பாணனன் றனக்கடிமை, ஆளேயென விறகேற்று விற்றேய் நின்னருள் கிடைக்கும், நாளேநன் னாள் அந்தநாட்கு ஆயிரந் தெண்டன்நான்செய்வனே. 4

தாயாகி னுஞ்சற்று நேரந் தரிப்பள் நந் தந்தையை நாம் வாயார வாழ்த்தினும் வையினுந் தன்னிடைவந்து இதுநீ, ஈயாயெனிலருள் வானென் றுனையடுத்தேன் உமையாள், நேயா மனமிரங்காயாஎன் எண்ணம் நெறிப்படவே. 5

பட்டாலுங் களையிலென்பாரை நாண்கிறித்த தென்னே. வெட்டிப் போட்டாலும் வேறிடங் கேளோம் என் றுனைப் புறம்விடுத்தக், கேட்டாலு மென்னையுடையானிடஞ்சென்று கேட்ப னென்றோ, நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே. 6

உருவத்திலே சிறியேனறி வூகத்திலொன்று மின்றித், தெருவத்திலேசிறு கல்வீசி யாடுஞ் சென்ற அந்தப் பருவத்திலே நல்லறிவளித் தே உனைப்பாடச் செய்தாய், அருவத்திலே யுரு வானேயென் றன்னைவி யாக்குவதே. 7

மாவொழுக் காடுங் கரத்தோய் நின்சரித் தைச் சிரித்திடுஞ் சினர்க், தாவொழுக் காலும் எழுத வென்றிற வென்றுளைய வெல்லாம், மாவொழுக் தாக்க நின்பாலுரைப்ப வன்றி வைக்குறைக்க, நாவொழுக்காலும் என் நாவழுபோ மொழி நல்கிடவே. 8

வாவொழுக் காடுஞ் சடையோயின் செந் தம் பரித்தலந்திக் கினைவொழுக் காலும் எழுத வென்றே என்றிருமைபனின். முனைவொழுக் காற்றுவை கல்லாற் பிறக்க வொழிந்திட வென், மனைவொழுக் காலும் என் வாய்வழுவோ உள்ளவா திருவே. 9

வான்மாறினு மொழிமாறுத மாறன் மனங் களிக்கக், கான்மாறி யாடிய கற்பகமே நின் கருணையென் மேற், றன்மா றினும்விட்டு நான் மாறி டேன்பெற்ற தாய்க்கு முலைப், பால்மாறி னும்பிள்ளையான் மாறுமோ அதிற் பல்லிடுமே.

ஊர்தரு வார்நல்ல வூண்தரு வார்உடை யுந்தருவார், பார்தரு வார்உழற் கேர் தருவார் பொன் பணந்தருவார், சோர்தரு வாருள்ளறிவு கெடாமற் சுகிப்பதற் கிங்கு ஆர் தரு வாரம்மை யார் தரு பாகனை யன்றி நெஞ்சே. 11

பிட்டுக்கும் வந்துமுன் மண்சுமந்தா யென்பர் பித்தனென்ற திட்டுக்கும் சீரருள் செய்தளித்தா யென்பர் தீவினைக், கட்டுக்கும் பொன்முடி காட்டிநின்றா யென்பர் கண்டிடேன், மட்டுக்கும் வஞ்சகத் தெய்வ மென்கோ முக்கண் மாணிக்கமே. 12

ஒண்ணுத லைமட வார்தம் வாழ்க்கையி லுற்றிடினும், பண்ணுதலேர் மறை யாயிரஞ் சூழுநின் பாதத்தையான், எண்ணுதலே தொழி லாகச் செய்வித் தென்னையென்று கொள்வாய, கண்ணுதலே கருணைக் கடலே யென்கருத் திதுவே. 13

பாடற்கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ் சோறும் பரிந்தளிக்கும்; கூடற்கினிய அடியவர்தங் கூட்டமளிக்குங் குணமளிக்கும். ஆடற்கினிய நெஞ்சே நீ அஞ்சேலென் மொழியை கண்டாய், தேடற்கினிய சீரளிக்குந் தியாகராசனென்றிடும் நீறே. 1

கோடுடையார் புலித்தோலுடையார் கடற் றூர்க்கொரு, மாடுடையார்மழு மானுடையார் பிறையார் சடையார்; ஓடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புனை கொக்கியவென், காடுடை யார்நெற் றிக்கண் ணுடையாரெங் கடவுளரே. 2

என்னைப்பன் மாமலர் மாற்றும் பக்கு மகிழ்ந்தோது, இன்னைப்பா ராத்துந் தெருப் பழ கேற்கொண்டு தீஞ்சுவைத்தாய், உன்னைப் பரிந்து கல்லான்றா வன்றி கூன் ஒத்தக் கன்றே, கன்னைப்ப நித்களாக் கைகொட் டாரெங் கடவுளரே. 3

மூவரை யளித்த முதல்வனை முக்கண் மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய தேவரைக் காத்த செல்வனை ஒற்றித் தியாகனை நினைந்து நின் றேத்தாய். பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப் பதடரைத் தெடரைப் பகைசேர் கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டாற் கூசவை விழியே 4

நம்பனை அழியா நலத்தனை யெங்கள்
நாதனை நீதனைக் கச்சிக், கம்பனை ஒற்றிக்
கங்கைவே ணியனைக் கருத்தனைக் கருதிநின்
றேத்தா, வம்பரை மூத்தை வாயரைக் கபட
மாயரைப் பேயரை யெட்டிக், கொம்பரைப்
பொல்லாக் கோளரைக்கண்டாற் கூசுவகூசுவ
விழியே. 5

நித்தனைத் தூய நிமலனைப் புலியூர்நிருத்
தனை யொருத்தனை வாய்மைச், சுத்தனை யொற்
றித் தலம் வளர்ஞான சுகத்தனைச் சூழ்ந்துநின்
றேத்தா, மத்தரைச் சமணவாதரைத் தேர
வறியரை முறியரை வைணவ, நத்தரைச் சணங்க
நாவரைக்கண்டால் நடுங்குவநடுங்குவமனமே

எழுத்தறி பெருமான் மாலை

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை,
முந்தைவினை தொலைத்துன் மொய்கழற்காளாக்
காதே, நிந்தையுறும் நோயால் நிகழவைத்தால்
நீதியதோ, எந்தைநீ ஒற்றி எழுத்தறியும் பெரு
மானே. 1

மந்தனைவன் நெஞ்சகனை வஞ்சகனை
வன்பிணிகொள், பித்தனைவீ ணாட்போக்கும்
பேயேனை நாயேனை, முத்தனையாய் உன்றன்
முளரித்தாட் காளாக்க, எத்தனைநாள் செல்
லும் எழுத்தறியும் பெருமானே. 2

நன்னெறிசே ரன்பர்தமை நாடிடவும் நின் புகழின், செந்நெறியைச் சேர்ந்திடவும் செய்தா யெனக்குநன்றாய், முன்னறியேன் பின் னறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங், கென்னறி வேனையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 3

மைப்படியுங் கண்ணார் மயலுழக்கச் செய் வாயோ, கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய் வாயோ, இப்படியென் றப்படியென் றென்னறி வேனந் நித்தம், எப்படியோ ஐயா எழுத்தறி யும் பெருமானே. 4

நில்லா வுடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும், பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனேன் இவ்வுலகிற் சொல்லா மனநோயால் சோர்வுற் றலையமல் லல். எல்லா மறிவாய் எழுத்தறியும் பெரு மானே. 5

தீதறிவே னன்கறியேன் செய்யேன்வீ ணாட் போக்குவேன், வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல் வினையேன் வாய்மையிலேன், சூதறிவேன் மால யனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை, யாதறிவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 6

உன்னுநின் வல்வினையால் ஐயாப் பிணி யுழக்கல், புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புன்மையனேன், கண்ணார உன்றன் கருணை யெனக்களிக்க, எண்ணுவையோ ஐயா எழுத்தறி யும் பெருமானே. 7

சங்குடையான் தாமரையான் தாள் முடி யுங் காண்பரிதாங், கொங்குடைய கொன் றைக் குளிர்சடையாய்க் கோதையொரு, பங் குடையாய் ஏழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட் டால், எங்கடைவே னையா எழுத்தறியும் பெரு மானே. 8

பூமாந்தும் வண்டெனை நின் பொன்னரு ளைப் புண்ணியர்கள், தாமாந்தி நின்னடிக் கீழ்ச் சார்ந்துநின்று ரையோ நான், காமாந்த கார மெனும் கள்ளுண்டுகண் மூடி, ஏமாந்தேனொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 9

விட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளை யெனத், தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந் துயரம், பாட்டுக் கடங்காநின் பத்த ரடிப்புகழ் போல், ஏட்டுக் கடங்காது எழுத்தறியும் பெரு மானே. 10

ஊழை யகற்ற உளவறியாப் பொய்ய னிவன், பீழை மனம் நம்மைப் பெருதம் மனங் கொடிய, தாழையெனை எண்ணி யென்னைத் தள்ளிவிட்டா லென்செய்வேன், ஏழை நான் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 11

ஊர்மதிக்க வீணில் உழலுகின்ற நல்லது நீன், சீர்மதிக்க நின்னடியைத் தேர்ந்தேதத்தேன் ஆயிடினுங், கார்மதிக்கு நஞ்சமுண்ட கண்ட

நினைந் துருகின்றேன், ஏராநிக்கும் ஒற்றியூ ரெந்தைதயவி னெய்தாயோ. 12

தாய்க்குமினி தாகுமுன்றன் றண்மலரை யேத்தாது, நாய்க்குங் கடையாய் நலிகின்றே னாயினும், வாய்க்குமுன்றன் சந்நிதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன், தாய்க்குமரன் றந்தாயென் சோர்வறிந்து தீராயோ. 13

நறுமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே, கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே, உறைமணக்கும் பூம்பொழில்சூ ழொற்றியப்பா வுன்னுடைய மறைமணக்குந் திருவடியை வாய்நிரப்ப வாழ்த்தேனே. 14

ஆறடுத்துச் சென்றவெங்கள் அப்பருக்கா அன்றுவட்டிச், சோறெடுத்துச் சென்றருளுஞ் சுயஞ்சுடரே, மாறெடுத்தோர் காணரியவொற்றி யப்பா வுன்றனுடைய, நீறெடுத்த வெண்டோளி னிலைமைதனைப் பாரேனே. 15

பாடுகின்றார் பாடப் பரிசளிக்கும் புண்ணியனே, தேடுகின்றோர் தேடகிற்கும் தியாகப் பெருமானே, வாடுகின்றோ ரில்லாத வொற்றி யப்பா அம்பலத்துள், ஆடுகின்ற சேவடிகண் டல்லலெல்லாந் தீரேனே. 16

பெண்மணியே யென்றுலகிற் பேதையரைப் பேசாதென், கண்மணியே கற்பகமே

கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே, ஒண்மணியே
தேனேயென் றொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
பண்மணஞ்செய் பாட்டிற்பரவித் துதியேனே.

கல்லார்க் கிதங்கூறிக் கற்பழிந்து நில்லா
மல், எல்லார்க்கு நல்லவனே யென்னரசே நற்
றருமம், ஒல்லார் புரமெரித்த ஒற்றியப்பா உன்
னடிக்கே, சொல்லான் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்
தணிந்து வாழேனே. 18

தந்தைதாய் மக்கள்மனை தாரமெனுஞ்
சங்கடத்திற், சிந்தைதான் சென்று தியங்கி
மயங்காமே, உந்தையென் பேரில்லாதவொற்றி
யப்பா உன்னடிக்கீழ், முந்தையோர் போன்று
முயங்கி மகிழேனே. 19

தூக்கமுமுன் தூங்கியபின் சோறிலையே
யென்றுமந்த, ஏக்கமுமே யன்றி மற்றோரேக்க
மிலா வேழையனேன், ஊக்கமுளோர் போற்று
கின்ற வொற்றியப்பா உன்னடிக்கீழ், நீக்கமிலா
ஆனந்த நித்திரை தான் கொள்ளேனே. 20

பொன்னாசையோடும் புலைச்சியர்தம் பேரா
சை, மன்னாசை மன்னுகின்ற மண்ணாசைப் பற்
றறுத்தே, உன்னாசைகொண்டே யென்னொற்றி
யப்பா நான் மகிழ்ந்துன், மின்னாரும் பொன்
மேனி வெண்ணீற்றைப் பாரேனே. 21

கள்ளுண்ட நாய்போல் கடுங்காம வெள்ள முண்டு, துள்ளுண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி யன்பர்கள் தம், உள்ளுண்ட தெள்ளமுதே ஒற்றியப்பா உன்றனைநான், வெள்ளுண்ட மதி விடைமிதிற் காணேனே. 23

கூட்டுவிக்குந் தேவெழுவே கூற்றுவனைக் காலுதைத்தோன், வாட்டுவிக்குங் காலம் வருமுன்னே யெவ்வுயிர்க்கும், ஊட்டுவிக்குந் தாயாந் தொற்றி யப்பா நீயுன்னை, ஆட்டுவிக்கும் அம்பலத்துள் ஆட்டமதைப் பாரேனே. 24

கண்ணப்பா வென்றருளுங் காளத்தி யப்பாவுன், வண்ணப்பால் வேண்டும் மதலையைப் பால் வாரிதியை, உண்ணப்பா என்றுரைத்த ஒற்றியப்பா வந்தருள, எண்ணப்பா வென்றழுமிவ் ஏழைமுகம் பாராயோ. 25

கன்னூ றமுதே கரும்பேயென் கண்ணேயென், அண்ணாவுன் பொன்னருள்தா னுற்றிடுமோ அல்லதென்றும் நண்ணாதோ யாது நண்ணுமோ என்றுருகி, எண்ணுது மெண்ணயிர்த்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 26

ஒப்பாரு மில்லாத வுத்தமனே ஒற்றியிலென், அப்பாவுன் பொன்னடிக்கே அன்பிலே னானாலும், தப்பா தகைமையெய்யச் சஞ்சலத்தா

லேங்குகின்ற, இப்பாதகத்தேற்கு இரங்கினா லாகாதோ. 26

எந்தையே யென்பவர்தம் இன்னமுதே யென்னுரிமைத், தந்தையே தாயேதமரேயென் சற்குருவே, சிந்தையே யோங்குந் திருவொற்றி யையாவென், நிந்தையே நீங்க நிழலளித்தா லாகாதோ. 27

கோடாமேபன்றி தருங்குட்டிகட்குத்தாயாகி வாடா முலைகொடுத்த வள்ளலென நானடுத் தேன், வாடாவென் றுண்ணருளில் வாழ்வா ளருளிலையேல், ஈடாருமில்லா யெனக்காரிரங்கு வரே. 28

தாயின் மேவிய தற்பர மேமுல்
லாயின் மேவிய மாமணி யேயுன்றன்
கோயின் மேவிநின் கோமலர்த் தாள்தொழ
நேயின்மேவி யிருந்தன னென்னையே 1

தேசு லாவிய சீர்முல்லை வாயில்வாழ்
மாசிலா மணி யேமருந் தேசற்றுங்
கூசிடாமல்நின் கோயில்வந் துன்புகழ்
பேசி டாத பிழைபொறுத் தாள்வையே. 2

திரைப டாத செழுங்கட லேசற்றும்
நரைப டாமலொளிசெய் பொன் னேபுகழ்
வரைப டாது வளர்வல்லி கேசநீ
கறைப டாக்கந்தை சாத்தியதென் கொலோ. 3

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறுந் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும்
உயிரை மேவிய உடல் மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மறவேனே. 1

உப்பர் வான்றுயர் ஒழித்தருள் சிவத்தை
உலகெ லாம்புகழ் உத்தமப் பொருளைத்
தப்ப ராயகி லாண்டமுந் தாங்கும்
சம்பு வைச்சிவ தருமத்தின் பயனைப்
பப்பு ரருள் பொழி தரு முகிலைப்
பரம ஞானத்தைப் பரமசிற் சுகத்தை
நம்பினோர்களை வாழ்விக்கும் நலத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மறவேனே. 2

தீக்கு மாறினும் எழுகடல் புவிமேல்
சென்று மாறினும் செல்வினக் கொளிகள்
உக்கு மாறினும் பெயலின்றி உலகில்
உணவு மாறினும் புவிகளோ ரேழும்
மிக்கு மாறினும் அண்டங்கள் எல்லாம்
விருந்து மாறினும் வேதங்கள் உரையா
நக்கன் எம்பிரா னருள் திருப் பெயராம்
நமச்சி வாயத்தை நான் மறவேனே. 3

வன்மை செய்திடும் வறுமைவந் தாலும்
மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவந் தாலும்
புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர்ந் தாலும்
பொருந்தி னாலும்பின் னாலும்சென் றாலும்
தன்மை யில்லவர் சார்ந்திருந் தாலும்
சான்ற மேலவர் தமையடைந் தாலும்
நன்மை யென்பன யாவையு மளிக்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 4

இன்றும் பற்பல நாளிருந் தாலும்
இக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலும்
ஆன்றும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலும்
சார்ந்து மா நரகத்துழன் றாலும்
என்னபோ லிங் கெனக்குவந் தாலும்
எம்பிரான் எனக்கு யாதுசெய் தாலும்
நன்னர் நெஞ்சகம் நாடிநின் றோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான்மற வேனே. 5

மலிந்த மாலுடல் பிணிகளை நீக்க
மருந்து வேண்டிலை வாழியென் நெஞ்சே
கலந்துறேல் அருள் திருவெண்ணீ றெனது
கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு றும்பெருங் காயநோய் தீர்க்க
விரும்பி யாங்கினை வெப்புறா லழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்றன் னாமம்
நமச்சிவாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 6

தேனென இனிக்குந் திருவருட் கடலே
தெள்ளிய அமுதமே சிவமே
வானென நிற்கும் மெய்ம்மையே ஞான
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
ஏனென நின்ற வுணர்ச்சியேன் கவிதை
உன்திருக் கோயிலைக் குடைந்தேன்
ஏனெனக் கேளா திருத்தலை யையா
ஈதுநின் திருவருட் கியல்போ. 13

நிரப்ப நிந்திரு மாலயன் வாழ்த்தத்
தியாக னென்றொருபேர் திருப்பெயரடைந்தீர்
வரப்ப நிந்திருத் திருமை யடைந்தால்
வாய்ந்து நம்மொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
இரப்ப வர்க்கொன் றும் ஈகிலீ ரானால்
யாதுக் கையநீ ரிப்பெய ரெடுத்தீர்
உரப்ப நிந்தவர்த் தோர்துதிக் கோங்க
ஓங்கு மொற்றியூ ருடை யீரே. 14

தாயி லாரென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன்
தங்கை யுந்திருச் சந்நிதி யடைந்தேன்
வாயி லாரென இருக்கின்றீ ரல்லால்
வாய்திறந் தொருவார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
கோயி லாகவென் னெஞ்சகத் திருக்க
குணத்தி னின்றன் குறையறி யீரோ
ஓயி லாதுநற் றொண்டருக் கருள்வான்
ஓங்கு மொற்றியூ ருடை யீரே. 15

அஞ்செழுத் தோதி யய்ந்திடாப் பிழையை
ஐய நின்றிருவுளத் தெண்ணி, வெஞ்சினன்
னநீயோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாது
செய்வேனே, கஞ்சனாரான்முதலோர்உயிர்பெற
விடத்தைக் களத்திருத்திய அருட்கடலே, சந்
திராறுக்குஞ் சன்முக முடையோன்றந்தையே
ஒற்றியெந் தவமே. 16

நம்பினே னின்றன் றிருவடி மலரை நாயி
னேன் பிழைதனைப் பொறுத்தியல், வெம்பினே
னீயோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாது
செய்வேனே, தும்பிமா முகனோ வேலனோ யின்ற
தோன்றலே வச்சிரத் தூணே, அம்பிகாபதியே
யண்ணலே முக்கண் அத்தனே யொற்றியூ
ரமுதே. 17

தூங்க வெண்பொடி யணிந்து நின் கோயிற்
றொழும்பு செய்துநின் றுணைப்பத மேத்திச்
செங்கண் மாலயன் தேடியுங் காணச்
செல்வ நின்னருள் சேர்குவ தென்றோ
எங்களுள்ளுவந் தூறிய வமுதே
இன்ப மேயிமை யான்மகட் காசே
திங்கள் தங்கிய சடையுடை மருந்தே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே. 18

எல்லா வுயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க !

கன்னா ரேடையன் காண்பருஞ் சுடரே
கந்த னென்றுமோர் கனிதருந் தருவே
எண்ணா மேதகும் அன்பர்தந் துணையே
இலங்குந் திவ்விய எண்குணப் பொருப்பே
அண்ணலே **திரு ஆலங்காட் டுறையும்**
அம்மை யப்பனே அடியனேன் றன்னைத்
திண்ண மேயடித் தொழும்பனாய்ச் செய்வாய்த்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே. 19

உடையாயுன் அடியவர்க்கும் அவர்தேற் றொண்ட
ரொண்மணியாங் கண்மணிக்கு மொருங்குசைவ
அடையாள மென்ன ஒளிர் வெண்ணீற் றுக்கும்,
அன்பிலேன் அஞ்சாம லந்தோ வந்தோ
கடையாய வுடல்முழுதும் நாவாய் நின்று
கலிக்கின்றேன் என்பாவி நாவைச் சற்றும்
இடையாத கொடுந்தீயாற் சுடினும் அன்றி
என்செவியைப் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவு முக்கண்
மாமணியே உனைநினையே னென்வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதிற் றோன்றும்
களிப்பினுக் குங்கழிக்கின்றேன் கடையனேனை
நஞ்சமுறக் கொடுத்து மடித்திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினும் வெளியத் தீயால்
வெந்துறச் சுடினும் அன்றி யந்தோ இன்னும்
என்செவியும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

அக்கநுதற் பிறைச்சடையாய்நின்றாளேத்தேன்
ஆண்பனைபோல்மிகநீண்டேனறிவொன்றில்லே
ன், மிக்கஒதிபோற்பருத்தேன்கருங்கடாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழலனேனைச்
செக்கிடைவைத் துடல்குழம்பிச்சிதையவந்தோ
திருப்பிடினும் இருப்பறைமுட்சேரச்சேர்த்து
எக்கரிடை யுருட்டுகினும் அன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

அன்புடன்நின் பதம்புகழாப் பாவி நாவை
அறத்துணியேன் நின்னழகையமர்ந்துகாணத்
துன்புறுகண் இரண்டினையுஞ்சூன்றேன்நின்னைத்
தொழாக்கையை வாளதனாற்றுண்டமாக்கேன்
வன்பறநின் றனைவணங்காத் தலையை யந்தோ
மடித்திலேனெறியேபோல்வளர்ந்தேனென்னை
இன்பறுவல் லெரியிடை வீழ்த்திடினுமன்றி
என்செயினும்போதாதேயெந்தாயெந்தாய்.23

வெறி பிடிக்கினும் மகன்றனைப் பெற்றோர்
விடுத்திடா ரந்த வெறியது தீரும்
நெறிபி டித்துநின் றாய்வரொன் னரசே
நீயு மப்படி நீசனேன் றனக்குப்
பொறிபி டித்தநற் போதக மருளிப்
புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டும்
செறிபி டித்தவான் பொழிலொற்றி யமுதே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 24

மன்னுறு ருத்திரர் வாழ்க்கைவேண் டினையோ
மாலவன் பெறும்வாழ் வதுவேண் டினையோ
அன்னவ னூர்திபோ லாகவேண் டினையோ
அமைபுரிந் திரனாக வேண்டினையோ
என்ன வேண்டினும் நடையிலே நிற்கே
இன்று வாங்கினான் ஈதுண ரனைத்தே
வன்னி யஞ்சடைப் பெருமானொற் றியில்
வளர்கொள் நெறியடைவருவது பன் ஆடனை

அருமை வறிந்திடா ஆணவப் பயலே
அறிவுகொடுப்பு ஆட்டுவின் றவன்காண்
எமை கடந்துவொன் ஈதுவ ரனை
இன்று காப்பார் யாரையும் தொழுதோம்
கைமன்ன ரத்திடேம் அடியரு பரோரும்
கனிகின் றெமொனக் கருதிட மயக்கேல்
உடைய வொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னைவெட்டுவ துண்மையென் றனையே.

கருமை யாய் அகங்கா ரக்கடா
கடையனேன் உயிரைக் கலக்குத லொழில
அருமை யாகநாம் பாடுவோம் கல்வி
அற அறிந்தனம் அருளாப் படைத்தோம்
இருமை யின்பமும் பெற்றனம் என்றே
எனை மதித்துநான் இழிவடைந் தனன்காண்
ஒருமை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றனையே

பண்ணுறுநின் அருட்புகழைப்பாடுகின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப்பார்த்துப்பார்த்துங்
கண்ணுற வுளங்குளிரக் களித்து ஆனந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகின்றார்கருணைவாழ்வை
எண்ணுகின்று உனையெந்தாய் எந்தாய்எந்தாய்
என்கின்றார் நின் அன்ப ரெல்லாம் என்றன்
அண்ணா நாயெனைநிகர்பாய் வஞ்ச நெஞ்சால்
அலைகின்றேனென்செய்கேன் அந்தோவந்தோ

தம்பி ரான் தயவிருக்க இங்கெனக்கோர்
தாழ்வுண்டோவெனத்தருக்கொடிருந்தேன்
எம்பிரான் நினக் கேழையே னளவில்
இரக்க மொன் றிலை யென்பதென்ப தின்றும்
நம்பி ராவெனை நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பு மென்றனை வெம்பிடச் செயினும்
செம்பி ரான் அரு ளளிக்கினும் உனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 29

நாடுந் தாயினும் நல்லவன் நமது
நாதன் என்றுனை நாடுமப் பொழுதே
வாடும் நெஞ்சகக் களிர்க்கின்றேன் மற்றை
வைகற்போ தெல்லாம் வாடுகின்றனன் காண்
பாடுந் தொண்டர்கள் இடர்ப்படிற் றறியாப்
பண்பென் மட்டும்நின் பாலிலை போலும்
தேடும் பத்தர்தம் உளத்தமர் வோய்நின்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 30

ஆண்டநின் கருணைக் கடலிடை யொருசிற்
றணுத்துணைத் திவலையே யெனினும்
ஈண்டவென் றன்மேற் றெறித்தியே லுய்வேன்
இல்லையே லென்செய்கே னெளியேன்
நீண்டவன் அயன்மற் றேனைவா னவர்கள்
நினைப்பரு நிலைமைய யன்பர்
வேண்டினும் வேண்டா விடினுமாங் களிக்கும்
விமலனே விடைப்பெரு மானே. 31

என்றுநின் அருள்நீ ருண்டு உவந்திடு நாள்
என்றுநின் உருவுகண் டிடுநாள்
என்றுநின் னடியர்க் கேவல்செய் திடுநாள்
என்று என தகத்துயர் அறுநாள்
மன்றுள்நின் றாடும் பரஞ்சுடர்க் குன்றே
வானவர் கனவிலுந் தோன்ற(து).
ஒன்றுறும் ஒன்றே யருண்மய மான
உத்தம வித்தக மணியே. 32

தீது செய்தனன் செய்கின் றேன்செய் வேனை
தீயனேன் கொடுந் தீங்குன தியல்பே
ஏது செய்தனே னேனுமென் றன்னை, என்று
கொள்வதெம் மிறைவநின் னியல்பே
ஈது செய்தனை யென்னைவிட் டுலகில், இடர்
கொண்டேங் கெனை இயம்பிடி லடியேன்
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
உனைய லாலெனை யுடையவர் எவரே. 33

அன்னை யப்பனும் நீயென மகிழ்ந்தே
அகங் குளிர்ந்துநான் ஆதரித் திருந்தேன்
என்னை யிப்படி யிடர்கொள விடுத்தால்
என்செய்கே னிதை யாரொடு புகல்கேன்
பொன்னை யொத்தநின் னடித்துணை மலரைப்
போற்று வார்க்குநீ புரிகுவ திதுவோ
உன்னை யெப்படி யாயினு மறவேன்
உனைய லாலெனை யுடையவர் எவரே. 34

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை அம்பலத்தா னெவர்க்கும், மேலானன் அன்பருளம் மேவுநடராஜன், பண்படைத்த எனையறியா இளம் பருவந் தனிலே, பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும், பெண்படைத்த பெண்களெல்லாம் அவமதித்தே வலது, பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன், கண்படைத்துங் குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோ அவன்றன், கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. 35

சீத்தமணி யம்பலத்தான் என் பிராணநாதன், சிவபெருமான் எம்பெருமான் செல்வநடராஜன், வாய்த்தவென்னை யறியாத இளம் பருவந் தனிலே, மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம்பாரார், ஆய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த அணங்கனையார் தமக்குள், ஆர்செய்த போத

ளேயோ ஆறையார் இதயேன், காய்த்தபூர் வளை யாத கனைக்குறுமன்றோ அவன்றான், கனக் குறிக்கும் விரிமேவிஞ கண்டசெயல்கொறுநி. 36

திருவளர்ந் தெரியென் கைப்படுகின்றனன்
இடையார் திரியேனை வருத்தல்
கருதலாக் கடையேன் பாவியேன் கொடிய
கன்மனக் குரங்கனேன் ஐயோ
வெருவுறு கின்றேன் அஞ்சலென் றென்னை
விரும்பிஆட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மருவுபா கனைப்பெறுகட லமுதே
வள்ளலே என்பெரு வாழ்வே. 37

செய்வினைக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லையென்றார் பெரியோர் நாதனைப், பொய் விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்குநெறி நின்றோ னோர் புதுமை யன்றோ, செய்வினைக்குப் புல முடைய செல்வநகர் கல்வியர்களே செய்யத் தெளிவீர், செய்வினைக்கே பொன்னெறி கல்வியர் விளக்கும் பரிந்துரைத் திருவருள் முன்னே. 38

ஸ்ரீ கந்தவார்புகழ்ப்பொர் தருவாரருள் தேன் தருவார் வார்தரு வார்பதி யந்தரு வார்கதி யுந்தருவார் ஏர்தருவார் தருவாரொரு நீதியும் இறைவரன் தி யார் தருவார் நெஞ்சமேயிங்குமாக்குயியப்புகவே.

ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்யாதே!

புலால் மறுத்தல்

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி ஒருகணத்
திற் கண்விழித்து வயங்குமப்பெண், உருவாணை
யுருவாக்கி இறந்தவரை எழுப்புகின்ற உறுவ
னேனும் கருவாள்கையுற இரங்காதுஉயிருடம்
பைக் கடித்துண்ணுங் கருத்தனேல் எங், குரு
வாணை யெமது சிவக் கொழுந்தாணை ஞானி
யெனக் கூறொணாதே. 40

நேரா வழுக்குத் துணியாகி லுன்றனை நேரிற்
கண்டும், பாரா தவரென நிற்பார் உடுத்தது
பட்டெனிலோ வாராதிருப்பதென் வாருமென்
பரிந்த வஞ்சகர் பாற், சேராது நன்னெஞ்
சமே யொற்றியூரனைச் சேர்விரைந்தே. 41

நீடுகின்ற மாமறையும் நெடுமாலுந் திசை
முகனும் நிலவாழ்க்கை, நாடுகின்ற முனிவரரு
முருத்திரருந் தேடவருள் நாட்டங் கொண்டு,
பாடுகின்ற மெய்யடியர் உளம்விரும்பி ஆனந்தப்
படிவமாகி, ஆடுகின்ற மாமணியை ஆரமுதை
நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம். 42

மறைமுடி விளக்கே போற்றி, மாணிக்க
மலையேபோற்றி, கறைமணிகண்டபோற்றி கண்
ணுதற் கரும்பே போற்றி, பிறைமுடிச் சடை
கொண்டோங்கும் பொருட் குன்றே போற்றி

சிறைதவிர்த் தெனையாட்கொண்ட சிவசிவ போற்றி போற்றி. 43

நிதியைநினைந் தனைமறந்த மதியை நினைந் தழுகேனோ நிமலானந்தக், கதியையிகழ்ந் திருள் விழைந்தவிதியைநினைந் தழுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த, பதியையனைப் பாடாத பாட்டை நினைந் தழுகேனோ படிற்று நெஞ்சச், சதியை நினைந் தழுகேனோ யாதுகுறித் தழுகேனித் தமியனேனே. 44

நாய்க்கடை யென்றேன் பின்னர்த் தாய்மை தடையென்றேன்நான், செய்கடை யென்றேன் இந்தச்சிறு கடையெல்லாந்தீர்ந்தும், நாய்க் கடைச்சிறியேன் இன்றுந் தீர்ந்திலேன் எந்தாய் தடுக்க, வய்கடையாதோவெந்தா யென்செய்வே னென்செய் கேனே. 45

கள்ளுநத மலர்மணம்போற் கலந்தெங்கும் நிறைந்தோய்நின் கருணைக் கந்தோ, முன்னுருகுங் வலியபராய் முருடுருகும் உருகாத முமற சேர்கல்லும், வள்ளுருகும் மலையுருகும் மண்ணுருகும் மாமுருகும்மதியிலேன்றன், உள்ளுருகும் வகையிலையென் செய்கேன்நானென்பிறந்தேன் ஒதியனேனே. 46

ஊன்சுவை உண்டு உடலை வளர்க்காதே.

மன்னுயிர்க்குத் தாய் தந்தை குரு தெய்வம் உறவு முதல் மற்றுநீயே, பின்னுயிர்க்கோர் துணைவேறு பிறிதில்லையென்று யானறிந்தபின் பொய்யான, மின்னுடற்குத் தாய்தந்தை யாதியரை மதித்தேனே விரும்பினேனே என்னுயிர்க்குத் துணைவாநின் ஆணையொன்று மறியேனென் இரங்கிடாயே. 47

சீரார் வளஞ்சேர் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிதனை, ஊராருடன் சென்றெனதுநெஞ்சம் உவகையோங்கப்பார்த்தனன் காண், வாரார் முலைகண் மலைகளென வளர்ந்த வளைகள் தளர்ந்தனவரல், ஏரார்குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 48

திடனுன் மறையார் திருவொற்றித் தியாகரவர்தம் பவனிதனை, மடனை மகன்று காணவந்தால் மலர்க்கை வளைக ளினைக கவர்ந்து, படனுகணியார் நமைத் திரும்பிப் பாராதோடு கின்றூர் காம், உடனே வோடி னுலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணுதே. 49

நிறையணிந்த சிவகாமி நேயநிறை யொளியெ
நித்தபரி பூரணமாஞ் சுத்தசிவ வெளியே
கறையணிந்த களத்தரசே கண்ணுடைய கரும்
பே, கற்கண்டே கனியேயென் கண்ணேகண்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 51

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 62

[illegible]
[illegible]

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்சிவ நெறிசார் அருட்பெரு நிலைவாழ்
அருட்சிவ பதியாம் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஆகம முடிமேல் ஆரண முடிமேல்
ஆகநின் றோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளாய்
அகமறப் பொருந்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஈனமின் றிகபரந் திரண்டின்மேற் பொருளாய்
ஆனலின் றோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
உரைமனங் கடந்த ஒருபெரு வெளிமேல்
அரைசுசெய் தோங்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊக்கமு முணர்ச்சியும் ஒளிதரு மாக்கையும்
ஆக்கமு மருளிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லையில்பிறப்பெனும்இருங்கடல்கடத்தியென்
அல்லலை நீக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏறா நிலைமிசை ஏற்றியென் றனக்கே
ஆறாறு காட்டிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஐயமுந் திரிபும் அறுத்தென துடம்பினுள்
ஐயமு நீக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஒன்றென இரண்டென ஒன்றிரண் டெனஇவை
அன்றென விளங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

‘‘மனதை அடக்கியவர் மகம்மது நபி’

ஓதா துணர்ந்திட ஒளியளித் தெனக்கே
ஆதார மாகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஔவிய மாதியோர் ஆறுந் தவிர்த்தபேர்
ஔவியல் வழுத்தும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
திருநிலைத் தனிவெளி சிவவெளி யெனுமோர்
அருள்வெளிப் பதிவளர் அருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தசன் மார்க்கச் சுகத்தனி வெளியெனும்
அத்தகைச் சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சுகோதய வெளியெனும்
அத்துவிதச் சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி
எங்கே கருணை இயற்கையி னுள்ளன
அங்கே விளங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

யாரே யென்னினும் இரங்குகின் றார்க்குச்
சீரே யளிக்குஞ் சிதம்பர சிவமே
எஞ்சேல் உலகினில் யாதொன் றுபற்றியும்
அஞ்சேல் என்றருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி
கொல்லா நெறியே குருவருள் நெறியெனப்
பல்கா லெனக்குப் பகர்ந்தமெய்ச் சிவமே
உயிரெலாம் பொதுவின் உளம்பட நோக்குக
செயிரெலாம் விடுகெனச் செப்பிய சிவமே

அருணெறி யொன்றே தெருள்நெறி மற்றெலாம்
இருணெறி எனஎனக்கு இயம்பிய சிவமே
சபையென துளமெனத் தானமர்ந் தெனக்கே
அபய மளித்ததோர் அருட்பெருஞ் ஜோதி

மருளெலாந் தவிர்த்து வரமெலாங் கொடுத்தே
அருளமு தருத்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி
வாழிநின் பேரருள் வாழிநின் பெருஞ்சீர்
ஆழியொன் றளித்த அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்னையும் பொருளென வெண்ணியென் னுளத்
அன்னையு மப்பனு மாகிவீற் றிருந்து [தே
உலகியற் சிறிதும் உளம்பிடி யாவகை
அலகில்பே ரருளா லறிவது விளக்கிச்
சிறுநெறி செல்லாத் திறனளித் தழியா
துறுநெறி யுணர்ச்சிதந் தொளியுறப் புரிந்து
சாகாக் கல்வியின் தரமெலா முணர்த்திச்
சாகா வரத்தையும் தந்துமேன் மேலும்
அன்பையும் விளைவித் தருட்பே ரொளியால்
இன்பையு நிறைவித் தென்னையு நின்னையும்
ஓருரு வாக்கியா னுன்னிய படியெலாஞ்
சீருறச் செய்துயிர்த் திறம்பெற வழியா
அருளமு தளித்தனை யருணிலை யேற்றினை
அருளறி வளித்தனை அருட்பெருஞ் ஜோதி
வெல்கநின் பேரருள் வெல்கநின் பெருஞ்சீர்
அல்கலின் றோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

உலகுயிர்த் திரளெலா மொளிநெறி பெற்றிட
இலகுமைந்தொழிலையும் யான்செயத் தந்தனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

மூவருந் தேவரும் முத்தருஞ் சித்தரும்
யாவரும் பெற்றிடா இயலெனக் களித்தனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திக ளனைத்தையுந் தெளிவித் தெனக்கே
சத்திய நிலைதனைத் தயவினிற் றந்தனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

உலகினி லுயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்
விலகநீ யடைந்து விலக்குக மகிழ்க
சுத்தசன் மார்க்கச் சுகநிலை பெறுக
உத்தம னாகுக வோங்குக வென்றனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி

பதி விளக்கம்

இயற்கையிலே பாசங்களொன்று மிலார் குணங்கள்-ஏதுமிலார் தத்துவங்களேதுமிலார் மற்றோர். செயற்கையிலார் பிறப்பில்லாரிறப்பில்லார் யாதுந்- திரிபில்லார் களங்கமில்லார் நினைவொன்று மில்லார், வியப்புறவேண்டுத லில்லார் வேண்டாமை யில்லார்-மெய்யே மெய்யாகி

யெங்கும் விளங்கியின்பமயமாய், உயத்தகுமோர்
சுத்தசிவா னந்த சபைதனிலே - ஓங்குகின்ற
தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்.

அஷ்டகம்

அருட்பெரு வெளியி லருட்பெரு வுலகத்
தருட்பெருந் தலத்துமே னிலையில்
அருட்பெரும் பீடத் தருட்பெரு வடிவில்
அருட்பெருந் திருவிலே யமர்ந்த
அருட்பெரும் பதியே யருட்பெரு நிதியே
அருட்பெருஞ் சித்தியென் னமுதே
அருட்பெருங் களிப்பே அருட்பெருஞ் சுகமே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 1

குலவுபே ரண்டப் பகுதியோ ரனந்த
கோடி கோடிகளு மாங்காங்கே
நிலவிய பிண்டப் பகுதிகள் முழுதும்
நிகழ்ந்தபற் பலபொருள் திரளும்
விலகுற தகத்தும் புறத்துமே லிடத்தும்
மெய்யறி வானந்தம் விளங்க
அலகுறு தொழியா ததுவதில் விளங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 2

கண்முதற் பொறியால் மனமுதற் கரணக்
கருவினாற் பகுதியின் கருவால்
எண்முதற் புருட தரத்தினாற் பரத்தால்
இசைக்குமோர் பரம்பர வுணர்வால்

விண்முதற் பரையால் பராபர அறிவால்
விளங்குவ தறிதெவ வுணர்ந்தோர்
அண்முதற் றடித்துப் படித்திட வேங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 3

நசைத்தமே னிலையி தெலவுணர்ந் தாங்கே
நண்ணியுங் கண்ணுரு தந்தோ
திசைத்தமா மறைக ளுயங்கின மயங்கித்
திரும்பின வெனிலத னியலை
இசைத்தலெங் ஙனமோ வையகோ சிறிதும்
இசைத்திடு வேமென நாவை
அசைத்திடற்கரிதென் றுணர்ந்துளோர் வழுத்
தும், அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே.

சுத்தவே தாந்த மவுனமோ அலது
சுத்தசித் தாந்தரா சியமோ
நித்தநா தாந்த நிலையனு பவமோ
நிகழ்பிற முடிபின்மேன் முடிபோ
புத்தமு தனைய சமரசத் ததுவோ
பொருளிய லறிந்தில மெனவே
அத்தனை யுணர்ந்தோ ருரைத்துரைத் தேத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 5

ஏகமோ வன்றி யனேகமோ வென்றும்
இயற்கையோ செயற்கையோ சித்தோ
தேகமோ பொதுவோ சிறப்பதோ பெண்ணோ
திகழுந்திடு மாணதோ அதுவோ

யோகமோ பிரிவோ ஒளியதோ வெளியோ
உரைப்பதெற் றோவென வுணர்ந்தோர்
ஆகமோ டுரைத்து வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 6

தத்துவ மனைத்தும் தனித்தனி கடந்தே
தத்துவா தீதமே னிலையில்
சித்தியல் முழுதுந் தெரிந்தன மவைமேற்
சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றேம்
ஒத்தவந் நிலைக்கண் யாமுமெம் முணர்வும்
ஒருங்குறக் கரைந்துபோ யினமென்
றத்தகை யுணர்ந்தோர் வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 7

எங்குமாய் விளங்கும் சிற்சபை யிடத்தே
இதுவது வெனவுரைப் பரிதாய்த்
தங்குமோ ரியற்கைத் தனியனு பவத்தைத்
தந்தெனைத் தன்மய மாக்கிப்
பொங்குமா னந்த போகபோக் கியனாய்ப்
புத்தமு தருத்தியென் னுளத்தே
அங்கையிற் கனிபோன் றமர்ந்தருள் புரிந்த
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 8

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சார்
ஈயினும் நாயினும் இழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்
புன்மையேன் புலைத்தொழிற் கடையேன்

வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 1

கலைத்தொழி லறியேன் கள்நெஞ்சுங் கொடியேன்
கறிக்குழல் நாயினுங் கடையேன்
விலைத்தொழி லுடையேன் பொய்யெலாம் வாயால்
விளம்புறும் வீணரோ டுகந்த
புலைத்தொழி லுடையேன் பொய்யனேன் சிற்றம்
பொங்கிய மனத்தினேன் பொல்லாக்
கொலைத்தொழில் புரிவே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 2

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடியேன்-குறிகளிலுங் கொடியனன்றிக் குணங்களிலுங் கொடியேன், மலத்திடையே புழுத்தசிறு புழுக்களிலுங் கடையேன்-வன்மனத்துப் பெரும்பாவி வஞ்ச நெஞ்சப் புலையேன், நலத்திடையோ ரணுவளவும் நண்ணுகிலேன் பொல்லா - நாய்க்குநகை தோன்றநின்றேன் பேய்க்குமிக இழிந்தேன், நிலத்திடைநா னேன்பிறந்தேன் நின்கருத்தை யறியேன்-நிர்க்குணனே
நடராஜ நிபுணமணி விளக்கே. 3

வருகணத்து உடல்நிற்குமோ விழுமோ!

விளக்கறியா இருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடந் தழுது-விம்முகின்ற குழவியினு மிகப்பெரிதுஞ் சிறியேன், அளக்கறியாத் துயர்க்கடலில் விழுந்து நெடுங்காலம்-அலைந்தலைந்து மெலிந்ததுரும் பதனின்மிகத் துரும்பேன், கிளக்கறியாக் கொடுமையெலாங் கிளைத்தபழு மரத்தேன்-கெடுமதியேன் கடுமையினேன் கிறிபேசும் வெறியேன், களக்கறியாப் புவியிடைநா னேன்பிறந்தே னந்தோ கருணைநடத் தரசேநின் கருத்தையறி யேனே.

நாயுமானெனக் குதித்துக் கொண்டோடித்
தையலார் முலைத் தடம்படுங் கடையேன்
ஈயு காக்கைக்குச் சோற்றிலோர் பொருக்குங்
கொடுக்கநேர்ந் திடாக் கொடியரிற் கொடி
யேன், ஓயு றாதுழ லியெனப் பலகால்
ஓடி யோடியே தேடுறுந் தொழிலேன்
சாவு மாலைக்கென் செயக் கடவேன்
தந்தையே யெனைத் தாங்கிக் கொண்டருளே.

வீழ்மையைத் தூர்க்கின்ற வஞ்சரை விழைந்தேன்
விருந்தி லேயுண வருந்தியோர் வயிற்றுக்
கூழினைத் தூர்க்கின்ற கொடியரிற் கொடியேன்
கோப வெம்பினே னென் பாபமே பயின்றேன்
வழியைத் தூர்ப்பவர்க்கு உளவுரைத் திடுவேன்
மாய மேபுரி பேயரிற் பெரியேன்

பழியைத் தூர்ப்பதற் கென்செயக் கடவேன்
பரமனே யெனைப் பரிந்துகொண் டருளே. 2

மதத்தி லேயபி மானங்கொண் டுழல்வேன்
வாட்ட மேசெயுங் கூட்டத்திற் பயில்வேன்
இதத்தி லேயொரு வார்த்தையும் புகலேன்
ஈயு மொய்த்திடற் கிசைவுறு துண்பேன்
குதத்தி லேயிழி மலத்தினுங் கடையேன்
கோடை வெயிலின் கொடுமையிற் கொடியே
சிதத்தி லேயுறற் கென்செயக் கடவேன் [ன்
தெய்வமேயெனைச் சேர்த்துக்கொண் டருளே.

தூங்கு கின்றதே சுகமென வறிந்தேன்
சோற தேபெறும் பேறதென் றுணர்ந்தேன்
ஏங்கு கின்றதே தொழிலெனப் பிடித்தேன்
இரக்கின் றோர்களை யென்னினு மவர்பால்
வாங்கு கின்றதே பொருளென வலித்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினல் பஞ்செனப் பறந்தேன்
ஓங்கு கின்றதற் கென்செயக் கடவேன்
உடைய வாவெனை யுவந்துகொண் டருளே. 4

கான மேயுழல் விலங்கினிற் கடையேன்
காம மாதிகள் கனைகணிற் பிடித்தேன்
மான மேலிடச் சாதியே மதமே
வாழ்க்கையேயென வாரிக்கொண் டலைந்தேன்
ஈன மேபொரு ளெனக்களித் திருந்தேன்
இரக்க மென்பதோ ரெட்டுணை யறியேன்

ஞான மேவுதற் கென்செயக் கடவேன்
நாய காவெனை நயந்துகொண் டருளே. 5

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன்
றறியேன்-மதியறியேன், விதியறியேன் வாழ்க்
கைநிலையறியேன், திருந்தறியேன் திருவருளின்
செயலறியேன் அறந்தான்-செய்தறியேன் மன
மடங்கும் திறத்தினி லோரிடத்தே, இருந்தறி
யேன் அறிந்தோரை ஏத்திடவும் அறியேன்-
எந்தைபிரான் மணிமன்றம் எய்தவறிவேனோ,
இருந்ததிசை சொலவறியேன் எங்ஙனநான்
புகுவேன்-யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வேன்
ஏதுமறிந் திலனே. 6

தீதுநினைக்கும் பாவிகட்கும் செய்தாய்கருணை
யெனத்தெளிந்து, வாது நினைக்கும் மனக்கடை
யேன் மகிழ்வுற்றிருந்தேன் என்னளவில், சூது
நினைப்பாயெனில் யார்க்குச் சொல்வேன் யா
ரைத் துணைகொள்வேன், ஏது நினைப்பேன்
ஐயோநான் பாவி யுடம்பே னெடுத்தேனே. 7

நயத்தா லோது திருவருளை நண்ணுக்கொடி
யேனுடம்பை, உயத்தான்வையேன் மடித்திடு
வேன் மடித்தால் பின்ன ருலகத்தே, வயத்தா
லெந்த வுடம்புறுமோ என்ன வருமோ வென்
கின்ற, பயத்தா லையோ இவ்வுடம்பைச் சுமக்
கின் றேனெம் பரஞ்சுடரே. 8

எந்நாள் கருணைத் தனிமுதல்நீ யென்பாலி ரங்கி யருளுதலோ, அந்நா ளெந்நா ளெந்நா ளென் றெண்ணி யெண்ணி யலமந்தேன், சென் றுள் களிலோர்நன்றுளுந் திருநாளான திலையை யோ, முன்றுளென்னை யாட் கொண்டா யென்னை நாண முடுகுவதே. 9

எந்த வகை செய்திடிற் கருணை யெந்தாய் நீதான் இரங்குவையோ, அந்த வகையை நானறியேன் அறிவிப்பாருமெனக்கில்லை, இந்தவகை யிங் கையோ நானிருந்தாற் பின்னை ரென்செய் கேன், பந்தவகையற்றவருளத்தே நடிக்கும்உண்மைப் பரம்பொருளே. 10

சோற்றிலே விருப்பம் சூழ்ந்திடி லொருவன்
துன்னுநற் றவமெலாம் சுருங்கி
ஆற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போம் என்று
அறிஞர்க ளுரைத்திடல் சிறிதும்
போற்றிலே னுன்னைப் போற்றிலேன் சுவையிற்
பொருந்திய காரசாரஞ்சேர்
சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே யாசை
தங்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். 11

கீரையே விரும்பேன் பருப்பொடு கலந்த
கீரையே விரும்பினேன் வெறுந்த
ணீரையே விரும்பேன் தெங்கிளங்காயின்
நீரையே விரும்பினேன் உணவில்

ஆரையே யெனக்கு நிகரெனப் புகல்வேன்
அய்யகோ அடிச்சிறு நாயேன்
பேரையே யுரைக்கிற் றவமெலா மோட்டம்
பிடிக்குமே யென்செய்வே னெந்தாய். 12

உண்டியே விழைந்தே னெனினுமென் றன்னை
உடையவா அடியனே னுனையே
அண்டியே யிருந்தே னிருக்கின்றே னிருப்பேன்
அப்பநின் றுணைநின் றனக்கே
தொண்டுரு தவர்கைச் சோற்றினை விரும்பேன்
தூயனே துணைநினை யல்லால்
கண்டிலே னென்னைக் காப்பதுன் கடன்காண்
கைவிடேல் கைவிடே லெந்தாய். 13

தந்தையுந் தாயுங் குருவும்யான் போற்றுஞ்
சாமியும் பூமியும் பொருளும்
சொந்தநல் வாழ்வும் நேயமுந் துணையும்
சுற்றமும் முற்றுநீ யென்றே
சிந்தையுற் றிங்கே யிருக்கின்றேன் இதுநின்
திருவுளந் தெரிந்ததே யெந்தாய்
நிந்தைசெய் யுலகில் யானுளங் கலங்கல்
நீதியோ நின்னருட் கழகோ. 14

தாயுமென் னொருமைத் தந்தையும் ஞான
சபையிலே தனிநடம் புரியுந்
தூயநின் பாதந் துணையெனப் பிடித்தேன்
தூக்கமுஞ் சோம்பலுந் துயரும்

மாலையாம் வினையும் மறைப்புமா ணவமும்
வளைத்தெனைப் பிடித்திடல் வழக்கோ
நாயினேன் இனியோர் கணந்தரிப் பரியேன்
நல்லருட் ஜோதிதந் தருளே. 15

சோறு வேண்டினுந் துகிலணி முதலாம்
சுகங்கள் வேண்டினுஞ் சுகமலாற் கொடாய்
வேறு வேண்டினும் நினையடைந் தன்றி
மேவொ ணாதெனும் மெல்லவ ருரைக்கே
மாறு வேண்டிலன் வந்துநின் றென்றன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சாறு வேண்டிய பொழில்வட லரசே
சத்தியச் சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 16

தூய நெஞ்சினோ ரன்றிநின் கருணை
சுகம் விழைந்திலேன் வெளியிலும் பொய்புலை
மாயம் வேண்டிலேன் வந்துநின் றென்றன்
வள்ளலே யுன்றனை மறக்குறிப் பறியேன்
சாய வாய்த்தநற் றருணமீ தருள
எந்தை நின்மல நினையடை யல்லால்
தூய மௌனநின் றனிவட லரசே
சத்தியச் சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 17

சீரிடம் பெறுமோர் திருச்சிற்றம் பலத்தே
திகழ்தனித் தந்தையே நின்பால்
சேரிட மறிந்தே சேர்த்தனை கருணை
செய்தருள் செய்திடத் தாழ்க்கில்

யாரிடம் புகுவேன் யார்துணை யென்பேன்
யார்க்கெடுத் தென்குறை யிசைப்பேன்
போரிட முடியா தினித்துய ரொடுநான்
பொறுக்கலே னருள்கஇப் போதே. 18

யாரினுங் கடையேன் யாரினுஞ் சிறியேன்
என்பிழை பொறுப்பவர் யாரே
பாரினும் பெரிதாம் பொறுமையோய் நீயே
பாவியேன் பிழைபொறுத் திலையேல்
ஊரினும் புகுத வொண்ணுமோ பாவி
உடம்பைவைத் துலாவவும் படுமோ
சேரினு மெனைத்தான் சேர்த்திடார் பொதுவாந்
தெய்வத்துக் கடாதவ னென்றே. 19

இப்பாரி லுடலாவி பொருளு முன்பாற் கொடுத்தேன்மற் றெனக்கென் றிங்கே, எப்பா லுஞ் சுதந்தரமோ ரிறையுமிலை அருட்ஜோதி யியற்கை யென்னுந், துப்பாய வுடலாதி தருவாயோ இன்னுமெனைச்சோதிப்பாயோ, அப்பா நின் றிருவுளத்தை யறியேனிவ் வடியேனு லாவ தென்னே. 20

பாட்டுவித்தால் பாடுகின்றேன் பணிவித் தாற் பணிகின்றேன் பதியே நின்னைக், கூட்டு வித்தாற் கூடுகின்றேன் குழைவித்தாற் குழை கின்றேன் குறித்தவூணை, ஊட்டுவித்தா லுண் கின்றே னுறக்குவித்தா லுறங்குகின்றே னுறங்

காதென் றும், ஆட்டுவித்தா லாடுகின்றேன்
அந்தோவிச் சிறியேனு லாவதென்னே. 21

இசைத்திடவும் நினைத்திடவும்பெரிதரிதாந் தனித்தலைமை யிறைவா வென்றன், நசைந்திடு பேரருட் செயலால்அசைவதன்றி யொன்றுஞ் செய்நாதராலுந், தசைத்திடுபுன் றுரும்பினையும் அசங்கரித்துத் தங்கள் சுதந்தரத்தாலிங்கே, அசைத்திடற்கு முடியாதே லந்தோவிச் சிறி யேனு லாவதென்னே. 22

கரைசேரப் புரிந்தாலுங் கடையேன்செய் குற்றமெலாங் கருதி மாயைத், திரைசேரப்புரிந் தாலுந் திருவுளமே துணையெனநான் சிந்தித் திங்கே, உரைசேர இருத்தலன்றி யுடையா யென் னுறவேயென் னுயிரே யென்றன், அரை சேயென் னம்மேயென் னப்பா இச் சிறியேனு லாவதென்னே. 23

தருணமிஞ் ஞான்றே சுத்தசன் மார்க்கத்
தனிநெறி யுலகெலாந் தழைப்பக்
கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் கருதுங்
கருத்துமுற் றெம்மனோர் களிப்பப்
பொருணிறை யோங்கத் தெருணிலை விளங்கப்
புண்ணியம் பொற்புற வயங்க
அருணயந் தருள்வாய் திருச்சிற்றம் பலத்தே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 24

கரணமெலாங் கரைந்த தனிக்கரை காண்ப துளதோ - கரைகண்ட பொழுதெனையுங் கண்டு தெளி வேனே, அரணமெலாங் கடந்ததிரு வருள் வெளிநேர் படுமோ - அவ்வெளிக்குள் ஆனந்த அநுபவந்தா னுறுமோ, மரணமெலாந் தவிர்ந்துசிவ மயமாகி நிறைதல் - வாய்த் திடுமோ மூலமல வாதனையும் போமோ, சரணமெலாந் தரமன்றிற் றிருநடஞ்செய் பெருமான் தனதுதிரு வுளமெதுவோ சற்றுமறிந் திலனே.

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டு கொண்டதருணம், கடைச்சிறியேன் உளம் பூத் துக் காய்த்தது ஒரு காய்தான், விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்பி யுதிர்ந்திடுமோ, வெம் பாது பழுக்கினுமென் கரத்திலகப் படுமோ, கொளக்கருதும் மலமாயைக் குரங்குகவர்ந் திடுமோ, குரங்கு கவராதெனது குறிப்பிலகப் படினும், துளக்கமறவுண்ணுவனே தொண்டை விக் கிக் கொளுமோ, ஜோதிதிரு வுளமெதுவோ ஏது மறிந்திலனே. 26

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவி லெங்கள் குருநாதன், சந்நிதிபோய் வரவிடுத்த தனிக் கரணப் பூவை, காய்கொண்டு வந்திடுமோ பழங் கொண்டு வருமோ, கனிந்தபழங் கொண்டு வருங்கால் அதனைமதமாம், பேய்கொண்டுபோய்

விடுமோ பிலத்திடை வீழ்ந்திடுமோ - பின்படு மோ முன்படுமோ பிணங்கி யொளித்திடுமோ, வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ என்னை - மறந்திடுமோ திருவுளத்தின் வண்ண மறிந்திலனே. 27

ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடி களடையவே - நடக்கின்றேனந்தோமுன்னடக்க வழி யறியேன், ஊனமிகும் ஆணவமாம் பாவி எதிர்ப் படுமோ, - உடைமையெலாம் பறித்திடு மோ நடைமெலிந்துபோமோ, ஈனமுறும் அகங் காரப் புலிகுறுக்கே வருமோ - இச்சையெனும் இராக்கசப் பேய் எனைப் பிடித்துக்கொளுமோ, ஆனபயத் தடைநீக்க அருள் துணை தானுறுமோ ஐயர் திருவுளமெதுவோ யாதுமறிந்திலனே. 28

பிள்ளைச் சிறு விண்ணப்பம்

தடித்தவோர் மகனைத் தந்தையீண் டடித் தால் தாயுட னணைப்பள் தாயடித்தால், பிடித் தொருதந்தை யணைப்பன் இங்கெனக்குப்பேசிய தந்தையுந் தாயும், பொடித்திரு மேனி அம்பலத் தாடும் புனித! நீ ஆதலால் என்னை, அடித்தது போதும் அணைத்திடல்வேண்டும் அம்மையப்பா இனி யாற்றேன்!

ஈரமும் அன்புங் கொண்டு இன்னருள் பெறு.

பெற்றதம் பிள்ளைக் குணங்களை யெல்லாம் பெற்றவர் அறிவரே யல்லால், மற்றவர் அறியா ரென்றனை யீன்ற வள்ளலே மன்றிலே நடிக்குங் கொற்றவ! ஒரெண் குணத்தவ! நீதான் குறிக்கொண்ட கொடியனேன் குணங்கள் முற்றுநன் கறிவா யறிந்துமென் றனைநீ முனிவதென் முனிவு தீர்ந்தருளே. 2

சற்சபைக் குரியார் தம்மொடுங் கூடித் தனித்த பேரன்பும் மெய் யறிவும், நற்சபைக் குரிய ஒழுக்கமும் அழியா நல்லமெய் வாழ்க்கையும் பெற்றே, சிற்சபை நடமும் பொற்சபை நடமுந் தினந்தொறும் பாடிநின் றாடித், தெற்சபை யுலகத் துயிர்க்கெலா மின்பஞ் செய்வதென் இச்சையா மெந்தாய். 3

உருமலி யுலகில் உன்னைநான் கலந்தே ஊழிதோ றூழியும் பிரியாது, ஒருமையுற் றழியாப் பெருமைபெற் றடியேன் உன்னையே பாடிநின் றாடி, இருநிலத் தோங்கிக் களிக்கவும் பிறருக் கிடுக்கணுற் றால் அவைதவிர்த்தே, திருமணிப் பொதுவில் அன்புடை யவராய்ச்செய்யவும் இச்சைகா ணெந்தாய். 4

எவ்வுயிர்த் திரளு மென்னுயி ரெனவே யெண்ணிநல் லின்புறச் செய்யவும், அவ்வுயிர் களுக்கு வருமிடை யூற்றை யகற்றியே அச்சநீக்

கிடவும், செவ்வையுற் றுணர்ந் திருப்பதும் பாடிச் சிவசிவ வென்றுகூத் தாடி, ஒவ்வுறு களிப்பா லழிவுறா திங்கே ஓங்கவு மிச்சைகா ணெந்தாய்.

தங்கமே யனையார்கூடிய ஞான சாரச சுத்த சன்மார்க்கச் சங்கமே கண்டு களிக்கவும் சங்கஞ் சார் திருக்கோயில் கண்டிடவுந், துங்கமே பெறுஞ் சற்சங்கம் நீடூழி துலங்கவும் சங்கத்தி லடியேன், அங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி யாடவும் இச்சைகாணெந்தாய். 6

கருணையே வடிவாய்ப் பிறர்களுக் கடுத்த கடுந்துயரச்ச மாதிகளைத், தருணநின் னருளால் தவிர்த் தவர்க்கின்பந் தரவும்வன் புலைகொலை யிரண்டுமொழிந்திய நெறியில் உலகெலாம் நடக்க உறுத்தவும் அம்பலந் தனிலே, மருவியபதங்களை வழுத்தவும் நின்னை வாழ்த்தவும் இச்சைகா ணெந்தாய். 7

மண்ணுல கதிலே உயிர்கள்தாம் வருந்தும் வருத்தத்தை யொருசிறி தெனினுங், கண்ணுறப் பார்த்தும் செவியுறக் கேட்டும் கணமுநான் சகித்திடமாட்டேன், என்னுறு மெனக்கே நின்னருள் வலத்தா லிசைத்தபோ திசைத்த போதெல்லாம். நண்ணுமவ் வருத்தந் தவிர்க்கவரந்தான் நல்குத லெனக் கிச்சை யெந்தாய். 8

புன்புலால் உடம்பின் அசுத்தமும் இதனில் புகுந்துநா னிருக்கின்ற புணர்ப்பும், என்பொலா மணியே எண்ணிநா னெண்ணி யேங்கிய வேக்கம்நீ யறிவாய், வன் புலாலுண்ணும் மனிதரைக்கண்டு மயங்கி யுள்நடுங்கி யாற்றுமல், என்பெலாங்கருக இளைத்தனன் அந்த இளைப்பையுமையே! நீ யறிவாய். 9

பொருளிலே யுலகம் இருப்பதாதலினல் புரிந்து நாமொருவர்பாற் பலகால், மருவினுற் பொருளி னிச்சையாற் பலகால், மருவுகின் றேனெனக் கருதி, வெருவுவ ரெனநான் அஞ்சியெவ் விடத்தும் மேவிலே னெந்தைநீ யறிவாய் ஒருவுமப் பொருளை நினைத்தபோ தெல்லாம் உவட்டினே னிதுவுநீ யறிவாய். 10

கையுறவீசி நடப்பதைநாணிக் கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன், மெய்யுறக்காட்ட வெருவிவெண் துகிலால் மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன், வையமேற் பிறர்தங் கோலமு நடையும் வண்ணமு மண்ணலே சிறிதும், பையநா னென்றிப் பார்த்ததேயில்லை பார்ப்பனேல் பயமிகப் படைப்பேன். 11

தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையி லிருந்தால் இறுகுறு மென்றுளம் பயந்தே, நாட்டிலேசிறிய வூர்ப்புறங்களிலே நண்ணினே னூர்ப்புறமடுத்த

காட்டிலே பருக்கைக்கல்லிலே புன்செய்க்களத் திலே திரிந்துற்ற இளைப்பை, ஏட்டிலே எழுத முடியுமோ இவைக ளெந்தைநீயறிந்தது தானே.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம் வாடினேன் பசியினா லிளைத்தே, வீடுதோ றிரந் தும் பசியறா தயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன். நீடியபிணியால் வருந்துகின்றோ ரென் னேருறக் கண்டுளந் துடித்தேன், ஈடின் மா னிகளா யேழைக ளாய்நெஞ் சிளைத்தவர் தமைக் கண்டே யிளைத்தேன். 13

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப், பலிதர ஆடு பன்றிகுக் குடங்கள் பலிக்கடா முதலிய வுயி ரைப் பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண் டே புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன், கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில் கண்டகா லத்தி லும் பயந்தேன். 14

துண்ணெனக் கொடியோர் பிறவுயிர் கொல் லத் தொடங்கிய போதெல்லாம் பயந்தேன், கண்ணினா லையோ பிறவுயிர் பதைக்கக் கண்ட காலத்திலும் பதைத்தேன், மண்ணினில் வலை யுந் தூண்டிலுங் கண்ணி வகைகளுங் கண்ட போதெல்லாம், எண்ணியென் னுள்ளம் நடுங் கிய நடுக்கம் எந்தைநின் திருவுளமறியும் 15

காட்டுய ரணைமே லிருக்கவும் பயந்தேன்
காலின்மேற் கால்வைக்கப் பயந்தேன், பாட்ட
யல்கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன் பஞ்சணை
படுக்கவும்பயந்தேன், நாட்டிய வுயர்ந்ததிண்ணை
மேலிருந்து நன்குறக் களித்துக்கால் கீழே, நீட்
டவும் பயந்தே னீட்டிப் பேசுதலை நினைக்கவும்
பயந்தன னெந்தாய். 16

கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் காணுங்
காட்சியும் பெறுக மற்றெல்லாம், மரு
ணெறியெனநீயெனக்கறி வித்த வண்ணமே
பெற்றிருக்கின்றேன், இருணெறி மாயை வினை
களாற் கலக்க மெய்திய தென்செய்வே னெந்
தாய், தெருணிலை யின்றிக் கலங்கினே னெனி
னுஞ் சிறுநெறி பிடித்ததொன் றிலையே. 17

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக வழக்கி
லென் மனஞ்சென்ற தோறும், வெருவிநின்
னடிக்கே விண்ணப்பித் திருந்தேன் விண்ணப்
பஞ் செய்கின்றேனின்றும், உருவவென் னுயிர்
தா னுயிரிரக் கந்தா னென்றதே யிரண்டிலை
இரக்கம், ஒருவிலென் உயிரும் ஒருவும் என்
னுள்ளத் தொருவனே நின்பதத் தாணை. 18

திருவுடையாய் சிற்சபைவாழ் சிவபதியே யெல்
லாஞ் செய்யவல்ல தனித்தலைமைச் சித்தசிகா

யளியே, உருவுடையென் னுயிர்க்குயிராய் ஒளிர் கின்ற ஒளியே, உன்னுதொறும் என்னுளத் தே ஊறுகின்ற அமுதே, அருவுடைய பெரு வெளியாய் அதுவெல்லாங்கும் வெளியாய், அப் பாலுமாய் நிறைந்த அருட்பெருஞ் ஜோதியனே மருவுடையாள் சிவகாம வல்லிமண வாளா வந்தருள்க அருட்ஜோதி தந்தருள்க விரைந்தே.

அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட் டருள் புரிதல் வேண்டும், ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நானன்பு செயல் வேண்டும், எப்பாரும் எப்பதமும் எங் கணுநான் சென்றே எந்தைநின தருட்புக ழை இயம்பிடல் வேண்டும், செப்பாத மே னிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந் திகழ்ந்தோங்க அருட்ஜோதி செலுத்திடல் வேண்டும், தப் பேதுநான் செயினும் நீ பொறுத்தல் வேண்டும் தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே.

அருளாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும், அணுத்துணையுஞ் சினங்காமம் அடையாமை வேண்டும், மருளாயவுலகமெலாம் மருணீங்கி ஞானமன் றிடத்தே வள்ளலுனை வாழ்த்திடல் வேண்டும், இருளாமை யுறல் வேண்டும் எனையடுத்தார் சுகம் வாய்த்திடல் வேண்டும், எவ்வுயிரும் இன்படைதல் வேண் டும், பொருளாமோர் திருவடியி லுடையாயும்

நானும் புணர்ந்து கலந்தொன்றாகிப் பொருந்து
தல் வேண்டுவனே. 2

அத்தநான் வேண்டுதல் கேட் டருள்புரிதல்
வேண்டும், அருட்பெருஞ் ஜோதியைப் பெற்
றே அகங்களித்தல் வேண்டும், செத்தாரை
மீட்டுமிங்கே எழுப்பியிடல் வேண்டும், திருச்
சபைக்கே அடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்
டும், ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும்
எவரும், ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்தல்
வேண்டும், எத்தாலும் அழியாத வடிவத
லே நானும், எந்தாயும் ஒன்றாகி இனிதுறல்
வேண்டுவனே. 22

பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்க முடியாதே
பதிவெறுத்தேன் நிதிவெறுத்தேன் பற்ற
னைத்துந் தவிர்த்தேன் ஆவியுடல் பொருளை
யுன்பாற் கொடுத்தேன் உன்னருட்பேர்,
ஆசைமய மாகியுனை யடுத்துமுயல் கின்றேன்
கூவியெனை யாட்கொளநீ நினையாயோ நினது
குறிப்பறியேன் பற்பலகால் கூவி யிளைக்கின்
றேன், தேவிசிவ காமவல்லி மகிழுமண வா
ளா, தெருணிறைவான் அமுதளிக்குந் தருண
மிது தானே. 1

காட்டை யெலாங் கடந்துவிட்டே னாட்
டையடைந்துளது-கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி

கண்குளிரத் கண்டேன், கோட்டையெலாங்
கொடிநாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன்-கோயி
லின்மேல் வாயிலிலே கூறைகளெல்லாந் தவிர்த்
தேன், சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வச
நின்றிடவே - சித்தியெலாம் பெற்றேனென் திருச்
சிற்றம்பலமேல், பாட்டையெலாம் பாடுகின்
றேன் இதுதருணம் பதியே - பலந்தருமென்
னுளந் தனிலே கலந்து நிறைந் தருளே 2

வட்டவான் சுடரே வளரொளி விளக்கே
வயங்கு சிற்ஜோதியே யடியேன், இட்டமேயிட்
டத் தமைந்துளே கலந்த இன்பமே யென்
பெரும் பொருளே, கட்டமே தவிர்த்திங்கென்னை
வாழ்வித்த கடவுளே கனகமன் றகத்தே, நட்ட
மே புரியும் பேரருளரசே நம்பினேன் கைவிடே
லெனையே. 3

புண்படா வுடம்பும் புரைபடா மனமும்
பொய்படா வொழுக்கமும் பொருந்திக், கண்
படா இரவும் பகலு நின்றனையே கருத்தில்வைத்
தேத்துதற் கிசைந்தேன், உண்பனே யெனினும்
உடுப்பனே யெனினும் உலகரை நம்பிலே னெ
னது, நண்பனே நலஞ்சார் பண்பனே யுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 4

கொலைபல புரிந்தே புலைநுகர்ந் திருந்தேன்
கோடுறு குரங்கினிற் குதித்தே, அலைதரு மனத்

தேன் அறிவிலே னெல்லாம் அறிந்தவன் போற் பிறர்க் குரைத்தேன், மலைவுறு சமய வலையகப் பட்டே மயங்கிய மதியினேன் நல்லோர், நலையல எனவே திரிந்தனன் எனினும் நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 5

தொடுக்கவோ நல்ல சொன்மல ரில்லை நான் துதிக்கவோ பத்தி சுத்தமுமில்லையுள், ஒடுக்கவோ மன மென்வசமில்லையூழ், உற்ற ஆணவ மாதி மலங்களைத், தடுக்கவோ திடமில்லை யென் மட்டிலே தயவுதானினக் கில்லை உயிரையும் விடுக்கவோ மனமில்லை யென்செய்குவேன் விளங்குமன் றில் விளங்கிய வள்ளலே. 6

அப்பா நான் பற்பலகா லறைவ தென்னே அடியேன் அச்சமெலாந் துன்பமெலா மறுத்து விரைந்து வந்தே, இப்பாரிலிது தருணமென்னை யடைந் தருளி - எண்ணமெலா முடித்தென்னை யேன்று கொளா யெனிலோ, தப்பாம லுயிர் விடுவேன் சத்தியஞ் சத்தியம் நின் - தாளிணைக ளறிக இது தயவுடையோ யெவர்க்குந், துப்பாகித் துணையாகித் துலங்கியமெய்த் துணையே - சுத்த சிவானந்த அருட் ஜோதிநடத் தரசே. 7

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே - பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென், உடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெ

டுத்துக் கொண்டுன் உடலுயிரா தியவெல்லாம்
உவந்தெனக்கே யளிப்பாய், வடலுறுசிற் றம்
பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண் மணியே
யென் குருமணியே மாணிக்கமணியே, நடன
சிகா மணியேயென் நவமணியே ஞான நன்மணி
யே பொன்மணியே நடராஜமணியே 8

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியேனிந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம்மதமோ
இது தகுமோ இது முறையோ இது தருமந்தா
னோ, மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்
யானுனக்கு மகனலனோ நீயெனக்குவாய்த்த
தந்தையலையோ, கோழையுல குயிர்த்துயரம்
இனிப்பொறுக்கமாட்டேன் கொடுத்தருள் நின்
அருளொளியைக் கொடுத்தருளிப்பொழுதே. 9

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன்
மறந்தால் உயிர்விடுவேன் கணந்தரியேன் உன்
னாணையிதுநீ, என்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடு
வா யெனில்யான் - என்னசெய்வேன் எங்குறு
வேன் எவர்க் குரைப்பேன் எந்தாய், அன்னை
யினுந் தயவுடையாய் நீ மறந்தா யெனினும்
அகிலமெலா மளித்திடும்நின் னருள்மறவா
தென்றே, இன்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்

நில்லா உடம்பை நிலையென்று நேசியாதே.

றேன் மறவேல் - இது தருணம் அருட்ஜோதி
யெனக்கு விரைந் தருளே. 10

நான்மறந்தே னெனினும் எனைத் தான்மற
வானெனது - நாயகனென் றுடுகின்றேன் எனி
னும் இதுவரையும், வான்மறந்தேன் வானவரை
மறந்தேன் மாலயனை - மறந்தேனம் உருத்திரரை
மறந்தேன் என்னுடைய, ஊன்மறந்தேன் உயிர்
மறந்தேன் உணர்ச்சியெலாம்மறந்தேன் உலக
மெலாம் மறந்தேனிங்குன்னை மறந்தறியேன்,
பால்மறந்த குழவியைப்போல் பாரே லிங்கெனை
யே - பரிந்துநின தருட்ஜோதி புரிந்து மகிழ்ந்
தருளே. 11

பெட்டியிதி லுலவாத பெரும்பொருளுண்டு
இது நீ பெறுகவென அதுதிறக்கும் பெருந்
திறவு கோலும், எட்டிரண்டுந் தெரியாதேன்
என்கையிலே கொடுத்தீர் - இது தருணந் திறந்த
தனை யெடுக்க முயல்கின்றேன், அட்டிசெய
நினையாதீர் அரைக்கணமுந் தரியேன் - அரைக்
கணத்துக் காயிரமா யிரங்கோடி யாக, வட்டி
யிட்டு நும்மிடத்தே வாங்குவனும் மானை - மணி
மன்றில் நடம்புரிவீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே.

பரிகலத்தே திருவமுதம் படைத்துணவே
பணித்தீர் - பணித்தபின்னே என்னுடைய பக்கு
வம் பார்க்கின்றீர், இருநிலத்தே பசித்தவர்க்குப்

பசிநீக்க வல்லார்-இவர்சிறியர் இவர் பெரியர்
என்னல் வழக்கலவே, உரிமையுற்றேன் உமக்
கேயென் உள்ளமன்றே யறிந்தீர்-உடல்பொரு
ளாவிகளை யெல்லாம் உம்மதெனக் கொண்டீர்,
திரிவகத்தே நான்வருந்தப் பார்த்திருத்த லழ
கோ சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநட நாயகரே. 18

இருளான மலமறுத் திகபரங் கண்டே
எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ
மருளான பற்பல மார்க்கங்கள் எல்லாம்
வழிதுறை தெரியாமல் மண்மூடிப் போக
தெருளான சுத்தசன் மார்க்கமே தோன்றே
சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை காட்டும்
அருளான வீதியில் ஆடச் செய்தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதி என் ஆண்டவர் நீரே

இருட்சாதி தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாய்ப் புன்செயி லெருவாக்கிப் போட்டு
மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாச் சிரம
வழக்கெலாங் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப்
போட்டுத், தெருட்சாருஞ் சுத்தசன்மார்க்கநன்
னீதி சிறந்துவிளங்க வோர்சிற்சபை காட்டும்
அருட்ஜோதி வீதியி லாடச் செய்தீரே
அருட்பெருஞ்ஜோதியென் னாண்டவர் நீரே.

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தைசெய் வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்

பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்
மேல்வினை யறிகிலர் வீண்கழிக் கின்றார்
எய்வந்த துன்பொழிந் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே.

படமாட்டேன் துயர்சிறிதும் படமாட்டேனினி
நான், பயப்படவுமாட்டே னுன்பதத்துணையே
பிடித்தேன், விடமாட்டே னெமாந்து விடமாட்
டேன் கண்டீர் மெய்ம்மையிது நும்மாணைவிளம்
பினனும் அடியேன்,கெடமாட்டேன்பிறர்மொழி
கள் கேட்டிடவு மாட்டேன், கிளரொளியம்ப
லத்தாடல் வளரொளி நும்மல்லால், நடமாட்டே
னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டேன், நல்ல
திரு வருளாலே நான்றானே னே. 17

அருள்விளக்க மாலை

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்ஜோதிச்சிவ
மே அருளமு தேயருணிறைவே யருள்வடிவப்
பொருளே,இருள்கடிந்தென் னுளமுழுதும் இடங்
கொண்டபதியே, என்னறிவே யென்னுயிரே
யெனக்கினிய வுறவே, மருள்கடிந்த மாமணியே
மாற்றறியாப் பொன்னே, மன்றில்நடம் புரி
கின்றமணவாளா வெனக்கே, தெருளளித்த திரு

வாளா, ஞானவுருவாளா, தெய்வநடத்தரசே நான்செய் மொழியேற் றருளே.

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த, குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே, ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே, உகந்த தண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமணமலரே, மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே, மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே, ஆடையிலேயெனைமணந்த மணவாளா பொதுவில் ஆடுகின்ற அரசே யென் அலங்கலணிந் தருளே. 2

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச், சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியு மிகக்கலந்தே, தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும் பாலுந் தேங்கின், தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொரு தீம்பருப் பிடியும் விரவி, இனித்தநறு நெய்யளைந்தே யிளஞ்சூட்டி னிறக்கி, எடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந் தெள்ளமுதே, அனித்த மறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே அடிமலர்க்கென் சொல்லணியாம் அலங்கலணிந் தருளே. 3

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக் கப்பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்துடனுணர்ந்தாலும், சேர்த்தாலும் பிடித்தாலுங் கட்டியணைத்

தாலும் இத்தனைக்குந் தித்திக்கும் இனித்த சுவைக்கரும்பே, வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்த நறுங்கனியே, மெய்ம்மை யறிவானந்தம்விளக்கு மருளமுதே, தீர்த்தாவென் றுஅன்பரெலாந்தொழப் பொதுவில்நடிக்கும், தெய்வநடத்தரசேஎன் சிறுமொழியேற் றருளே. 4

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளுங்களிப்பே, காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும்கண்ணளிக்குங்கண்ணே, வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே - மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே, நல்லார்க்கும்பொல்லார்க்கும் நடுநின் றநடுவே, நரர்களுக்கும்சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும்நலமே, எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின் றசிவமே, என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே. 5

கோலைபுரிவார் தவிரமற்றை யெல்லாரும் நினது குலத்தாரே நீயெனது குலத்துமுதன்மகனே மலைவறவே சுத்தசிவ சமரசசன்மார்க்கம், வளர வளர்ந்திருக்கவென வாழ்த்திய வென்குருவே நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கும் நித்தியனே யெல்லாநிலையும் விளங்குறவருளில் நிறுத்திய சிற்குணனே, புலையறியாப் பெருந்தவர்கள்போற்ற மணிப பொதுவில், புனித நடத்தரசே யென் புகலுமணிந்தருளே. 6

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடையவர்க ளெல்லாம் உறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத் தா ரவர்க்குப், பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக, பரிந்துமற்றைப் பண்புரை யேல் நண்புதவேலிங்கே, நயப்புறுசன்மார்க்கம் அவரடையளவு மிதுதான், நம்மாணை யென் றெனக்குநவின் றவருளிறையே, மயர்ப்பறுமெய்த் தவர் போற்றப் பொதுவில் நடம்புரியும், மாநடத்தென் னரசேயென்மாலை யணிந்தருளே.

கொடியவரே கொலைபுரிந்து புலை நுகர்வாரெனி னுங் - குறித்திடுமோராபத்தில் வருந்துகின்ற போது, படியிலதைப் பார்த்துகவேல் அவர் வருந்தந் துன்பம்- பயந்திர்த்து விடுகவெனப் பரிந்துரைத்த குருவே, நெடியவரே நான்முகரே நித்தியரே பிறரே - நின்மலரே யென்கின்றோ ரெல்லாருங் காண, அடியுமுயர் முடியுமெனக் களித்த பெரும்பொருளே - அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 8

கொள்ளைவினைக் கூட்டுறவால் கூட்டியபல் சம யக்கூட்டமும் அக்கூட்டத்தே கூவுகின்ற கலை யுங், கள்ளமுறு மக்கலைகள் காட்டியபல் கதி யுங் காட்சிகளுங் காட்சிதரு கடவுளரும் எல்லாம், பிள்ளைவிளையாட்டெனநன் கறிவித்திங்கெனையே பிள்ளையெனக் கொண்டுபின்

ளைப் பெய ரிட்டபதியே, தள்ளரிய மெய்யடி
யார் போற்றமணி மன்றில், தனிநடஞ்செய்
யரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 9

சாலையிலே யென்றனக்கே கிடைத்தபெரும்
பொருளே - களிப்பேயென் கருத்தகத்தே
கனிந்தநறுங் கனியே, மேலையிலே யிம்மையி லே
ஒருமையிலே தவத்தால் - மேவுகின்ற பெ
ரும்பயனும் விளைவையெலாந் தருமச் சாலையிலே
ஒருபகலிற் றந்ததனிப் பதியே, சமரச
சன்மார்க்க சங்கத் தலையமர்ந்த நிதியே, மாலை
யிலே சிறந்தமொழி மாலையணிந்தாடும் - மாந
டத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 10

பரசிவ நிலை

அருட்ஜோதித் தெய்வமெனை யாண்டுகொ
ண்ட தெய்வம்- அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்
தத்தெய்வம், பொருட்சாருமறைகளெலாம் போ
ற்றுகின்ற தெய்வம், போதாந்த தெய்வமுயர்
நாதாந்தத் தெய்வம், இருட்பாடு நீக்கியொளி
சந்தருளுந் தெய்வம், எண்ணியநா னெண
ணியவா றெனக்கருளுந்தெய்வம், தெருட்பாட
லுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம், சிற்
சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம். 1

எல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வம் எங்குநிறை தெய்
வம், என்னுயிரிற் கலந்தெனக்கே யின்பருள்
ளுந்தெய்வம், நல்லார்க்கு நல்லதெய்வம் நடுவான
தெய்வம், நற்சபையி லாடுகின்ற நடராஜத்
தெய்வம், கல்லார்க்குங் கற்றவர்க் குங்களிப்பரு
ளுந் தெய்வம், காரணமாந் தெய்வமருட் பூர
ணமாந் தெய்வம், செல்லாத நிலைகளெலாஞ்
செல்லுகின்ற தெய்வம், சிற்சபையில்விளங்கு
கின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 2

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்
வம், தன்னைநிக ரில்லாத தனித்தலைமைத்
தெய்வம், வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்த
மர்ந்த தெய்வம், மலரடியென் சென்னிமிசை
வைத்தபெருந் தெய்வம், காயாதுகனியாகிக்கலந்
தினிக்குந் தெய்வம், கருணைநிதித் தெய்வமுற்
றுங்காட்டுவிக்குந் தெய்வம், சேயாக வெனை
வளர்க்குந் தெய்வமகா தெய்வம், சிற்சபையில்
விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 3

தூண்டாத மணிவிளக்காய்த் துலங்குகின்ற
தெய்வம், தூயதெய்வ மரியதெய்வம் பெரிய
பெருந் தெய்வம், பாண்டாரை யெழுப்புகின்ற
பதந்தரு தெய்வம், மாணிக்க வல்லியை
யோர் வலத்தில்வைத்த தெய்வம், ஆண்டாரை
யாண்ட தெய்வம் அருட்சோதித் தெய்வம்

ஆகமவே தாதியெலாம் அறிவரிதாந் தெய்வம்,
தீண்டாதவெளியில்வளர் தீண்டாததெய்வம்
சிற்சபையில்விளங்குகின்றதெய்வமதேதெய்வம்.

பதியேயெம் பரனேயெம் பரம்பரனே யெமது
பராபரனே யானந்தப் பதந்தரு மெய்ஞ்ஞான
நிதியேமெய்ந்நிறைவேமெய்ந்நிலையே மெய்யின்ப
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைமை நிபுணமணிவிளக்
கே, கதியேயென் கண்ணேயென் கண்மணியே
யெனது, கருத்தேயென்கருத்திலுற்ற கனி
வேசெங் கனியே, துதியேயென் துரையேயென்
தோழாவென் னுளத்தே, சுத்தநடம்புரிகின்ற
சித்தசிகா மணியே. 1

படிப்படக்கிக் கேள்வியெலாம்பற்றற விட்டடக்
கிப் - பார்த்திடலு மடக்கியுறும் பரிசமெலா
மடக்கித், தடிப்புறுமூண் சுவையடக்கிக் கந்த
மெலாமடக்கிச்சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ்சழக்
கையும் விட்டடக்கி, மடிப்படக்கி நின்றாலும்
நில்லேன்நானெனவே, வலக்குரங்கும்வியப்ப
வென்றன் மனக்குரங்கு குதித்த, துடிப்படக்கி
யாட்கொண்ட துரையே யென்னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 2

பணிந்தறியே னன்புடனே பாடுதலு மறியேன்
படித்தறியேன் கேட்டறியேன் பத்தியிற்பூ
மாலை, அணிந்தறியேன் மனமுருகக் கண்களில்

நீர் பெருக, அழுதறியேன் தொழுதறியேன்
அகங்காரந் திறிதுந், தணித்தறியேன் தயவறி
யேன்சத்தியவா சகமுந் தானறியே னுழக்
தடித்த தடியதுபோ லிருந்தேன் துணிந்தெனக்
குங் கருணைசெய்த துரையே யென்றுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 3

அன்புடைய வென்னறிவே யருளுடைய பொ
ருளே, அம்மையென் னப்பாவென் னையா
வென்னரசே, துன்புடைய வுலகரெலாஞ் சுக
முடைய ராகத், துன்மார்க்கந் தவிர்த்தருளிச்
சன்மார்க்கம் வழங்க, இன்புடைய பேரருளிற்
கெனைப்பொருள் செய்தளித்த, என்னுயிரே
யென்னுறவே யெனக்கினிய துணையே, என்புடை
நீயிருக்கின்றா யுன்புடைநான் மகிழ்ந்தே யிருக்
கின்றேனிவ் வொருமையார் பெறுவாரிங் கே. 4

கனியே கண்மணியே - கருத்-தே கருத் தின்
கனிவே, விண்ணே விண்ணிறைவே-சிவ-மேதனி
மெய்ப் பொருளே. தன்னே ரொன்றிலையே-
யெனைத்-தந்த தயாநிதியே, உண்ணிறை நல்லொ
ளியே-யெனக்-குண்மை யுரைத்தருளே. 1

நன்று மங்கடந்த -யொளிர் - ஞானசபா
பதியே, பொன்னருஞ் சபையாய்-அருட்-பூரண

புண்ணியனே, என்னு லாவதொன் றும்-உனக்-
இல்லை யெனினு மெந்தாய், உன்னால் வாழுகின்
றேன்-எனக்-குண்மை யுரைத்தருளே. 2

கருவிற் கலந்த துணையே யென் கனிவிற்
கலந்த வமுதே யென்-கண்ணிற்கலந்த வொளி
யே யென்கருத்திற் கலந்தகளிப்பேயென், உரு
விற்கலந்த அழகேயென் உயிரிற்கலந்த உறவே
யென்-உணர்விற் கலந்த சுகமே யென்னுடைய
வொருமைப் பெருமானே,தெருவிற் கலந்துவிளை
யாடுஞ் சிறியேன் றனக்கே மெய்ஞ்ஞான-சித்தி
யளித்த பெருங்கருணைத்தேவே யுலகத்திரளெல்
லாம், மருவிக்கலந்து வாழ்வதற்கு வாய்த்த
தருணமிது வென்றே-வாயே பறையா யறை
கின்றே னெந்தாய் கருணை வலத்தாலே. 1

ஓவா துண்டு படுத்துறங்கி யுணர்ந்து
விழித்துக் கதை பேசி-உடம்பு நோவா துள
மடக்கா தோகோ நோன்பு கும்பிட்டே, சாவா
வாழுஞ் சித்தியெலாந் தழைத்த நிலையுஞ் சன்
மார்க்க-சங்கமதிப்பும் பெற்றேனென் சதுர்தான்
பெரிதென் சரித்திரத்தை, ஆவா நினைக்கி லதி
சயமென் அப்பா அரசே யமுதேயென்-ஆவிக்
கினிய துணையேயென் அன்பே யறிவே யருட்
ஜோதித், தேவா இதுநின் செயலேயிச் செயலை
நினைக்குந்தொறு மெனது-சிந்தைகனிந்து கனிந்
துருகித் தெள்ளாரமுத மானதுவே. 2

எம்மத நிலையும் நின்னருள் நிலையி லிலங்குத லறிந்தன னெல்லாஞ் **சம்மத** மாக்கிக் கொள்கின்றே னல்லாற் றனித்துவே றெண்ணிய துண்டோ, செம்மலுன் பாதமறியநா னறியேன் சிறிதுமிங் கினித்துயராற்றேன், இம்மதிக் கடியேன் குறித்தவா றுள்ள தியற்றுவ துன்கடனெந்தாய். 3

கற்பூரங் கொணர்ந்திடுக தனித்தோழி எனது கணவர்வரு தருணமிது கண்ணேறு கழிப்பாம், எற்பூத நிலையவர்தந் திருவடித்தாமரைக்கீழ், இருப்பதடிக் கீழிருப்ப தென்று நினையேல்காண், பற்பூத நிலைகடந்து நாதநிலைக் கப்பால், பரநாத நிலையதன்மேல் விளங்குகின்றதறிநீ, இற்பூவை யவ்வடிக்குக் கண்ணேறு கழித்தால், எவ்வுலகத் தெவ்வுயிர்க்கும் இனிதுநலந் தருமே! 1

பனம்பழமே யெனினுமிந்தப் பசிதவிர்த்தாற் போதும், பாருமெனப் பகர்கின்றபாவையர் போற் பகராள், இனம்பழமோ கங்கலந்தாள் சிவாநுபவத் தல்லால், எந்தவநு பவங்களிலு மிச்சையில்லாளவர்தம், மனம்பழமோ காயோ வென்றறிந்துவர விடுத்தாள், மற்றவர்போற் காசுபணத் தாசைவைத்து வருந்தாள், தனம்பழமோ தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ் சபையில் நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே.

புல்லவரே பொய்யுலக போகமுற விழைவார் புண்ணியரே சிவபோகம் பொருந்துதற்கு விழைவார், கல்லவரே மணியிவரே யென்றறிந் தா ளதனாற், கனவிடையும் பொய்யுறவு கருதுகிலாள் சிறிதும், நல்லவரே யெனினுமுமை நாடாரேலவரை, நன்குமதியாளிவளை நண்ணவெண்ண முளதோ, வல்லவரே நுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும், வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. 3

கள்ளுண்டா ளெனப்புகன்றீர் கனகசபை நடுவே - கண்டதலா லுண்டதிலை யென்றவதனாலோ, எள்ளுண்ட மற்றவர்போ லெனைநினையாதீர் - என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன், உள்ளுண்ட மகிழ்ச்சியெலா முவட்டிநின்றாள் பாங்கி - உவந்துவளர்த்த வளுமென்பாற் சிவந்தகண்ணளானாள், துள்ளுண்டு பெண்களெலாஞ் சூழ்ந்துநொடிக்கின்றார்-சுத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே 4

பொதுநடஞ்செய் துரைமுகத்தே தளதளவென்றொளிரும் - புன்னகையே யொருகோடிப் பொன்பெறுமென் றுரைப்பார், இதுவரையோ பலகோடி யென்னினுமோ ரளவோ-எண்ணிறந்த அண்டவகை எத்தனை கோடிகளுஞ், சதுமறைசொல் அண்டவகை தனித்தனியேநடத்

துஞ் சத்தர்களுஞ் சத்திகளுஞ்சிறிதுபெறுகுவரோ, துதிபெறுமத் திருவாளர் புன்னகையைநினைக்குந் - தோறுமனமூறுகின்ற சுகவமுதம்பெறுமே. 5

கள்ளுண்டா ளெனப்புகன்றார் கலாகசபை நடுவே, கண்டதுண்டு சிற்சபையிலுண்டதுமுண்டடிநான். எள்ளுண்ட பலவிடயத் திறக்குங்கள் அன்றேற, என்றுமிறவாநிலையி லிருத்துங்கள் உலகர், உள்ளுண்ட போதுமயக்குற்றிடுங்கள் ளலவே, உள்ளமயக் கனைத்தினையுமொழித்திடுங்கள் மடவாய், அள்ளுண்ட பிறருமெனை யடுத்தடுத்துக் கண்டால், அறிவுறுமவர்க்குமிங்கே யானுண்ட கள்ளே. 6

திருவண்ணப் பதிகம்

எண்ணாறு விருப்பாதி வல்விலங் கினமெலாம்
இடைவிடா துழல வெளியோர்
எள்ளளவு மின்றியந் ஞான இருள் மூடிட
இருண்டுயிர் மருண்டு மாழ்க
நண்ணுமன மாயையாங் காட்டைக்கடந்துநின்
ஞான அருள் நாட்டை யடையும்
நாள் எந்தநாள் அந்தநாள் இந்த நாளென்று
நாயினேற் கருள்செய் கண்டாய்

விண்ணுறுசுடர்க்கெலாஞ்சுடரளித்தொருபெரு
வெளிக்குள் வளர்கின்ற சுடரே
வித்தொன்று மின்றியே விளைவெலாந் தரு
கின்ற, விஞ்ஞான மழைசெய் முகிலே
கண்ணுறு நுதற்பெருங் கடவுளே மன்றினிற்
கருணை நடமிடு தெய்வமே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 1

எழுவகைப் பிறவிகளுள்எப்பிறவியெய்துகினும்
எய்துக பிறப்பி லினிநான்
எய்தாமை யெய்துகினு மெய்திடுக இருமை
யினும், இன்ப மெய்தினு மெய்துக
வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருகமிகு
வாழ்வுவந் திடினும் வருக
வறுமை வருகினும் வருக மதிவரினும் வருக
அவமதி வரினும் வருக உயர்வோடு
இழிவகைத் துலகின்மற் றெதுவரினும் வருக
அல தெது போகினும் போகநின்
இணையடிகள் மறவாத மனமொன்று மாத்தி
ரம், எனக்கடைதல் வேண்டுமரசே
கழிவகைப் பவரோகம் நீக்குநல் அருளெனுங்
கதிமருந் துதவு நிதியே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 2

பற்றுவது பந்தமப் பற்றறுதல் வீடிஃது
பரம வேதார்த்த மெனவே
பண்புளோர் நண்பினொடு பகருவது கேட்டு
மென், பாவிமனம் விடய நடையே
எற்றுவது செய்யாம லெழுவதொடு விழுவதும்
இறங்குவதும் ஏறுவதும் வீண்
எண்ணுவதும் நண்ணுவதும் இப்புவனபோ
கங்கள், யாவினுஞ் சென்று சென்றே
சுற்றுவது மாகியோர் சற்றுமறி வில்லாது
சுழல்கின்ற தென்செய் குவேன்
தூய! நின்றிருவருளி னன்றியிவ் வேழையச்
சுழன்மனம் அடக்க வருமோ
கற்றுவழு வற்றவர் கருத்தமர் கருத்தனே
கண்ணுதற் கடவுண் மணியே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 3

சந்ததம் எனக்குமகிழ் தந்தைநீ யுண்டுநின்
தன்னிடத் தேம வல்லி
தாயுண்டு நின்னடியரென் னும்நற் றம
ருண்டு சாந்தமெனும் நேய ருண்டு
புந்திகொள் நிராசையாம் மனைவியுண்டு அறிவெ
னும், புதல்வனுண்டு இரவு பகலும்
போனவிடமுண்டு அருட் பொருளுமுண்டு
ஆனந்த போகபோக் கியமும் உண்டு

வந்தனைசெய்நீறெனுங் கவசமுண்டு அக்கமா
மணியுமுண்டு அஞ்செழுத்தாம்
மந்திரப் படையுண்டு சிவகதி யெனும்பெரிய
வாழ்வுண்டு தாழ்வும் உண்டோ
கந்தமிகு கொன்றையொடு கங்கைவளர்
செஞ்சடைக், கடவுளே கருணை மலையே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 4

நடராஜபதி மாலை

நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த வேதாந்த
நண்ணுறு கலாந்த முடனே
நவில்கின்ற சித்தாந்த மென்னுமா றந்தத்
தின், ஞானமெய்க் கொடிநாட்டியே
மூதாண்ட கோடிக ளொடுஞ்சரா சரமெலாம்
முன்னிப் படைத்தன் முதலாம்
முத்தொழிலும் இருதொழிலுமுன்னின்றியற்றி
யைம், மூர்த்திகளும் ஏவல் கேட்ப
வாதாந்த முற்றபல சத்திகளொ டுஞ்சத்தர்
வாய்ந்துபணி செய்ய இன்ப
மாராச்சி யத்திலே திருவருட் செங்கோல்
வளத்தொடு செலுத்து மரசே
சூதாண்ட நெஞ்சினிற் றோயாத நேயமே
துரியநடு நின்ற சிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதி நடராஜ பதியே. 1

ஒருபிரம னண்டங்க ளடிமுடிப் பெருமையே
உன்ன முடியா அவற்றின்
ஓரா யிரங்கோடி மாலண்டம் அரனண்டம்
உற்றகோ டாகோடியே
திருகலறு பலகோடி யீசனண் டம்சதா
சிவ அண்டம் எண்ணிறந்த
திகழ்கின்ற மற்றைப் பெருஞ்சத்தி சத்தர்
தஞ், சீரண்டம் என்புகலுவேன்
உருவுறுமிவ்வண்டங்க ளத்தனையும் அருள்
வெளியில், உறுசிறு அணுக்களாக
ஊடசைய அவ்வெளியில் நடுநின்று நடன
மிடும், ஒரு பெருங் கருணை யரசே
மருவியெனை யாட்கொண்டு மகனாக்கி அழியா
வரந்தந்த மெய்த் தந்தையே
மணிமன்றில் நடுநின்ற வொருதெய்வமே
யெலாம், வல்லநட ராஜ பதியே. 2

பெருற்ற வுலகிலுறு சமயமத நெறியெலாம்
பேய் பிடிப்புற்ற பிச்சுப்
பிள்ளை விளையாட்டென உணர்ந்திடா துயிர்
கள் பல, பேதமுற் றங்குமிங்கும்
போருற் றிறந்துவீண் போயினா ரின்னும் வீண்
போகாத படிவிரைந்தே
புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்கநெறி காட்டி
மெய்ப், பொருளினை யுணர்த்தியெல்லாம்

ஏருற்ற சுகநிலை யடைந்திடப் புரிதிநீ
யென்பிள்ளை யாத லாலே
இவ்வேலைபுரிகவென் றிட்டன மனத்தில்வே
றெண்ணற்க வென்ற குருவே
சீருற்ற வொள்ளிய நெருப்பே நெருப்பினுள்
நிறைந்திரு ளகற்று மொளியே
நிர்க்குண னந்தபர நாதாந்த வரையோங்கும்
நீதிநட ராஜ பதியே. 3

காயெலாங் கனியெனக்கனிவிக்கு மொருபெருங்
கருணை யமுதே யெலாக்குக்
கண்கண்ட தெய்வமே கலிகண்ட வற்புதக்
காட்சியே கனக மலையே
தாயெலா மனையவென் றந்தையே யொருதனித்
தலைவனே நின் பெருமையைச்
சாற்றிட நினைத்திட மதித்திட அறிந்திடச்
சார்கின்ற தோறுமந்தோ
வாயெலாந் தித்திக்கும் மனமெலாந் தித்திக்கும்
மதியெலாந் தித்திக்கும் என்
மன்னியமெய் யறிவெலாந்தித்திக்கும் என்னி
ல் அதில், வருமின்பம் என்புகலுவேன்
ஆயெலாம் பெற்றநிலை மேலருட் சுகமெலாந்
தோன்றிட விளங்கு சுடரே
துரியவெளி நடுநின்ற பெரிய பொருளே.
யருட் ஜோதி நடராஜ குருவே. 4

எய்ப்பறு எனக்குக் கிடைத்தபெரு நிதியமே
எல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தாய்
என்கையி லகப்பட்ட ஞானமணியேயென்னை
எழுமையும் விடாத நட்பே
கைப்பற எனுள்ளே இனிக்கின்ற சர்க்கரைக்
கட்டியே கருணை யமுதே
கற்பக வனத்தே கனிந்தகனி யேயெனது
கண்காண வந்த கதியே
மெய்ப்பய னளிக்கின்ற தந்தையேதாயேயென்
வினையெலாந் தீர்த்த பதியே
மெய்யான தெய்வமே மெய்யான சிவபோக
விளைவே என்மெய்ம்மை யுறவே
துய்ப்புறுமென் அன்பான துணையேயென் இன்ப
மே சுத்தசன் மார்க்க நிலையே
துரியவெளி நடுநின்ற பெரிய பொருளேயருட்
ஜோதிநட ராஜகுருவே. 5

வைத்திய நாதர் பதிகம்

கல்லையு முருக்கலாம் நாருரித் திடலாம்
கனிந்தகனி யாச்செய் யலாம்
கடுவிட முண்ணலாம் அமுதாக்கலாங்கொ
டுங், காடி புலி சிங்க முதலா
வெல்லுயிரு கங்களையும் வசமாக்கலா மன்றி
வித்தையுங்கற் பிக்கலாம்
மிக்கவா னைத்தண்டை விறகாக்கலாம்
மணலை, மேவுதேர் வடமாக் கலாம்

இல்லையொரு தெய்வம்வே றில்லையெம் பாலின்
பம், ஈகின்ற பெண்கள் குறியே
எங்கள் குலதெய்வமெனுமூடரைத்தேற்றவெ
ணில். எத்துணையும் அரிதரிது காண்
வல்லையவ ருணர்வற மருந்தருள்க தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல்
மகிழுவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 1

பெண்கொண்ட சுகமதே கண்கண்ட பலனிது
பிடிக்கஅறி யாதுசிலர் தாம்
பெருகரி லாதவொரு வெறுவெளியிலே சுகம்
பெறவே விரும்பி வீணிற்
பண்கொண்ட வுடல்வெளுத் துள்ளே நரம்பெ
லாம் - பசையற்றுப் போயெல மூப்பப்
பட்டினி கிடந்து சாகின்றார்க ளீதென்ன
பாவமிவ ருண்மை யறியார்
கண்கொண்ட குருடரே யென்று வாய்ப்பல்
லெல்லாங், காட்டிச்சிரித்து நீண்ட
கழுமரக் கட்டைபோல் நிற்பார்களையஇக்
கயவர்வாய் மதும் பூழுதுமே
மண்கொண்டு போகவோர் மருந்தருள்க தவ
சிகாமணியுலக நாத வள்ளல்
மகிழுவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 2

இளவேனின் மாலையாய்க் குளிர்சோலை யாய்
மலர் இலஞ்சிசூழ் பொய்கை யருகாய்
எற்றசந் திரகாந்த மேடையாய் அதன்மேல்
இலங்கும் அரமிய அணையுமாய்
தளவேயு மல்லிகைப் பந்தராய்ப் பால்போற்
றழைத்திடு நிலாக் காலமாய்த்
தனியிளந் தென்றலாய் நிறைநரம்புளவீணை
தன்னிசைப் பாட லிடமாய்
களவே லலந்தகற் புடையமடவர் அல்புடைக்
கலந்தநய வார்த்தை யுடனாய்க்
களிகொள இருந்தவர்கள் கண்டசுகம் நின்
னடிக் கழனிழற் சுக நிகருமே
வளவேலை சூழுலகு புகழ்கின்ற தவசிகா
மணிபுலக நாத வள்ளல்
மகிழ்வுற வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 3

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி யொழிக
அருணயந்த நன்மார்க்க ராள்க—தெருணயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக நன்று நினைத்து
எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

களவு செய்வொருக்கு உளவு சொல்லாதே!
பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொல்லாதே!

வீறுடையாய் நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம்!

பேயினையொந் திவ்வுலகிற் பித்தாகி நின்ற
இந்த, நாயினைநீ யாண்டிடுதல் நன்கன்றே—
ஆயினுமுன், மன்னு ருயிர்களுக்கும் வானவர்க்
குந் தூளிரங்கி, உன்னுக்கொடுவிடமு முண்ட
னையே-என்னுமல், 2

வேய்ந்தவளை, வெற்பெடுத்த வெய்ய அரக்
கன் றனக்கும், வாய்த்த வரமெல்லாம் வழங்
கினையே-சாய்த்தமனை, வீம்புடைய வன்முனிவர்
வேள்விசெய்து விட்டகொடும் பாம்பை யெல்
லாந் தோளிற் பரித்தனையே—நாம் பெரியர், '

எஞ்சேமென் றுணவத்தா லேற்ற இரு
வரையும், அஞ்சேலென் றுட்கொண் டருளினை
யே- துஞ்சுபன்றித், தோயாக் குருளைகளின்
துன்பம் பொறுதன்று, தாயாய் முலைப்பாலுந்
தந்தனையே—வாயிசைக்குப், (

பாண்டியன்முன் சொல்லிவந்த பாணன்
பொருட்டடிமை, வேண்டி விறகெடுத்து வி
றனையே — ஆண்டொருநாள், வாய்முடியார்
துன்புகொண்ட வந்திக்கோ ராளாகித், தூ
முடிமேல் மண்ணுஞ் சுமந்தனையே—ஆய்துய

மாவகஞ்சேர் மாணிக்க வாசகருக் காய்
குதிரைச், சேவகன்போல் வீதிதனிற் செ

நனையே — மாலயனார், வில்லிருக்க நெஞ்சம்
விரும்பியதல்லா லெறிந்த, கல்லிருக்கு முன்னங்
களித்தனையே — மல்லலுறும், 10

வில்லக் கிலையுதிர்த்த வெய்ய முசுக்கலை
யைச், செல்வத் துரைமகனாய்ச் செய்தனையே-
சொல்லகலின், நீடுகின்ற மெய்யருக்க நேர்
மனைய நூலறிஞம், ஆடுகின்ற பன்னாகு
மாக்கினையே-கொன்னகல, 12

வாய்ச்சலந் தானிழைத்த வாய்ச் சிலம்பி
தன்னையுயர், கோச்செங்கட் சோழனெனக்
கொண்டனையே - எச்சுறுகல், ஆக்கித்த மாகோச்
காப்பிலையக் கன்றி கட்டுச் சோறுறுத்தும்
பின்னில சமந்தனையே—கூறுகின்ற, 14

கொன்னைப் பெருஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழ
னென்றா பெண்பாவை, தன்பொருட்டுத் தூது
நடந்தனையே — நன்மைபெற, நூற்றொன்றனைக்
கொன்ற மகிழ்ந்தபோர் போர்கள் செய்து குற்றுதங்
தன்னாக்கம் கொண்டனையே-பற்றுவிக்கல், 16

அன்புடைய நாயன்மார் நாயன்மே நா
ளிறும், அன்புடையார் நின்னைப்போ லன்பு
ரோ - இன்பமுடன், அண்டவருக் கந்தை தாய்
விளங்கிலலே யாயினுமே, ஆண்டவனே
நின்னைப்போ லன்புறோ-பூண்டகைகொள், 18

ஏனுடைய நின்னையன்றி யெந்தை பிரா
னையும், ஆணையெனக் கூற்றுதலை யாருமில்லா
தானைமுளன், ஆனென் பிழைக ளனைத்திலையு
மையாநீ, தானே பொறுக்குந் தருங்கண்ணாய்
மேனெற்ற, 20

மாந்தனக்கு மெட்டா மலர்க்கழலோய்
நீயென்னைக், கூற்றுக்குக் காட்டிக் கொடுக்
கற்க. 21

நெஞ்சறி வுறுத்தல்

உபதேசம்

பற்றற்றுள் பற்றினையே பற்றியிடல்
வேண்டும் அது, பற்றற்ற லன்றிப் பலியா
தால்—பற்றற்றல், வேதனையா லின்று விரியுஞ்
சகப்பழக்க, வாதனை போய் நீங்கிலன்றி வாரா
தால்—வாதனையும், 2

எனைத்தோ இவ்வுலகமென்று வெருண்
டாடுநின்ற, ஞானம் வந்தாலன்றி நலியாதால்
ஞானமது, போதமுற்றும் பொய்யெனவே
போதும் அறிந்தே விவேகமுற்றாலன்றி விளங்
காதால்—அவ்விவேகம், 4

உள்ளவந்தாற் போனவிவண் உற்றவிசா
ரித்திடுமோர், எண்ணம் வந்தாலன்றி யிசை
யாதால்—எண்ணமது, பக்கமடைந் தாரவை

யைப் பாராது சாதுக்கள், சங்க மடைந்தா
லன்றிச் சாராதால்—

மாற்றறி யாத செழும்பசும் பொன்னே
மாணிக்கமே சுடர் வண்ணக் கொழுந்தே
கூற்றறி யாதப் பெருந்தவ ருள்ளக்
கோயிலிருந்த குணப்பெருங் குன்றே
வேற்றறியாதசிற் றம்பலக் கனியே
விச்சையில் வல்லவர் மெச்சும் விருந்தே
சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங் களித்தாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 1

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைப்பயலே
நீதான், மற்றவர்போ லெனைநினைத்து மருட்
டாதேகண்டாய், இனமுறவென் சொல்வழி
யே யிருத்தியெனிற் சுகமாய், இருந்திடுநீ
யென்சொல்வழி யேற்றிலையா னாலோ, இந்நா
யளவுன் அதிகாரஞ் செல்லவொட்டே
னுலகஞ், சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் திருவரு
ளால் கணத்தே, நனவிலெனை யறியாயோ
யாரெனவிங் கிருந்தாய், ஞானசபைத் தலை
வனுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. 2

நினைந்து நினைந்து உணர்ந்துஉணர்ந்து நெ
கிழ்ந்துநெகிழ்ந்து அன்பேநிறைந்துநிறைந்துஊற்
றெழுங்கண்ணீரதனால் உடம்பு, நனைந்துநனைந்து
அருளமுதே நன்னிதியே ஞான - நடத்தரசே

என்னுரிமை நாயகனே யென்று, வணைந்து வணைந்தேத்தும் நாம் வம்மினுலகியலீர் மரண மிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர், புணைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ் சொல்கின்றேன்-பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே. 3

கண்டதெலா மநித்தியமே கேட்டதெலாம் பழுதே கற்றதெலாம் பொய்யேநீர் களித்ததெலாம்வீணே, உண்டதெலாம் மலமேயுட்கொண்டதெலாங் குறையே உலகியலீ ரிதுவரையுப் உண்மையறிந் திலிரே, விண்டதனாலென் இனிநீர் சமரச சன்மார்க்க மெய்ந்நெறியைக்கடைப் பிடித்து மெய்ப்பொருள் நன் குணர்ந்தே, எண்டகுசிற் றம்பலத்தே யெந்தையரு ளடைமின் - இறவாத வரம்பெறலாம் இன்பமுற லாமே. 4

நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன்றன் வார்த்தை-நம்புமினோ நமரங்காள் நற்றருணமிதுவே, வானுரைத்த மணிமன்றில் நடம் புரியெம் பெருமான் வரவெதிர்கொண்டவனருளால் வரங்களெலாம்பெறவே, தேனுரைக்கும் உளமினிக்க எழுகின்றே னீவிர்-தெரிந்தடைந்தென்னுடனெழுமின் சித்திபெறலாகும், எனுரைத்தே னிரக்கத்தா லெடுத்துரைத்தேன் கண்டீர்-யானடையுஞ் சுகத்தினைநீர் தானடைதல் குறித்தே. 5

நறிக்குரைக்கின் றேனிதனைத் தெள்ளிவிற் கேண்மின் - கோணுமனக் குரங்காலே நாணுகின்ற வுலகீர், வெறிக்கவும்மா லொரு பயனுங் கண்டிலவெனினு - மெய்யுரையைப் பொய்யுரையாய் வேறு நினையாதிர், பொறித்த மதஞ் சமயமெல்லாம் பொய் பொய்யே அவற்றில் - புகாதீர் சிவமொன்றே பொருளெனக் கண்டறிமின். செறித்திடுசிற் சபைநடத்தைத் தெரிந்து துதித்திடுமின் - சித்தியெலாம் இத்தினமே சத்தியஞ் சேர்ந்திடுமே. 6

செய்தவமுந் தீமையெலாம் பொறுத்தருள் வான் பொதுவில் - திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைத் திறத்தானைக் கண்டேன், மெய்த்தவ நிலைத் திடுக சமரசசன் மார்க்கம் - பெறுகவென் றெனைக் கின்றேன் மேதினியி லிசைத்தான், வைதாலும் வைதிடேன் வாழ்த்தெனக் கொண்டிடுவேன் - மனக்கோணேனென் மானமெலாம் போனவழி விடுக்கேன், பொய்த்தாரோர் சிறிதெனினும் புகலேன் சத்தியமே - புகல்கின்றேன் நீவிரெலாம் புனிதமுறும் பொருட்டே. 7

மற்றறிவோ மெனச்சிறிது தாழ்த்திருப்பீ ரா
னால் மரணமெனும் பெரும்பாவி வந்திடுமே
யந்தோ, சற்றுமதை நும்மாலே தடுக்கமுடியா
தே, சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தவர்களல்லா

லதனை, எற்றிநின்று தடுக்கவல்லார் எவ்வுலகி
லெவரும், இல்லைகண்டீர் சத்திய மீதென்
மொழி கொண்டுலகீர், பற்றியபற் றனைத்தினை
யும் பற்றறவிட் டருளம் பலப்பற்றே பற்று
மின்நீ ரென்றும் இறவீரே. 8

உற்றமொழி யுரைக்கின்றே னொருமையினாலு
மக்கே, உறவனன்றிப் பகைவனென வுன்
னாதீ ருலகீர், கற்றவருங் கல்லாரு மழிந்திடக்
காண் கின்றீர், கரணமெலாங் கலங்கவரு
மரணமுஞ்சம் மதமோ. சற்றுமிதைச் சம்மதியா
தென்மனந்தா னுமது, தன்மனந்தான் கன்
மனமோவன் மனமோ அறியேன். இற்றிதனைத்
தடுத்திடலா மென்னொடு சேர்ந்திடுமின், என்
மார்க்க மிறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கந்தானே.

கட்டோடே களத்தோடே வாழ்கின்றோ மென்
பீர், கண்ணோடே கருத்தோடே கருத்தனைக்
கருதீர், பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீர்
தெருவில், பசியோடே வந்தாரைப் பார்க்கவு
நேரீர் கொட்டோடே முழக்கோடே கோலங்
காண்கின்றீர். குணத்தோடே குறிப்போடே
குறிப்பதைக் குறியீர், எட்டோடே யிரண்டு
சேர்த் தெண்ணவு மறியீர் எத்துணைகொள்
கின்றீர் பித்துலகீரே. 10

கரிசாலை—தூதுளை அருட்ஜோதி மருந்து.

பண்ணாத தீமைகள் பண்ணுகின் றீரே
பகராத வன்மொழி பகருகின் றீரே, நண்ணாத
தீயினம் நண்ணுகின் றீரே நடவாத நடத்தை
கள் நடக்கவந் தீரே, கண்ணாகக் காக்கின்ற
கருத்தனை நினைந்தே கண்ணீர் விட்டுக் கரு
தறி யீரே, எண்ணாத தெண்ணவும் நேருமோர்
காலம் எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துலகீரே. 11

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டை
யிலே. ஆதியிலே யபிமானித் தலைகின்ற வுலகீர்,
அலைந்தலைந்து வீணேநீ ரழிதலழ கலவே,
நீதியிலே சன் மார்க்க நிலை தனிலே ஞான
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைவ ரொருத்தரவர்தா
மே, வீதியிலே அருட்ஜோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்றதருணமிது கூவுகின்றேனுமையே.

காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும்
போட்டுக், கருப்பைவிட்டுக் கடுவிரைத்துக்
களிக்கின்ற வுலகீர், கூடுவிட்டுப் போயினபின்.
எதுபுரிவீ ரெங்கே, குடியிருப்பீ ரையோ நீர்
குறித்தறியீரிங்கே, பாடுபட்டீர் பயனறியீர்
பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர், பட்டதெல்லாம்
போதுமிது பரமர்வரு தருணம், ஈடுகட்டி
வருவீரேல் இன்பமிகப் பெறுவீர், எண்மை
யுரைத்தேனல நான்உண்மை யுரைத்தனனே.

ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன் அணைபோட
அறியீர், அகங்காரப் பேய்பிடித்தீ ராடுதற்
கே யறிவீர், கூற்றுவருங் காலதனுக் கெது
புரிவீ ரையோ, கூற்றுதைத்த சேவடியைப்
போற்றவிரும் பீரே, வேற்றுரைத்து விணைபெ
ருக்கி மெலிகின்ற வுலகீர், வீணுலகக் கொடு
வழக்கை விட்டுவிட்டு வம்மின், சாற்றுவக்க
எனதுதனித் தந்தைவரு கின்ற, தருண
மிது சத்தியஞ்சிற் சத்தியைச் சார்வதற்கே. 14

பொய்விளக்கப் புகுகின்றீர் போது கழிக்கின்
றீர், புலைகொலைகள் புரிகின்றீர் கலகலவென்
கின்றீர், கைவிளக்குப் பிடித்தொரு பாழ்ங்
கிணற்றில் விழுகின்ற, களியரெனக் களிக்
கின்றீர் கருத்திருந்துங்கருதீர், ஐவிளக்கு மூப்பு
மர ணாதிகளை நினைத்தால், அடிவயிற்றை
முருக்காதோ கொடியமுய ற்றுலகீர், மெய்
விளக்க வெனதுதந்தை வருகின்ற தருணம்
மேவியதிண் டடைவீரேல் ஆவிபெறுவீரே. 15

எய்வகைசார் மதங்களிலே பொய்வகைச்
சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தேயெமது தெய்வம்
எமது தெய்வமென்று, கைவகையே கதறுகின்
றீர் தெய்வமொன்றென் றறியீர் கரிபிடித்துக்
கலகமிட்டப் பெரியரினும் பெரியீர், ஐவகைய
பூதவுடம் பழிந்திடிலென் புரிவீர் அழியுடம்பை

பழியாமை யாக்குவகை யறிவீர், உய்வகை
யென்றனித்தந்தை தருகின்ற கருணை யுற்று
இவண் உற்றிடுவீர் பெற்றிடுவீர் உவப்பே. 16

உறக்குறியீர் அளப்பதற்கோர் குளவறிவீர்
உலகீர் வாழறிவீர் பொறுவீர் உண்மை யொன்று
மறிவீர், இறக்கறிவீர் பிறக்கறிவீர் அம்பலத்தே
யரசையக் கேட்பமு நடக்கின்ற பாத மறிவீரோ,
வழக்கறிவீர் சண்டையிட்டே வம்பளக்க
அறிவீர், வழக்குமுன்னே சோறெடுத்து வாய்த்
தடைக்க அறிவீர், குழைக்கறியே புழுக்கறியே
கூட்டுவர்க்கக் கறியே குழம்பே சாறெனவுங்
கூற அறிவீரே. 17

சாதி வற்புறுத்தல்

ஆயுரைத்த அருட்ஜோதி வருகின்ற தரு
ணமிதே யறிமி னென்றே, வாயுரைத்த வார்த்
தையென்றன் வார்த்தைகளென் றெண்ணிடமீ
மனிதர்காள். தாயுரைத்த திருப்பொதுவில்
நடம்புரியென் னையனைத்த தலைவனின்றே
நீயுரைத்த திருவார்த்தை யெனவறியா திவர்தி
யின் இகழ்ச்சி யென்னே. 1

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற
தருணமிதே யென்றுவாய்மை, அறந்தழைய
வுரைக்கின்ற வார்த்தைகளென் வார்த்தைக
ளென்றறைகின்றாரால், மறந்தசிறி யேனுரைக்க

வல்லானை யெல்லாஞ்செய் வல்லோனென்றான், சிறந்ததிரு வார்த்தையெனத் தெரிந்திலிரிம் மனிதர்மதித் திறமையென்னே. 2

சோற்றாசை யொடுகாமச் சேற்றாசைப்படு வீரைத் துணிந்து சொல்லக், கூற்றாசைப் படுமெனநான்கூறுகின்ற துண்மையினிற் கொண்டு நீவிர், சேற்றாசைப் பட்டவருங் கின்றருள்வார் போலுமின்று நினைத்த வாங்கே, பேற்றாசைக் கருள்புரியும் ஞானசபாபதி புகழைப்பேசுவீரே.

தொண்டாளப் பணந்தேடுந் துரையாள ருண்டாளச் சூழ்ந்தகாமப், பெண்டாளர் நிறை யினற பேயனத்தீர் நமன்றமரைப் பிடிக்க தாரோச், சண்டாளக் கூற்றுவரின் வன்புகல்வீர் ஞானசபைத் தலைவ னும்மைக், கொண்டாளக் கருதுகின்றான் ஆண்டபின்னர் இவ்வுலகிற் குலாவு வீரே. 4

பிறந்தவரை நீராட்டிப் பெருக வளர்த்திடு கின்றீர் பேயரேநீர் இறந்தவரைச் சுடுகின்றீர் எவ்வணஞ்சம் மதித்தீரோ இரவிற் றூங்கி, மறந்தவரைத் தீமூட்ட வல்லீரால் நும்மனத்தை வயிரமான சிறந்த வரை யெனப்புனைந் செய்துகொண்டீர் என்பிறந்து திரிகின்றீரே 5

அணங்கெழுபே ரோசையொடும் பறையோசை பொங்கக் கோரணிகொண் டந்தோ,

பிணங்கழுவி யெடுத்துப்போய்ச் சுடுகின்றீர்
இனிச்சாநும் பிணங்களே நீர், கணங்கழுதுண்
டாலும் ஒருபயனுண்டே என்னபயன் கண்டீர்
சுட்டு, எணங்கெழுஞ்சாம் பலைக்கண்டீர் அது
புன்செய் எருவுக்கும் இயலா தன்றே. 6

குணம்புதைக்க உயிரடக்கங் கொண்டது
சுட்டால் அதுதான் கொலையாமென்றே, வனைப்
புதைக்க வேண்டுமென வாய்தடிக்கச் சொல்
கின்றேன் வார்த்தை கேட்டும், பிணம் புதைக்
கச் சம்மதியீர் பணப்புதைக்கச் சம்மதிக்கும்
பேயரானீர், எனைப்புதைக்கத் துயில்வார் நும்
பாற்றுயிற்கு அஞ்சுவரே இழுதையீரே. 7

கட்டாலும் கனத்தாலும் களிக்கின்ற
பேயுலகீர் கலைசேர்த்தாரைப், பொட்டாலும்
துகிலாலும் புனைவித்துச் சுடுகின்றீர் புதைக்க
நேரீர், சுட்டாலுஞ் சுடுமதுகண் டுமதுடம்பு
மடியாதென் சொல்லீர் நும்மைத், தொட்டா
லும் தொடமுறும் விட்டாலுங் கதிரில்லையோ
ஆழ்வி ரன்றே. 8

பாளவிக்குந் தேகமிது சுடுவது துபாசு
மெனப்பகர் கின்றேன் நீர், இரம் கொள்க
சுடுகின்றீர் செத்தவர்கள் மற்பயறுஞ் சித்த
சாமி, உயிரளிக்க வருகின்ற இறைவன்வந்திடுத்
தனை மனமுணர்ந்து கல்லீரோ, வாளவிக்கப்

புதைத்தநிலை காணீரோ கண்கெட்ட மாட்டி னீரே. 9

புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர் புண்ணியத் தைக் கருங்கடலிற் போக விட்டீர், கொலைத் தொழிலிற் கொடியீர் நீர் செத்தாரைச் சுடு கின்ற கொடுமை நோக்கிக், கலைத்தொழிலிற் பெரியருளங் கலங்கினர் அக்கலக்கமெலாங் கட வுள்நீக்கித், தலைத் தொழில்செய் சன்மார்க்கந் தலையெடுக்கப் புரிகுவது இத்தருணந் தானே. 10

எரிப்பிலே பொழுது கழிக்குமிவ் வாழ்க் கைச் சிறியவர் சிந்தைமாத்திரமோ, பொரிப் பிலே தவஞ்செய் பெரியர்தம் மனமும் புளிப் பிலே துவர்ப்பிலே யுவர்ப்புக், கரிப்பிலே கொ டிய கயப்பிலே கடிய கார்ப்பிலே கார்ப்பொடு கலந்த, வெரிப்பிலே புகுவதன்றி யெள்ளளவும் இனிப்பிலே புகுகின்ற திலையே. 1

பராபரன் உண்மை நிலையம்

எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கி யுபகரிக்கின்றார் யாவரந்தச், செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின் செயலெனவே தெரிந்தே னிங்கே, கவ்வையிலாத் திருநெறியத் திருவாளர் தமக்கேவல் களிப்பாற் செய்ய, ஒவ் வியதென் கருத்தவர்சீரோதிட வென்வாய் மிக வும் ஊர்வ தாலோ. 1

எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிருந் தம்முயிர்போல் எண்ணியுள்ளே, ஒத்து உரிமையுடையவராய் உவக்கின்றார் யாவர் அவருளந் தான் சுத்த, சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம் புரியும் இடமெனநான் தேர்ந்தேன் அந்த, வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திட என்சிந்தை மிக விழைந்த தாலோ. 2

கருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந் தம்முயிர்போற் கண்டு ஞானத் தெருள்நெறியிற் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப் பெருநீதி செலுத்தா நின்ற, பொருள்நெறி சற்குணசாந்தப் புண்ணியர்தம் திருவாயாற் புகன்றவார்த்தை, அருள்நெறிவே தாகமத்தின் அடிமுடிசொல் வார்த்தைகளென் றறைவாரேலோ. 3

சன்மார்க்க துன்மார்க்க இயல்பு

சேய்போல் உலகத்துயிரை யெல்லாம் எண்ணிச் சேர்த்துபெற்ற, தாய்போல் உரைப்பர் சன்மார்க்க சங்கத்தவர் சாற்றுமெட்டிக், காய்போற் பிறர்தமைக் கண்டாற் கசந்துஉட் கடுகடுத்தே, நாய்போற் குரைப்பர் துன்மார்க்க சங்கத்தவர் நாவிலந்தே. 4

உருவ ராகியும் அருவின ராகியும் உருவரு வினராயும், ஒருவரே யுளார் கடவுள் கண்டறிமினோ உலகுளீர் உணர்வின்றி, இருவராமென்

றும் மூவரேயா மென்றும் இயலும் ஐவர்க ளென்றும், எருவ ராயுரைத் துழல்வதென் உடற்கு உயிரிரண்டுமென் றெனலாமே. 1

உடுக்க வோவொரு கந்தைக்கு பேலிலை உண்ணவோ உணவுக்குப் வழியிலை, படுக்க வோ பழம்பாய்க்குங் கதியிலை பாரில் நல்ல வர் பாற்சென்று பிச்சைதான், எடுக்க வோ திடமில்லை யென் பாலுனக் கிரக்க மென்பது மில்லை உயிரைத்தான், விடுக்கவோ மனமில்லை யென் செய்குவேன் வெண்பிறைச்சடை வித் தக வள்ளலே. 2

இருகெடுத்த அமணர்குலப் வேரறுத்த சொக்கே ஈதென்ன ஞாயம், அறுகெடுத்த சடைமுடிமேல் மண்ணெடுக்க மாட்டாமல் அடி பட்டு ஐயோ, பிறகெடுத்தீர் வினையல் விற்றீர் சொற்கேளாப் பிள்ளைகளைப் பெற்ற தோஷம், விறகெடுத்தீர் என்செய்வீர் விதிவசந்தான் யாரவரையும் விடாது தானே. 3

சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியே னுமது தாள்வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன் தயவினொ டுக்கேட்பீர், என்மார்க்கத் தெனை நுமக்குள் ஒருவனெனக் கொள்வீர் எல்லாஞ்செய வல்லந ம திறைவனையே தொழுவீர், புன்மார்க்கத் தவர்போலே வேறுசில புகன்றே புந்திமயக்

தடையாதீர் புனைமெய்ச் சுகமாய்த், தன்
றாக்க மாய்விளங்குஞ் சுத்தசிவ மொன்றே
தன்றனையென் றனைச் சார்ந்திடுமி னீண்டே.

காற்றாலே புவியாலே ககனமத னாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே, கூற்
றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே கோ
ளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ் செயல்களாலே,
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே வி
ளங்கும் மெய் அளிக்க வேண்டுமென்றேன்
விரைந்தளித்தா னெனக்கே, ஏற்றாலே இழி
வெனநீர் நினையாதீர் உலகீர் எந்தையருட்
பெருஞ்சோதி இறைவனைச்சார் வீரே. 5

நடுநாட்டுக் கரிக்கிறைவ தாவிக்க வெ
ளக்கருநீர் தனிக்கரையேற்ற, நடுகாட்டுப் பிணங்
காள் இவ்வுலகிறந்தும் உணர்ச்சதிமே சொல்லக்
கேண்மினீர். இந்நாட்டுக் கற்றவருஞ் சாதி
சமயத்தப் புன்மை நீக்க, இருகாட்டுப்
பிணக்கமொடு மற்றுமிருமை எனமையும் இவ்
வாற்றுக வென்றே. 6

வாதுபேசிய மனிதர்காள் இருவார்த்தை
பெண்ணுபெற்ற வைத்து அடி, போசு போவுண்
முன்னவேபெறு பொருள் மேலகடம் போற்று
வீர், இங் கேவியீர் எல்லா அனைத் திருவு
எக்கொள்ளுங் காணீரே, ஆகவேனிவேலர்கள்
கை கொண்டுற்றேன் சுற்றமென்பது பற்றியே.

புண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேயதன் மே
லொரு, புடவை கட்டிப் புதுமைகள் காட்
டிடும், பெண்ணைக் கட்டிக் கொள்வாரிவர்
கொள்ளிவாய்ப் பேயைக் கட்டிக்கொண்டா
லும்பிழைப்பர்காண், மண்ணைக் கட்டிக்கொண்
டேயழு கின்றவிம் மடையப் பிள்ளைகள்வாழ்
வினை நோக்குங்கால், கண்ணைக் கட்டிக்
கொண்டு ஊர்வழிபோங் கிழக் கழுதைவாழ்
விற் கடையெனலாகுமே. 8

உணிக்கும் மூட்டிக்கும் கொழுக்கும் பே
றுக்கும் உவப்புறப் புகின்றீர், துணிக்குங்
காசுக்குஞ் சோற்றுக்கும் ஊர்தொறுஞ் சுற்
றிப்போய் அலைகின்றீர் பிணிக்கும் பீடைக்
கும் உடலுளங் கொடுக்கின்றீர் பேதையீர்
நல்லோர்கள், பணிக்கும் வேலைசெய் தன்றி
ருந்து அம்பலம் பரவுதற் கிசையீரே. 9

உயிரெலாம் ஒருநீ திருநடம் புரியும் ஒரு
திருப் பொதுவெலா மறிந்தேன், செயிரெலா
தவிர்ந்தேன் திருவெலா மடைந்தேன் சித்தெ
லாம் வல்லதொன் றறிந்தேன், மயிரெலாம்
புளகித் துளமெலாங் கனிந்து மலர்ந்தனன்
சுத்தசன் மார்க்கப் பயிரெலாந் தழைக்கப்
பதியெலாங் களிக்கப் பாடுகின்றேன் பொதுப்
பாட்டே. 10

ஆகமாந்தமும் வேதத்தின் அந்தமும் அறையும்
பாகமாம்பர வெளிநடம் பரவுவீர் உலகீர்
மோகமாந்தருக்கு உரைத்திலேன் இச்சக மூன்றும்
யோகமாந்தர்க்குங் காலமுண்டாகலை யுரைத்தேன்.

ஆறுகோடியாஞ்சமயங்கள் அகத்திலும் அதன்
மேல், வீறு சேர்ந்த சித்தாந்த வேதாந்தநா
தாந்தத், தேறும் மற்றைய அந்தத்துஞ் சிவம்
ஒன்றேயன்றி, வேறு கண்டிலேன் கண்டிரேற்
பெரியர்காள் விளம்பீர். 11

வேதாகமங்களென்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதாகமத்தின் விளைவறியீர்—சூதாகச்
சொன்னவலால் உண்மைவெளி தோன்ற
உரைத்தலிலை என்ன பயனே இவை. 12

செத்தாரை யெல்லாந் திரும்ப எழுப்பதலிங்கு
எத்தால் முடியுமெனில் எம்மவரே—சித்தாம்
அருட்பெருஞ் ஜோதி யதனல் முடியும்
தெருட்பெருஞ் சத்தியம் ஈதே. 13

ஆடாதீர் சற்றும் அசையாதீர் வேறொன்றை
நாடாதீர் பொய்யுலகை நம்பாதீர்—வாடாதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்வீர் விரைந்து
இனியிங்கு சன்மார்க்கமும் ஒன்ருமே. 14

ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம்—
இவற்றில் [illegible].

நோவாதுநோன்பு எனைப்போல் நோற்றவரும் எஞ்ஞான்றும், சாவாவர மெனைப்போற் சார்ந் தவரும்—தேவா, நின் பேரருளை யென்போ லப் பெற்றவரும் எவ்வுலகில் யாருளர் நீசாற் றே யறை. 15

அம்மைத் திருப்பதிகம்

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாதசெயலும்
வீண் போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமும் உட்பிரியாத சாந்தமும்
புந்தி தளராத நிலையும்
எய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவும்
நினை என்றும் மறவாத நெறியும்
இறவாத தகவும் மேற் பிறவாத கதியும்
இவ்வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குலையாது மணம்வீசும்
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணி விளக்கே
ஐயாநநங் கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே. 1

தூரிட்ட நடையில் என் போரிட்ட மனைதநான்
சொல்லிட்ட படியுடன் அலைந்துத்
துன்றிட்ட போனமொடும் கன்றிட்ட அடுத்
ஸ்டு கம்பா இருந்தி யென்றல்
காரிட்ட தற்குபுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலேன் அப்பப்ப ஓர்
கலைமேலும் கில்லாது பொல்லாது புவியிற்
சுற்றுகென் சுழல்கின்றதே
தாரிட்ட கி அருள் சிரிட்டி டாயெனில்
சாற்றிடவி தன்னில் அதுதான்
தன்னை விற்குறைகன்றி என்னையும் வந்துக்
அக் இய தமியனேன் என்செய் குவேன்
ஆரிட்ட கடையாளர் இல்லையப் பருமதுவும்
அன்னாள் மகிழும் மணியே
அகிலாண்டமும் சராசரமும் ஈன்றருள் பாகி
லானந்த வல்லி உமையே. ௨

மாலையொடும் இரவில் என் மதியமத்திரு
விடையவர் வாரமெயெ றும் கள்வர் தாம்
வந்தான அழகனைபெறுப்பி அவரைத்
தமது வசமாக உளவுகண்டு
பேயாதி யெனும் ஒரு விகற்பினை அவித்து
எனது பெய்த்திடச் சாமக்கை யெலாம்
வேந்தர உடைத்தன்ன போறுவெனக் கொ
ள்ளைகொள, விசாரக் குரம்ப கிளையே

நேயமுற ஓவாது கூவுகின் றேன் சற்றும்
நின்செவிக் கேற விலையோ
நீதியிலையோ தரும நெறியுமிலையோ அருளின்
நிறைவுமிலையோ என் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்டமும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே. 3

வெவ்வினைக் கீடான காயமிது மாயமென
வேதமுதல் ஆகம மெலாம்
மிகுபறையறைந்தும் இதுவெயின் மஞ்சள்நிற
மெனும், விவேகர் சொல் கேட்டறிந்தும்
கவ்வைபெறு கடலுலகில் வையமலை யொத்தவர்
கணத்திடை இறத்தல் பலகால்
கண்ணுறக் கண்டும் இப் புலையுடலின் மா
னப்பற் கடுவளவும் விடுவ தறியேன்
எவ்வழுறு சிறியனேன் வழுமதி என்னமதி
இன்னமதி யென் றுணர் கிலேன்
இந்தமதி கொண்டுநான் எந்தவகை அழி
யாத இன்பநிலை கண்டு மகிழ்வேன்
அவ்வியம் அகற்றியருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே.
அகிலாண்டமும்சரா சரமும்ஈன் றருள்
பரசி வானந்த வல்லி உமையே 4

வருங் கணம் ஏதாய் முடியுமோ?

நீறணிந்து ஒளிர் அக்கமணி தரித்து உயர்
சைவநெறி நின்று உனக்குரியவோர்
நலமுறும் ஐந்தெழுத் தன்னிலே மனக்
கொண்டு நின்னடிப் பூசை செய்து
வீறளிக்கு என்றுமொரு தன்மைபெறும் சிவ
ஞான விற்பனர் பதம் பரவும் ஓர்
மேற்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடை
யேன் இதை விரைந்தருள வேண்டும் அமுதே
பேறணிந்து அயன்மாலும் இந்திரனும் அறி
வரிய பெருமையை அணிந்த அழகே
பிரமலர்மகள் கலைச்சொல்மகள் விசயமகள்
முதல் பெண்கள் சிரமேவுமணியே
ஏறணிக் கொடியுடையர் இல்லியப் பதிமருவும்
அன்னவர் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட முப்பசா சாரூப்பகன் மருள்
பாசிவானந்த வல்லி உமையே. 5

வடிவுடை மாணிக்க மாலை

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடையானி
டஞ் சேர்ந்தமணி, வார்கொண்ட கொங்கை
வடிவாம்பிகைதன் மலரடிக்குத், தார்கொண்ட
செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமியனுக்கே, ஏர்
கொண்ட நல்லருளீயுங் குணாலய வேரம்பனே.

கடலமுதேசெங் கரும்பே யருள் கற்பகக் கனியே, உடலுயிரே உயிர்க்குள் உணர்வே உணர்வுள் ஒளியே, அடல்விடையார் ஒற்றி யாரிடங்கொண்ட அருமருந்தே, மடலவிழ்ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 2

அணியே அணிபெறும் ஒற்றித் தியாகர்தம் அன்புறுசற், குணியேயெம் வாழ்க்கைத் தல தெய்வமே மலைக்கோன் தவமே, பணியேன்பிழை பொறுத்தாட் கொண்ட தெய்வப் பதிகொள் சிந்தா, மணியேயென் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 3

திருமாலும் நான்முகத் தேவும் முன்னாள் மிகத்தேடிமனத், தருமாலுழக்க அனலுருவாகி அமர்ந்தருளும், பெருமானெம்மானொற்றிப் பெம்மான் கைம்மான்கொளும் பித்தன் மலை, மருமானிடங்கொள் பெண்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4

கண்ணே அக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய், விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும், பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணியே தெய்வப் பெண்ணமுதே, மண்ணேயம் நீத்தவர்வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5

நீயே யெனது பிழை குறிப்பா யெனில்
நின்னடிமைப், பேயேன் செய்வன்னை மேல்
வன்னாரோ எனைப் பெற்றளிக்குந், தாயே
கருணைத் தடங் கடலே ஒற்றிச்சார் குருந்த,
மேயோர் சவுந்தரமானே வடிவுடைமாணிக்கமே 6

பொன்தேட நான்று மறைதேட மாலுடன்
பூமிசையோன் தேட மற்றை அருந்தவர் தேட
என் அன்பின்மையால், யான்தேட என்னுள்ளத்
தேர்ந்தருளும் எம் இருந்திடுமே, பால்தேடும்
வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7

நாள் நினைந் தொறும் நன்றுந்
தோறு மற்சேறுந்தியா நல், கருநல் எனமைற
பொய்யைப் புகுத்தும் கருத்தறிந்தே, ஒருகாலினைப்
பின்றும் பதவார் அன்பர் ஒற்றியில்வாழ்,
பருவதன் மங்கையுன் மானே வடிவுடை
மாணிக்கமே.
8

மாறா வண்டவர் மறையும் புரோர் கன்மலை
மன்னன் பேரால், நூல் அன் இடம் புரைப் போதுங்
பெறுவார் பின் புன்மையொன் றுங், மாறும் நின்
நாமங் கருதாகின் பேர் நற்றவர் கண்ணுதல் பால்
வாழும் மாமயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே 9

நீ துமேயம் சரணம்பின் அன்பர்கள் தம்
நெஞ்சுக்குன் மை, வாது செய்தாலும் நின்

தான்மறந்தாலும்மதியிலியேன், எதுசெய்தாலும் பொறுத்தருள் வாய் ஒற்றி இன்னிடைப்பூ, மாதுசெய் தாழ்குழன்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 10

தாயே மிகவும் தயவுடையாளெனச் சாற்றுவர் இச், சேயேன் படுந்துயர் நீக்க என்னே உளஞ்செய் திலையே, நாயேன் பிழை இனிநாடாது நல்லருள் நல்க வருவாயே எம் ஒற்றிமயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 11

நேயானுகூல மனமுடையாய் இனிநீயு மென்றன், தாயாகில் யானுன் தனயனுமாகில் என்றன் உள்ளத்தில், ஐயா துறுந்துயரெல்லாம் தவிர்த்தருள் ஒற்றியில் செவ், வாயாரமுதவடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12

வாழிநின் சேவடி போற்றி நின்பூம்பத வாரிசங்கள் வாழிநின் றண்மலர் போற்றிநின் றன்னளிவாழிநின்சீர் வாழியென் னுள்ளத்தில் நீயும் நின் ஒற்றி மகிழ்நரும் நீடூழியென் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 13

கலைமகள்

தூவளர் மலர்க்கமலமிசை வீற்றிருக்கு மம் மனையைச் சாந்தம் பூத்த, குவளைமலர்க் கண்ணாளைப் பெண்ணரசைப் பெண்ணமுதைக் கோதிலாத, பவள விதழ்ப் பசுங்கொடியை

சான்முகனார் சரவெங்கும் பாவைதன்னைக், கலைமதக் கயக்கொள்ளின் முலையாளைக் கமலை மானைக் கருதுவோமே. 1

கலைபயின்ற உணர்ந்து இனிக்குங் கரும்பினை முக்கனியைய அருட்கடலை யோகரும் நிலை பயின்ற முனிவருந் தொழுதேத்த சண்முகனார் நின்ற காலில், மலைபயின்ற மை பயின்று ஒழுகுங் காக்கின்ற தாமரைய வாசைத் திருபயின்ற நாதனைக் கலைவாணியைப் பையைய நாம் சிந்திப்போமே. 2

இலக்குமி தோத்திரம்

உலகம் புரக்கும் பெருமான்றன் உளத்தும் புயத்தும் அமர்ந்தருளி உவகையளிக்கும் பேரின்ப உருவே யெல்லாம் உடையானே, நியமஞ் செறிவாரகத்துங் கரும்பே தேனே கனிந்த செழுங்கனியே தெவிட்டா தன்பர் உளத்தன்னை தித்தித் தெழுமோர் தெள்ளமுதே மலர்ந்து சுகந்தே கருளளித்த வாழ்வே பொன்கன் மணியே யென் வருத்தந் தவிர்க்க வருங்குருவாம் வடிவே ஞான மணிவிளக்கே, எலக்கதாம் போற் கருணைபொழி கடைக்கண் திருவே கன்னல் மங்கைத் தாயே சரணைந்து சரணிது தருணங் கருணை தருவாயே. 3

காராய வண்ண மணிவண்ண கண்ண கன
சங்கு சக்ர தரநீள், சீராய தூய மலர்வாய நேய
ஸ்ரீராம ராமனெனவே, தாராய வாழ்வுதரு
நெஞ்சுசூழ்க தாமோ தராய நமவோம்
நாராயணாய நமவாமனாய நமகேசவாயநமவே. 1

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழும் வண்ணச்
செழுங்கனியேகொழும்பாகேதேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் கரத்தே வென்றித்
தனுவெடுத்த வொருமுதலே தருமப்பேறே
இருமையுமென் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்
தென்னரசே யென்னமுதே யென்றுமே நின்
மருமலர்ப்பொன் அடிவழுத்துஞ் [illegible] த்தா
மனந்தளர்ந்தேன் அந்தோ அருள்புரிகிலாயே.

மன்னுளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போற் பற்றுடைந்துமாளவேண்டேன்
விண்ணுளா நின்றவொருமேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் றிருவருளை வேண்டி நின்றேன்
புண்ணுளா நின்றபவ முடையேன் செய்த
பொய்யனைத்துந் திருவுளத்தே [illegible]
கண்ணுளா சுடர்க்கமலக் கண்ணா என்னைக்
கைவிடிலென் செய்வேனே கடையனேனே.

அறம்பழுக்குந் தருவேயென் குருவேயென் றன்
  அருயிர்க்கொரு துணையே யரசே பூவை
நிறம்பழுக்க அழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
  நெடுங்கடலைக் கலையளித்த நிலையே வெ[illegible]
மறம்பழுக்கும் இலங்கை இராவணனைப் பண்டோர்
  வாளியினால் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்குஞ் ஸ்ரீராம வள்ளலே நின்
  திருவருளை யன்றி மற்றோர் செயலிலேனே. 4

[illegible] குறையில்லாக் கொடைதாதுசெல்வத்
  [illegible] பெருவெள்ளமெல்லாம்
ஆறுவதோ வழிகாணேன் அந்தோ அந்தோ
  அலைமோதுங் கருங்கடலில் அழுந்துகின்றோ
[illegible] வகையறியேன் எந்தாய் எந்தாய்
  [illegible] நின்னையன்றி இல்லை யென்செய்
[illegible]வதோ இரங்குவதோ யாதோவென் றன்
  திருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறியனேனே. 5

பாண்டவர் தூதனைப் பணித்தருள் பாதனே போற்றி, நீண்டவனென்ன [illegible] திகழ்ந்த [illegible] நிதியே போற்றி, [illegible] ராமவேலாந் தஞ் ஜோதிநல் விளக்கே போற்றி, வேண்டவ [illegible] ஸ்ரீராகவனே போற்றி. 6

வைதிடினும் வாழ்கவென வாழ்த்து!

அம்பலத் தரசே அருமருந் தே
ஆனந்தத் தேனே அருள்விருந்தே 1
பொதுநடத் தரசே புண்ணிய னே
புலவரெலாம் புகழ் கண்ணிய னே. 2
மலைதரு மகளே மடமயி லே
மதிமுக அமுதே இளங்குயி லே. 3
ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடி யே
அற்புதத் தேனே மலைமா னே 4
சிவசிவ சிவசிவ சின்மயதே ஜா
சிவசுந் தரகுஞ் சிதநடரா ஜா 5
படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா 6
அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா 7
அந்தண வங்கண அம்பர போகா
அம்பல நம்பர அம்பிகை பாகா. 8
அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா. 9
தந்திர மந்திர யந்திர பாதா
சங்கர சங்கர சங்கர நாதா. 10
கனக சிதம்பர கங்கர புரஹர
அனக பரமபர சங்கர ஹரஹர. 11
சகல கலாண்ட சராசர காரண
சகுண சிவாண்ட பராபர பூரண. 12

இக்கரை கடந்திடில் அக்கரையே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரையே. 13
என்னுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
இனிப்பது நடராஜ புத்தமுதே. 14
ஐயர் திருச்சபை யாடகமே
ஆடுத லானந்த நாடகமே. 15
உத்தர ஞான சிதம்பரமே
சித்திய லாந்தரும் அம்பரமே. 16
அம்பல வாசிவ மாதேவா
வம்பல வாஇங்கு வாவா வா. 17
நடராஜன் எல்லார்க்கும் நல்லவனே
நல்ல வெல்லாஞ்செய வல்லவனே. 18
ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர
மானந்த போனகங் கொண்டோமே. 19
[illegible] திட்கள நாதா
[illegible] மங்கள பாதா. 20
[illegible] சங்கர பரனைப்
[illegible] சற்சன வதனாம். 21
சங்கர சிவசிவ மாதேவா
[illegible] பொன் வாவா வா 22
அரகர சிவசிவ மாதேவா
[illegible] வாவா வா 23
நடன சிகாமணி நவமணியே
[illegible] மணி சிவமணியே. 24

நடமிடு மம்பல நன்மணி யே
புடமிடு செம்பல பொன் மணியே. 25
உவட்டாது சித்திக்கும் உள்ளமதே
தெவிட்டாது தித்திக்குந் தெள்ளமுதே. 26
நடராஜ வள்ளலை நாடுத லே
நற்றொழி லாம்பிள்ளை யாடுத லே. 27
அருட்பொது நடமிடு தாண்டவ னே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஆண்டவ னே.

நடராஜ மாணிக்கம் ஒன்றது வே
நன்னுத லாணிப்பொன் மன்றது வே. 29
நடராஜ பலமது நம்பல மே
நடமாடு வதுதிரு அம்பல மே. 30

நடராஜர் பாட்டே நறும் பாட்டு
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு.
சிதம்பரப் பாட்டே திருப் பாட்டு
சீவர்கள் பாட்டெல்லாந் தெருப் பாட்டு. 32
அம்பலப் பாட்டே அருட் பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லாம் மருட் பாட்டு. 33
அம்பல வாணனை நாடின னே
அவனடி யாரொடுங் கூடின னே. 34
தம்பத மாம்புகழ் பாடின னே
தந்தன வென்றுகூத் தாடின னே. 35
நான்சொன்ன பாடலுங் கேட்டா ரே
ஞான சிதம்பர நாட்டா ரே. 36

இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டேனே
என்குரு மேலாணை யிட்டேனே. 37
இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டேனே
என்னப்பன் மேலாணை யிட்டேனே. 38
சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கத் துன்மார்க்கம்.
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகரே
நடராஜ ரேசபா நாயகரே. 40
நான்சொல்லும் இதுகேளீர் சத்தியமே
நடராஜ னெனில்வரும் நித்தியமே. 41
நல்லோ ரெல்லார்க்குஞ் சபாபதியே
நல்வர மீயுந் தயாநிதியே. 42
நடராஜர் தன்னடம் நன்னடமே
நடம்புரி கின்றதும் என்னிடமே. 43
சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
சிறுவனை ஒருவன்பெற் பிள்ளையே. 44
சிவகாம வல்லியைச் சேர்ந்தவனே
சிறியனைச் செய்திடச் சேர்ந்தவனே. 45
இறைவா [illegible] [illegible]யே
[illegible] புகழ் [illegible] மையே. 46
மன்னிக் [illegible] இருந்தவனே
[illegible] வா [illegible] இருந்தவனே. 47
சிற்சபை யப்பனை யுற்றேனே
செத்திடினும் [illegible] பெற்றேனே. 48

அம்பலவாணர் தம் அடியவரே
அருளர சாள்மணி முடியவரே. 49
அருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டேனே. 50
இருட்பெரு மாயையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டேனே.
புத்தந்தரும் போதா வித்தந்தருந் தாதா
நித்தந்தரும் பாதா சித்தந்திரும் பாதா. 52
போகஞ் சுகபோகஞ் சிவபோகம் அதுநித்தியம்
ஏகஞ் சிவமேகஞ் சிவமேகம் இதுசத்தியம். 53
நலமங்கல முறுமம்பல நடனம் அதுநடனம்
பலநன்கருள் சிவசங்கர படனம் அதுபடனம்.
நடுநாடி நடுநாடி நடமாடு பதியே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ நிதியே. 55
நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடு நலமே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே. 56
நடுநாடி யொடுகூடி நடமாடும் உருவே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ குருவே. 57
நாதமன்று பிந்தையே ஆடவல்ல விந்தையே
சோதமன்ட சிந்தையே கோயில் கொண்ட
தந்தையே. 58
அம்பலத்து சிந்தையே அம்பலங்கொள் விந்
தையே, இன்பமென்பன் எந்தையே எந்தை
தந்தை தந்தையே. 59

ஞானசித்தி புரத்தனே நாதசத்தி பரத்தனே
வானமுத்த தரத்தனே வாதவித்தை வரத்தனே.

நீயென் அப்பனல்லவா நினக்கும் இன்னஞ்
சொல்லவா, தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி
வல்லவா. 61

அஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்தென் நெஞ்சமர்ந்த
குழகனே, வஞ்சநஞ்ச முண்டகண்ட மன்றுள்
நின்ற அழகனே. 62

தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டு
ணுண்ட இன்பனே, அண்டரண்டம் உண்ட
விண்டு தொண்டுமண்டும் அன்பனே. 63

உரியதுரிய பெரியவெளியில் ஒளியிலொளி
செய் நடனனே, பிரியவரிய பிரியமுடைய பெரி
யரிதய படனனே. 64

அகிலபுவன வுயிர்கள்தழைய அபயமுதவும்
அமலனே, அயனுமரியும் அரனுமகிழ அரு
ளம்நடன விமலனே. 65

நினைக்கில்நெஞ்சம் இனிக்குமென்ற நிருத்த
மன்றில் ஒருத்தனே, நினைக்குமன்பர் நிலைக்க
நின்று பொருத்துகின்ற கருத்தனே. 66

மயங்கிநெஞ்சு கலங்கிநின்று மலங்கினேனை
ஆண்டவா, வயங்கிநின்று துலங்குமன்றில்
இலங்குஞான தாண்டவா. 67

தடுத்தமலத்தைக் கெடுத்தகலத்தைக் கொடுத்த கருணைத் தந்தையே, தனித்த நிலத்தில் இனித்த குலத்திற் குனித்தவடிகொள எந்தையே. 68

கண்ணிகள்

கற்றதென்றும் சாகாத கல்வியென்று கண்டு கொண்டேன், அற்புதச்சிற் றம்பலத்தில் அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 1

கடனைகள் நீக்கிநாக் கின்பளிக்கும் என்றுமன் றில், ஆடுந் திருவடிக்கே ஆசைவைத்தேன் ஐயாவே. 2

நானந்த மெய்தா நலம்பெறவே என்னிமன் றில், ஆனந்த நாடகத்துக் கன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 3

வாடலுறச் சாகா வரங்கொடுக்கும் என்றுமன் றில், ஆடலடிப் பொன்மலர்க்கே அன்புவைத் தேன் ஐயாவே. 4

பொற்புறவே பொன்றுப் பொருளளிக்கும் என்றுமன்றில், அற்புதப்பொற் சேவடிக்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 5

காமறுத் தென்றும் இறவாமை நல்குமென் றே, ஞானமணி மன்றிடத்தே அன்புவைத் தேன் ஐயாவே. 6

[illegible] நின் பொன்னடியின் [illegible]
[illegible], [illegible] வேண்டே
[illegible] அன்புடைய ஐயாவே. 7

[illegible] நின்பே [illegible] தெள்ளளவும்
[illegible], இச்சையிலேன் நின்னாணை
[illegible] அருமை ஐயாவே. 8

[illegible] நின் [illegible] றிருக்கின் றதென் [illegible]
[illegible] செய்கவென [illegible] கன்புடைய ஐயாவே.

[illegible] நின் கருத்தின் தெள்ளளவில்
[illegible], அவ்வண்ணஞ் செய்கவெனக்
கன்புடைய ஐயாவே. 10

[illegible] நின் [illegible] தெள்ளமுதம்
[illegible]. ஆசைபொங்கு கின்றதெனக்
கன்புடைய ஐயாவே. 11

[illegible] நின்னருளாம் [illegible] துண்ண
[illegible], ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்பு
டைய ஐயாவே. 12

நேர்ந்தனை

எனக்கும் உனக்கும் இசைந்த பொருத்தம்
என்னபொருத்தமோ, இந்தப் பொருத்தம் உல
கில் [illegible] பொருத்தமோ. 1

[illegible] கல்லா [illegible] கற்ப மொன்
[illegible] போக [illegible] காத
[illegible], [illegible] இசைப்புற் றங்கே கா

ணுங் கலங்கி வருந்தவே, கலக்க நீக்கித் தாங்கி
வைத்தாய் நிலைபொருந்தவே. 2
அன்னா உன்னைப் பாடப்பாட வாய் மணக்கு
தே, வஞ்ச வினைகள் எனைவிட்டோடித் தலை
வணக்குதே, எள்ளாதுமது புகழைக் கேட்க
செவி நயக்குதே, எந்தாய் தயவை எண்ணுந்
தோறும் உளம் வியக்குதே. 3
நினைக்க நினைக்கத் தித்திப்பொது நினைவிற்
கொடுக்குதே, நின்பாலன்றிப் பிறர்பாற்செ
ல்லநெஞ்ச நடுக்குதே, எனைத் துன்பொழித்
தாட்கொண்ட நின்னையன்னை யென்பதோ, எந்
தாயன்பிலேனின் னடிக்குமுன்னையன்பதோ.
கடைய நாயிற் கடையநாய்க்குங் கடையனாயி
ரோன், கருணை யமுதுண் டின்ப நாட்டிற்
குடைய னாயிரோன், விடயக் காட்டி லோடித்
திரிந்த வெள்ளை நாயிரோன், விமலா நினக்கு 5
மிகவும் சொந்தப் பிள்ளையாயினேன்.
அடிய னாக்கிப் பிள்ளை யாக்கி நேயமுக்கியே
அடிகளாக்கிக் கொண்டாயென்னை யவலநீக்
கியே, பழயுளோரும் வாறுளோரும் இதனை
நோக்கியே, பதியுமோர வாரமென்பர் பரிவு 6
தேக்கியே.
பாட்டாவுனது பதத்தை நாடிப் பாடும் வாய
ரே, பதியே யிந்தவுலகி லெனக்கு மிகவும் நேய
ரே, நாட்டாரெனினும் நின்னை யுளத்து நாட

டையவரே, [illegible] நிறைந்த மயக்கந் தீர்க்க [illegible] காரியமேலா, 7

ஜோதி [illegible] விளக்கு விளங்குந் ஜோதி யமுதே, [illegible] வெளியில் நடிக்கின் றிருக்குஞ் ஜோதி யமுதே, [illegible] சிற்றம்பலத்து ஜோதிவெள்ளமே, [illegible] பொன்னம் பலத்தி [illegible] ஜோதி செல்வமே. 8

சத்திய [illegible] ஜோதி போற்றியே [illegible] சிற்றம்பலத்து ஜோதிபோற் றியே, [illegible] [illegible] ஜோதி போற்றியே, ஜோதி முழுதாய் விளங்க [illegible] ஜோதி போற்றியே. 9

வாரீர் [illegible] — வல்லி [illegible] [illegible] — [illegible] வாரீர்

அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஆண்டவரே [illegible]
[illegible] வாணரே வாரீர்
[illegible] வாணரே — வாரீர். 2

அச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண் டருளிய
[illegible] வாரீர்
அம்பல வாணரே — வாரீர். 3

அன்புரு [illegible] இன்புற [illegible] — அறிவுரு
[illegible] அருட்பெருஞ் ஜோதியீர் — வாரீர்
[illegible] [illegible] அடக்கும்
[illegible] வாரீர்
[illegible] — வாரீர். 5

அம்மையு மாயெனக் கப்பனு மாகியென்-அன்
பனு மாயினீர்வாரீர்-அங்கண ரேயிங்கு-வாரீர்.
அல்லலறுத்தென் அறிவை விளக்கிய
அம்பல வாணரே வாரீர்
செம்பொரு ளாயினீர் - வாரீர்
அப்பணி பொன்முடி அப்பனென் றேத்துமெய்
அன்பருக் கன்பரே வாரீர்
இன்பந்தர விங்கு—வாரீர். 8
அச்சுதர் நான்முகர் உச்சியில் மெச்சும் அடிக்
கமலத்திரே வாரீர்-நடிக்கவல் லீரிங்கு— வாரீர்.
அண்டர்க் கரும்பதந் தொண்டர்க்கெளிதில்
அளித்திட வல்லீரே வாரீர்
களித்தென்னை யாண்டவரே—வாரீர். 10
அம்பர மான சிதம்பர நாடகம் ஆடவல்லீ
ரிங்கு வாரீர்—பாடவல்லீ ரிங்கு-வாரீர். 11
கண்ணனையி ரும்மைக் காணவென் னாசைக்
கடல்பொங்கு கின்றது வாரீர்
உடல்தங்கு கின்றது—வாரீர்.
கண்டனை ந் தாலன்றிக் காதலடங் காதென்
கண்மணியி ரிங்கு வாரீர்
உண்மணியி ரிங்கு—வாரீர். 12
கட்டிக்கொண் டும்மைக் கலந்துகொளல்
வேண்டும் - காரணரே யிங்கு வாரீர்
பூரணரே யிங்கு—வாரீர். 14

ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி-சுத்த
ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியுட் ஜோதி. ஜோதி

1. சிவமே பொருளென்று தேற்றி-என்னைச்
சிவநிலை மேல்நந் சிகரத்தி லேற்றி
சிவமாக்கிக் கொண்டது பார்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

2. வித்தில்லா தொன்றென்று காட்டி—அதில்
விளைவு பலபல வென்றென்று காட்டி
சித்தெல்லாந் தந்தது பார்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

3. சொல்வந்த அந்தங்களாறும்—ஒரு சொல்
சாரின ஆறொன்றாச் சொல்லாலே வீறும்
செல்வங் கொடுத்தது பார்—திருச்
சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

4. தங்கோ லளவைவாய் கோதிச்—சுத்த
சமரச சத்திய சன்மார்க்க நீதிச்
செங்கோ லளித்தது பார்—திருச்
சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

5. ஆபத்தை நீக்கி வளர்த்தே—சற்றும்
அசைவாமல் அவியாமலடியே வளர்த்தே
பொய்த்தலை மைத்தது பார்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

6. என்பால் ஒருவர் நின்றேற—அருள்
தன்னை நான் என்றென் றதனாலே வென்றே

தென்பா லிருந்தது பாரீர்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஜோதி. ஜோதி

7. எம்பொரு ளெம்பொரு ளென்றே—சொல்
லும், எல்லாச் சமயத்துள் எல்லார்க்கும்
ஒன்றே, செம்பொருளென்பது பாரீர்—திருச்
சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

8. சைவ முதலாக நாட்டும்—பல
சமயங்க ளெல்லாந்தனித்தனிக்காட்டும்
தெய்வ மிதுவந்து பாரீர்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஜோதி. ஜோதி

9. பேருல கெல்லா மதிக்கத்—தன், பிள்ளை
யென் றென்னைப் பெயரிட் டழைத்தே
சீருறச் செய்தது பாரீர்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஜோதி. ஜோதி

அஞ்சாதே நெஞ்சே—அஞ்சாதே அஞ்

1. வஞ்சமி லாநாம் வருந்திடலப்போதே, அஞ்
சலென் பாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அ
2. துய்ய ரருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முடை
அய்ய ரிதோதிரு அம்பலத்திருக் கின்றார். அ
3. மண்ணில் நமையாண்ட வள்ளலார் நம்முடை
அண்ணலிதோ திரு அம்பலத் திருக்கின்றார்
4. இப்புவி யில்நம்மை யென் றுமெகாண் டாண்ட
நம் அப்பரிதோ திரு அம்பலத்திருக்கின்றார். அ
5. சித்தரெலாம் வல்ல தேவர் நமையாண்ட
அத்த ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அ

6. ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முடை
ஆதியிதோ திரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அ
7. நாண்டலை துரிசேலைத் தான்தடுத் தாட்கொண்ட
ஆண்டவ ரமிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார்.
8. அன்பர் மனத்தமர் தெய்வ தவர்நம
தன்பரிதோ திரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அ
9. நம்மையாட் கொள்ள நடம்புரி வார்நம
தம்மையிதோ வடிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார்.
10. பாடிநின் றுர்க்கருள் பண்புடையார் ஞானக்கூத்
தாடுகின் றாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அ
11. நிலைக் கோர்க்குமேல் நிலைவல்லார் நம்மை
ஆளவல்லா ரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அ

நல்ல மருந்திம் மருந்து — சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து. நல்ல

1. அருள்வடி வான மருந்து — நம்முள்
அற்புத மாக அமர்ந்த மருந்து
இருணெறி யோங்கும் மருந்து — அன்பர்க்
கென்றும் வாக இருந்த மருந்து. நல்ல
2. சச்சிதா னந்த மருந்து — எங்கும்
சர்வ வியாபக நிறைக்கும் மருந்து
அத்துவி தானந்த மருந்து — சத்தி
தானமர்ந்த அமர்ந்த மருந்து. நல்ல
3. சித்தசுக வான மருந்து — சதுர்
வேத முடிவினில் விளங்கும் மருந்து

தத்துவா தீத மருந்து—என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து. நல்ல
4. பிறப்பை யொழிக்கும் மருந்து—யார்க்கும்
பேசப் படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கும் மருந்து—என்னுள்
என்றும் மதுரித் திணிக்கும் மருந்து. நல்ல
5. நாதமு வாகும் மருந்து—பர
நாத வெளியில் நடிக்கும் மருந்து
மோனவடிவாம் மருந்து—ஜீவன்
முத்த ருளத்தே முடிக்கும் மருந்து. நல்ல
6. புத்தமு தாகும் மருந்து—பார்த்த
போதே பிணிகளைப் போக்கும் மருந்து
பத்த ரருந்தும் மருந்து—அனு
பானமுந் தானும பரம மருந்து. நல்ல
7. மாலயன் தேடும் மருந்து—முன்னம்
மார்க்கண்ட ரைக்காக்க வந்த மருந்து
காலனைச் சாய்த்த மருந்து—தேவர்
காணுங் கனவினுங் காணா மருந்து. நல்ல
8. புண்ணியர்க் கான மருந்து—பரி
பூரண மாகப் பொருந்தும் மருந்து
எண்ணிய இன்ப மருந்து—எம
தெண்ணமெல் லாமுடித் திட்ட மருந்து. ந
9. செல்வந் தழைக்கும் மருந்து—என்றுந்
தீரா வினையெலாந் தீர்த்த மருந்து

உள்ளக் கிடைகொள் மருந்து — பர
நாதாந்த வீட்டுளா னந்தஞ் மருந்து. நல்ல

10. வாய்ப்பிடி பாத மருந்து — மத
வாதமும் பித்தமும் மாய்க்கும் மருந்து
நொய்ப்பொடி யாக்கும் மருந்து — அன்பர்
யோக்கிய நோக்கை நோக்கும் மருந்து. ந

11. பெண்ணாசை நீக்கும் மருந்து — பொருள்
பேராசை யெல்லாம் பிளக்கும் மருந்து
மண்ணாசை நீக்கும் மருந்து — எல்லாம்
வல்ல மருந்தென் றுவாழ்த்துப் மருந்து. நல்ல

12. எந்நாளுங் கெடாத மருந்து — வரும்
வெய்ய பிணிக்கும் இதுவே மருந்து
தன்னாலுரி வோக மருந்து — நம்மைச்
சும்மா இருக்கவைக்கு மன்னையா மருந்து. நல்ல

13. மறப்பை ஒழிக்கும் மருந்து — தன்னை
மறவா தவருள வருந்தா மருந்து
நிறப்ப நெறுப்படும் மருந்து — எனக்
கென்றுந் துணையா இருக்கும் மருந்து. நல்ல

14. கரும்பீர் விளைக்கும் மருந்து — கடுவ
...ங்கல் கொல்லும் மருந்து
...பிறப்பறுக் கும் மருந்து — பே
...மிக்க விழுக்கும் மருந்து. நல்ல

15. எளிதாகக் கிடையா மருந்து — செல்வ
புத்திரர் தாரமோ பின்ற மருந்து

நாவிற்கினிய மருந்து - ஐதய
ஞயகி கண்டு தழுவு மருந்து. நல்ல

கண்ணிகள்

1. அம்பலத்தி லாடுகின்றார் பாங்கிமாரே - அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே.
2. ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமாரே - மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே.
3. இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாங்கிமாரே - நட
மிட்டவர்மேலிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே
4. ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே - நட
நேசர்தமை யெய்துவண்ணம் பாங்கிமாரே.
5. உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமாரே -
இன்ப உருவாகி ஓங்குகின்றார் பாங்கிமாரே.
6. ஊனவுடல் கைக்கருதேன் பாங்கிமாரே - மன்றி
ல், உத்தமருக் குறவாவேன் பாங்கிமாரே.
7. கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் பாங்கிமாரே.
என்றன்கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமாரே.
8. கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமாரே மன்று
கண்ணுடையாரென் பாரையோ பாங்கிமாரே.
9. கன்மனமெல்லாங் கரைப்பார் பாங்கிமாரே
மனங், கரையாரென் னளவிலோ பாங்கிமாரே.
10. கள்ளமொன் றுமறியேனென் பாங்கிமாரே -
என்[illegible] துணிவாரோ பாங்கிமாரே.
[illegible] பாங்கிமாரே
11. குற்றமொன் றுஞ்செய்தறியேன் பாங்கிமாரே.
[illegible]

12. [illegible] பொற்பாதங் கண்டாற் பாங்கிமாரே
[illegible] பெல்லாந் திருங்கண்டீர் பாங்கிமாரே
13. [illegible] பாதங்கண்டீர் பாங்கிமாரே
[illegible] தெய்வம் பாங்கிமாரே
14. [illegible] தேனவரைப் பாங்கிமாரே -
[illegible] பாங்கிமாரே.

வெண்ணிலா

[illegible] வெண்ணிலாவே - ஒரு
[illegible] சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே.
[illegible] வெண்ணிலாவே - அங்கே
[illegible] வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
[illegible] வெண்ணிலாவே - நானும்
[illegible] வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
[illegible] வெண்ணிலாவே - நா
[illegible] வெண்ணிலாவே
[illegible] வெண்ணிலாவே - நா
[illegible] வெண்ணிலாவே.
[illegible] வெண்ணிலாவே - பல்
[illegible] வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே.
[illegible] வெண்ணிலாவே
[illegible] வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே - ஆ
[illegible] சேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே
[illegible] வருவாரோ சொல்லாய் வெண்ணிலாவே - நா
[illegible] வெண்ணிலாவே
[illegible] வெண்ணிலாவே - [illegible]
[illegible] வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.

குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும்வெண்ணிலாவே அந்
தி, குண்டலிப்பால் வேணுக்கூறேனே வெண்ணிலாவே.

நடேசர் கொம்மி

கொம்மியடிப்பெண்கள் கொம்மியடி—இரு
கொங்கை குலுங்கவே கொம்மியடி
நம்மை யாளும் பொன்னம்பல வாணனை
நாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி—பதம்
பாடிக்—கொம்மியடியுங்கடி. (கொ)

1. காம மகற்றிய தூயனடி—சிவ
காம சௌந்தரி நேயனடி.
மாமறை யோதுசெவ் வாயனடி—மணி
மன்றெனு ஞானவா காயனடி. (கொ)

2. ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜனடி—நம்மை
ஆட்கொண்டருளிய தேஜனடி
வானந்த மாமலை மங்கைமகிழ்—வடி
வாளனடி மண வாளனடி. (கொ)

3. கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்தனடி—முடி
கங்கைக் கருளிய கர்த்தனடி
தில்லைச் சிதம்பர சித்தனடி—தெய்வ
சிங்கமடி உயர் தங்கமடி. (கொ)

4. பெண்ணொரு பால்வைத்த பத்தனடி—சிறு
பிள்ளைக் கறிகொண்ட பித்தனடி
நன்னெறி யெமக்கருள் அத்தனடி—மிக
நல்லனடி யெல்லாம் வல்லனடி. (கொ)

5. அம்பலத் தாடல் செய் தூயனடி—அன்ப
ரன்புக் கெளிதரும் மெய்யனடி
அம்மை மூடிக்கனி தாயனடி—சயந்
சோதியடி பரஞ் சோதியடி. (கொ)

நடேசர் கீர்த்தனை

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி
சுவாமிக்குநான் (தெண்டனிட்)
நண்டலை விளங்குந் தில்லைத் தலத்திற்
பொன்னம்பலத்தே, கண்டவர் மயங்க
வேடம் கட்டியாடு கின்றவர்க்கு (தெ)
கற்பூர வாசம் வீசும் பொற்பாந் திருமுகத்தே
களிக்கப் புன்னகையாடக் கருணைக்
கடைக்கணொடு, அற்பர்பொன் னம்பலத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டே
யென்னை யாட்கொண் டாருக்கு (தெ)
திரிந்தாடு கன்மையிங்கே யெற்றுவாரென்
வைக்கநான், வற்றுவார்போலே பின்னும்
இரிபவைப் பாருக்குப், பழந்தா னெழுவிமெல்
லப். பாகில் விழுந்தென்னைப், பசப்பிப்
பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்கு. (தெ)
சுட்டதிருநீறு பூசித் தொந்தோமென் றாடுவார்க்
கு, நான் அகில மாலையணி தோள்விளங்க
வருவார்க்குப், பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன்
பிரம்படி பட்டவர்க்குப், பின்னைக் கறிக்
காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு (தெ)

வாழ்ந்தாரை மென்மேலும் வாழச்செய்
பவருக்கு, மாசுபறித் தவர்கையிற்
காசுபறிக்கின்றவர்க்குத், தாழ்ந்தாரை
யடிக்கடித்தாழக் காண்பவருக்குத், தானகி
நானகித் தனியேநின் றவருக்கு (தெ)
ஆதியந்தம் நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்தபணி கண்டசகி
கண்டருக்கு, ஜோதிமய மாய்விளங்குஞ் சய
வடி வாளருக்கு, தொண்டர்குடி கெடுக்க
வே துஜங்கட்டிக்கொண்டவர்க்கு (தெ)
பாட்டுக்காசைப் பட்டுமுன்னம் பரவைதன்
வாயிலிற் போய்ப், பண்புரைத்துத் தூத
னென்றே பட்டங் கட்டிக் கொண்டவர்க்கு
வீட்டுக்காசைப் படுவோரை வீட்டை
விட்டுத் துரத்திய, வேட்டாண்டி யாயுலகில்
ஓட்டாண்டி யாக்குவார்க்கு (தெ)
தாய்வயிற்றில் பிறவாது தானே முளைத்த
வர்க்கு, ஜாதிகுல மறியாது தாண்டவஞ்
செய் கின்றவர்க்கு, மய தொழிலருளும்
என்பிராண நாயகர்க்கு, மாறந்த வரை
யெல்லாம் மறந்து மீசருக்கு (தெ)

இன்னஞ் சயவுவர இல்லையா—உனக்
கென்மீதில் என்ன வர்மம் சொல்லையா.
ஆர்வம் பாலிக்குந் தில்லைப் பொன்னம்பல வர்க்
காடும், அரசே-அரசே-அரசேயென் றலறவும்()

சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட சிவமே—சிவமே—சிவமே யென்றலறவும், (இ)

முன்னாம் பிழைபொறுத்தா யின்னம் பொறுக்க விட்டால், முறையோ—முறையோ—முறையோ வென்றலறவும் (இ)

தன்னைப்பரி யாவென்னை இன்னலுறச் செய்தாயே, தகுமோ-தகுமோ-தகுமோவென்றலறவும் (இ)

பன்று பசிக்கெனையாட் கொண்டு கருணை செய்த, பரமே-பரமே-பரமே யென்றலறவும். (இ)

கொன்று குலப்பசனை குன்றோ வுலகிலெங் கள், குருவே-குருவே-குருவே யென்றலறவும். (இ)

சண்முகர் கொம்மி

நாதர் [illegible] அமைந்தாண்டி—அந்தக்
[illegible] யெ[illegible] விளைந்தாண்டி
[illegible] வணங்கும் புகழாண்டி—அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 1

[illegible] வெற்றி [illegible]ண்டி—அன்பர்
[illegible] வரங்கள் தருவாண்டி
[illegible] புகழாண்டி—அவன்
[illegible] பாடி யடியுங்கடி. 2

[illegible] உடையாண்டி—கொடும்
பாவிகள் [illegible] படையாண்டி
[illegible] யாண்டி—அவன்
[illegible]றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 3

வேங்கை மாமாகி நின்றாண்டி—வந்த
வேடர்தமை யெல்லாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி—அந்த
தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி. 4

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே—இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமான்—வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள்.

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும்—இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்
வீறு பரஞ்சுடர் வண்ணமுமோர்—திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். 6

ஆனந்த மான வமுதனடி—பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி
தானந்த மில்லாச் சதுரனடி—சிவ
சண்முக நங்குரு சாமியடி. 7

வேதமுடி சொல்லு நாதனடி—சதுர்
வேதமுடி திகழ் பாதனடி
நாத வடிவுகொள் நீதனடி—பர
நாதங் கடந்த நலத்தனடி. 8

தத்துவத் துள்ளே யடங்காண்டி—பர
தத்துவ மன்றித் துடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி—சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி, 9

சச்சிதா னந்த வடிவான்டி — பர
தற்பர போகந் தருவான்டி
உச்சித முன்பர்க் குறவான்டி — அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி. 10

அற்புத மான அழகனடி — துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிற்பர யோகச் சிறந்தனடி — அந்தச்
செல்வன்கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 11

சைவந் தழைக்கத் தழைத்தான்டி — ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தான்டி
பொய்வந்த வுள்ளத்திற் போகான்டி — அந்த
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. 12

வாரி கடத்தித் தருவான்டி — ஒரு
வாசியில் விஞ்சி வருவான்டி
ஆசில் கருணை தருவான்டி — அவன்
அற்புதத் தாண்மல ரேத்துங்கடி. 13

கோப்பக வில்லை விடுத்தான்டி — அன்பர்
இன்ப மனங்கொள் நடத்தான்டி
சாப்பழி நீக்க இடுத்தான்டி — அந்த
அன்னையைப் பாடி யடியுங்கடி. 14

ஒன்றிரண் டாக வுளவான்டி — அந்த
ஒன்றிரண் டாகா வுளவான்டி
மின்றிரண் டன்ன வடிவான்டி — அந்த
மேலவன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 15

பல்லவி

இதுநல்ல தருணம்—அருள் செய்ய (இ)

அநுபல்லவி

பொதுநல்ல நடம்வல்ல புண்ணியரே கேளும்
பொய்யேதுஞ் சொல்கிலேன் மெய்யே
புகல்கின்றேன். (இ)

சரணங்கள்

மதித்த சமயமத வழக்கெல்லா மாய்ந்தது
வருணாச் சிரமமெனு மயக்கமுஞ்
சாய்ந்தது, கொதித்த லோகா சாரக்
கொதிப்பெலாம் ஒழிந்தது, கொலையுங்
களவுமற்றைப் புலையும் அழிந்தது. (இ)

குறித்த வேதாகமக் கூச்சலும் அடங்கிற்று
கொதித்த மனமுருட்டுக் குரங்கு
முடங்கிற்று, வெறித்தவெவ் வினைகளும்
வெந்து குலைந்தது, விந்தைசெய் கொடு
மாயைச் சந்தையுங் கலைந்தது. (இ)

கோபமுங் காமமும் குடிகெட்டுப் போயிற்று
கொடியவிவா ராங்காரம் பொடிப்பொடி யாகி
யிற்று, தாபமுஞ் சோபமுந் தான்மூனே சென்
றது, தத்துவமெல்லாமென் றன்வசநின்றது.()

நரையா வெனதுமனக் கல்லும் கரைந்தது
கலந்து கொள்ளற்கென் கருத்தும் விரைந்தது
புரையா நிலையிலென் புந்தியுந் தங்கிற்று
பொய்படாக்காதல்ததும்பிமேற்பொங்கிற்று.

பல்லவி

வருவா ரழைத்துவாடி வடலூர்வட திசைக்கே
வந்தாற் பெறலாம் நல்ல வரமே. (வ)

அநுபல்லவி

திருவார்பொன் னம்பலத்தே செழிக்குங்
குஞ்சிதபாதர், சிவசிதம் பரபாதர்
தெய்வச் சபாநாதர். (வ)

சரணங்கள்

சேர்ந்தநாள் களிக்கக்கண்டு சிவாநந்த மதுவுண்டு
தெளிந்தோ ரெல்லாருந் தொண்டுசெய்யப்
பண்புகொண்டு. இந்த வெளியில் நடம்
இடத்துணிந் தீரோ அங்கே, இதைவிடப்
பெருவெளி இருக்குதென் றங்கிங்கே. (வ)

இடுக்கி லாமலிருக்க இடமுண்டு நடஞ்செய்ய
இங்கம் பலமொன்றங்கே எட்டம்பலமுண்
டையா, ஒடுக்கி லிருப்பதென்ன உளவுகண்டு
கொள்வீரென்றால், உண்மையாயிது வஞ்ச
மல்லவுன் மேலாணையென் றுசொன்னால். (வ)

மெல்லியல் சிவகாம வல்லி யுடன்களித்து
விளையா டவுமெங்கள் வினையோ
டவுமொளித்து, எல்லையி லின்பந் தரவும்
நல்லசமயந் தானிது, இங்குமங்கும்
நடமாடி இருக்கலா மென்றபோது. (வ)

"நன்று நினைந்து எல்லோரும் இசைந்துவாழ்க"

ஆடிய பாதமன் றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதநின் றாடிய பாதம்

1. பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பத்திசெய் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகபாதம். (ஆ)

2. தீராத வல்வினை தீர்க்கின்ற பாதம்
தெய்வங்க ளெல்லாந் தெரிசிக்கும் பாதம்
வாரா வரவாகி வந்த பொற்பாதம்
வஞ்ச மனத்தில் வசியாத பாதம். (ஆ)

3. ஆரா வமுதாகி அண்ணிக்கும் பாதம்
அன்பரு ளத்தே அமர்ந்தருள் பாதம்
நாரா யணன்விழி நண்ணிய பாதம்
நான்புனை பாடல் நயந்த பொற்பாதம். (ஆ)

4. நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்ற பாதம்
நாத முடிவில் நடிக்கின்ற பாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்ல பொற்பாதம்
மந்திர யந்திர தந்திர பாதம். (ஆ)

5. எச்சம யத்தும் இலங்கிய பாதம், எள்ளுக்
குள் எண்ணெய்போல் எங்குமாம் பாதம்
அச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட பாதம்
ஆனந்த நாட்டுக் கதிபதி பாதம். (ஆ)

6. தேவர்க ளெல்லாருஞ் சிந்திக்கும் பாதம்
தெள்ளமு தாயுளந் தித்திக்கும் பாதம்

மூவருங் காணா முழுமுதற் பாதம், முப்
பாழுக் கப்பால் முளைத்த பொற்பாதம். (ஆ)

7. துரிய வெளிக்கே உரிய பொற்பாதம்
சுகமய மாகிய சுந்தரப் பாதம்
பெரிய பொருளென்று பேசும் பொற்பாதம்
பேறெல்லாந் தந்த பெரும்புகழ்ப் பாதம்

8. சாகா வரந்தந்த தாரக பாதம்
சச்சிதா னந்த சதோதய பாதம்
சேகர மெல்லாஞ் சிருட்டிக்கும் பாதம்
திதிமுதல் ஐந்தொழில் செய்கின்ற பாதம்.

9. ஓங்கார பீடத் தொளிர்கின்ற பாதம்
ஒன்றி ரண்டாகி ஓங்கிய பாதம்
அங்கார ஆக்கத்தில் ஆக்கிய பாதம்
அரியத்தி ஞான்றித் துலங்கிய பாதம். (ஆ)

10. அருட்பெருஞ் ஜோதிய தாகிய பாதம்
அம்மையு மப்பனு மாகிய பாதம்
பொருட்பெரும் போகம் புணர்த்திய பாதம்
பொன்வண்ண மாகிய புண்ணிய பாதம்.

பல்லவி

அற்புதம் அற்புதமே — அருள் (அ)

சரணங்கள்

1. சிற்பரம் பொற்புறுஞ் சித்தி சிறந்தது
சித்தாடு கின்ற திருநாள் பிறந்தது
கற்பனை யெல்லாங் கரிசு துறந்தது, கற்ற
பொய்ந் நூல்கள் கலைத்தே பறந்தது. (அ

2. செத்தா ரெழுகின்ற திருநா ளடுத்தது
சிவநெறியொன்்றே எங்குந்தலை யெடுத்தது
இத்தா ரணிமுதல் வா னுமுடுத்தது
இறவா வரந்தா னெனக்குக்கொடுத்தது அ

3. ஆனந்த நாடகம் ஆடுதல் சார்ந்தது
அடுத்த தருணம் இதுவாக நேர்ந்தது
ஈனந்த மாயை இருள்வினை சோர்ந்தது, என்
னருட் ஜோதியென் உள்ளத்தி லார்ந்தது.

4. சத்திய ஞான சபையென்னுட் கண்டனன்
சன்மார்க்கசித்தியைநான்பெற்றுக்கொண்
டனன், நித்திய ஞான நிறையமு துண்டனன்
நிந்தை யுலகியற் சந்தையைவிண்டனன். அ

5. வஞ்சக ரஞ்சினர் வாய்மூடிச் சென்றனர்
வந்து திரும்பவும் வாயிலில் நின்றனர்
தஞ்ச மெமக்கருள் சாமிநீ யென்றனர்
சன்மார்க்கசங்கத் தவர்களே வென்றனர். அ

6. புறங்கூ றினரெல்லாம் புல்லெனப் போயினர்
பொற்படிக் கீழ்ப்புற மீளவு மேயினர்
மறங்கூறி னேமென்செய் வோமென்று கூயினர்
வாழிய வென்றசொல் வாயின ராயினர். அ

7. வெவ்வினைக் காடெலாம் வேரொடு வெந்தது
வெய்ய மாமாயை விரிவற்று நொந்தது
செவ்விய ஞானஞ் சிறப்புற வந்தது
சித்திகள் யாவையுஞ் செய்திடத்தந்தது. அ

8. ஜாதி சமயச் சழக்கெலா மற்றது
சன்மார்க்க ஞான சபைநிலை பெற்றது
மேதினி யிற்சாகா வித்தையைக் கற்றது, மெய்
யருட் ஜோதியென் னுள்ளத்தி லுற்றது.—அ

பல்லவி

ஆணிப்பொன் னம்பலத் தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி அம்மா- அற்புதக்காட்சியடி.

சரணங்கள்

ஜோதி மலையொன்று தோன்றிற் றதிலொரு வீ
தியுண் டாச்சுதடி-அம்மா-வீதியுண்டாச்சுதடி. -ஆ
வீதியிற் சென்றேனவ் வீதி நடுவொரு, மேடை
யிருந்ததடி—அம்மா—மேடை யிருந்ததடி. ஆ
மேடைமே லேறினேன் மேடைமே லங்கொரு
கூடமிருந்ததடி—அம்மா—கூடமிருந்ததடி. ஆ
கூடத்தை நாடவக் கூடமே லேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி—அம்மா—மாடமிருந்ததடி. ஆ
ஏழ்நிலைக் குள்ளும் இருந்த அதிசயம்
என்னென்று சொல்வேனடி—அம்மா
என்னென்று சொல்வேனடி. ஆ
ஓர்நிலை தன்னில் ஒளிர்முத்து வெண்மணி, சீர்
நிலையாச்சுதடி—அம்மா—சீர்நிலை யாச்சுதடி. ஆ
பாரோர் நிலையிற் கருநீலஞ் செய்ய, பவள
மாச்சுதடி—அம்மா—பவளமதாச்சுதடி. ஆ
மற்றோர் நிலையில் மரகதப் பச்சைசெம், மா
ணிக்கமாச்சுதடி—அம்மா—மாணிக்கமாச்சுதடி.

மின்னோர் நிலையிற் பெருமுத்து வச்சிரப், பேர்
மணி யாச்சுதடி—அம்மா - பேர்மணியாச்சுதடி.

வேறோர் நிலையில் மிகும்பவளத்திரள் வெண்மணி
யாச்சுதடி—அம்மா—வெண்மணியாச்சுதடி. ஆ

புகலோர் நிலையில் பொருந்திய பன்மணி, பொன்
மணியாச்சுதடி-அம்மா-பொன்மணி யாச்சுதடி

பதியோர் நிலையில் பகர்மணியெல்லாம், படிகம
தாச்சுதடி—அம்மா— படிகமதாச்சுதடி. ஆ

ஏழ்நிலை மேலேயிருந்ததோர் தம்பம், இசைந்தபொ
ற்றம்பமடி—அம்மா— இசைந்தபொற்றம்பமடி.

பொற்றம்பங் கண்டேறும் போது நான் கண்ட
புதுமையென் சொல்வேனடி—அம்மா
புதுமையென் சொல்வேனடி. ஆ

வல்லபத் தாலந்த மா தம்பத் தேறி, மணிமுடி
கண்டேனடி—அம்மா—மணிமுடி கண்டேனடி

மணிமுடி மேலோர் கொடுமுடி நின்றது, மற்றது
கண்டேனடி—அம்மா—மற்றது கண்டேனடி.

கொடுமுடி மேலாயிரத்தெட்டு மாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்ததடி—அம்மா—கோயிலிருந்ததடி.

கோயிலைக் கண்டங்கே கோபுரவாயிலில், கூசாது
சென்றேனடி—அம்மா—கூசாது சென்றேனடி

அம்மையைக் கண்டேன் அவளருள் கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி-அம்மா - அமுதமுமுண்டேனடி

தாங்கும் அவளரு ளாலே நடராஜர், சந்நிதி
கண்டேனடி—அப்பா—சந்நிதி கண்டேனடி. ஆ

சந்நிதியிற் சென்று நான்பெற்ற பேறது, சாமி
யறிவாரடி—அம்மா—சாமி யறிவாரடி. ஆ

1 கைவிட மாட்டானென் றூதூது சங்கே
கனக சபையானென் றூதூது சங்கே
பொய்விடச் செய்தானென் றூதூது சங்கே
பூசை பலித்ததென் றூதூது சங்கே

2 தாகந் தொலைத்தானென் றூதூது சங்கே
அன்புந் தளிர்த்தானென் றூதூது சங்கே
ஏக்கங் கெடுத்தானென் றூதூது சங்கே
ஞான சபையானென் றூதூது சங்கே

3 பொய்யாமை தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொன்னைப் பலித்தானென் றூதூது சங்கே
இன்ன லறுத்தானென் றூதூது சங்கே
என்னுள் அமர்ந்தானென் றூதூது சங்கே

4 அச்சந் தவிர்த்தானென் றூதூது சங்கே
அம்பல வாணனென் றூதூது சங்கே
இச்சை யளித்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பங் கொடுத்தானென் றூதூது சங்கே

5 என்னுயிர் காத்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
பொன்னுரு தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே

6 சிவமாக்கிக்கொண்டானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
நவநோக் களித்தானென் றூதூது சங்கே
நானவ னானேனென் றூதூது சங்கே

7 நாத முடியானென் றூதூது சங்கே
ஞானசடையானென் றூதூது சங்கே
பாத மளித்தானென் றூதூது சங்கே
பலித்தது பூசையென் றூதூது சங்கே

8 தெள்ளமு தானானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே
உள்ளம் உவந்தானென் றூதூது சங்கே
உள்ள துரைத்தானென் றூதூது சங்கே

9 என்னறி வானானென் றூதூது சங்கே
எல்லாஞ்செய்வல்லானென் றூதூது சங்கே
செந்நிலை தந்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே

10 இறவாமை யீந்தானென் றூதூது சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
திறமே யளித்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே

1 கையறவி லாதுநடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டுதிறந் துண்டுநடு நாட்டு
ஐயர்மிக வுய்யும்வகை யப்பர்விளை யாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது பாட்டு.

2 சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சொந்தமெனதாச்சு
தேவர்களு மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இச்சமய வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறவி துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு

3 ஐயரருட் ஜோதியர சாட்சியென தாச்சு
ஆரணமு மாகமமும் பேசுவதென் பேச்சு
எய்புலக வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு

4 ஈசனரு ளார்கடலி லேற்றதொரு வோடம்
எதிர்க்கரை யேறினே னிருந்ததொரு மாடம்
தேசுறுமம் மாடநடுத் தெய்வமணிப் பீடம்
தீபவொளி கண்டவுடன் சேர்ந்தது சந்தோடம்

5 மேருமலை உச்சியில் விளங்குகம்ப நீட்சி
மேவுமதன் மேலுலகில் வீறுமர சாட்சி
சேருமதிற் கண்டபல காட்சிகள் கண்காட்சி
செப்பலரி தாமிதற்கென் அப்பனருள் சாட்சி

6 தூரியமலை மேலுளதோர் ஜோதிவள நாடு
தோன்றுமதில் ஊயர்நடஞ் செய்யுமணி வீடு
தெரியுமது கண்டவர்கள் காணிலவ ரோடு
செத்தா ரெழுவாரென்று கைத்தாளம் போடு

7 சொல்லால் அளப்பரிய ஜோதிவரை மீது
தூய துரியப்பதியில் நேயமறை யோது
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தர் தன்மையுமப் போது
இறந்தா ரெழுவாரென்று புறந்தாரை யூது.

8 சிற்பொதுவும்பொற்பொதுவும்நானறியலாச்சு
சித்தர்களும்முத்தர்களும்பேசுவதென்பேச்சு
இப்பெரிய இவ்வுலகில் என்னையினியேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலாமின்றோடேபோச்சு.
9வலதுசொன்னபேர்களுக்குவந்ததுவாய்த்தாழ்வு
மற்றவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும் வந்ததலைத் தாழ்வு
வலதுபுஜம்ஆடநம்பால் வந்ததருள் வாழ்வு
மற்றுநமைச் சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுநல்வாழ்வு
10. அம்பலத்தில் எங்களைய ராடியநல்லாட்டம்
அன்பொடு துதித்தவருக் கானதுசொல்லாட்டம்
வம்புசொன்னபேர்களுக்கு வந்ததுமல்லாட்டம்
வந்தலை யாட்டமன்றி வந்ததுபல் லாட்டம்.
நாத்திகஞ் சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு, நாக்குருசிகொள்ளுவது நாறியபிண்ணாக்கு
சீர்த்திபெறும் அம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு வாக்கு.

வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில் குயி லாச்சுதடி—அக்கச்சி
மயில்குயி லாச்சுதடி. 1
துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றுடும்
வள்ளலைக் கண்டேனடி—அக்கச்சி
வள்ளலைக் கண்டேனடி. 2
ஜாதி சமயச் சழக்கை விட்டேனருட்
ஜோதியைக் கண்டேனடி—அக்கச்சி
ஜோதியைக் கண்டேனடி. 3

பொய்யை யொழித்துப்புறப்பட்டேன் மன்று
ளுடையரைக் கண்டேனடி—அக்கச்சி [நடம்
புரியரைக் கண்டேனடி. 4

ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து
ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து.

வாழியென் தோழி யென்வார்த்தை கேளொன்
றும், மரணமில்லாவரம் நான்பெற்றுக்கொ
ண்டேன், சூழியர்செஞ்சுடர்தோற்றுறுங்கீழ்பா
ற், சூழ்த்திசைநோக்கினேன் சீர்த்திகழ்சித்தி
யேழுதா ராழியின் ஈடுவன் நீயும்
உன்னுதியேயிங்கே மன்னருளாணை
ஆழிகரத்தணிந் தாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ

இசையாமற் போனவ ரெல்லாரு நாண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்
டேன், வசையாது மில்லாத மேற்றிசை நோக்கி
வந்தேனென் றோழி வாழிகாண் வேறு
நசையாதே யென்னுடை நண்பது வேண்டில்
நன்மார்க்க மாஞ்சுத்த சன்மார்க்கந் தன்னில்
அசையாமல் நின்றிங்கே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ

இன்பாலே யுலகத்தா ரெல்லாருங் காண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்
டேன், தென்பாலே நோக்கினேன் சித்தாடுகின்ற
திருநாளிது தொட்டுச் சேர்ந்தது தோழி

துன்பாலே யசைந்தது நீக்கியென் றேடே
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லொத்தவ ளாகி
அன்பாலே யறிவாலே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடிபந்து. ஆ

சதுமறை யாகம சாத்திர மெல்லாஞ்
சந்தைப் படிப்புநஞ் சொந்தப் படிப்போ
விதுநெறி சுத்தசன் மார்க்கத்திற் சாகா
வித்தையைக் கற்றன னுத்தர மெனுமோர்
பொதுவளர் திசைநோக்கி வந்தன னென்றும்
பொன்றாமை வேண்டிடி லென்தோழி நீதான்
அதுவிது வென்னாம லாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடிபந்து. ஆ

தப்பாலே சகத்தவர் சாவே துணிந்தார்
தாமுளா நாணநான் சாதலைத் தவிர்த்தே
எப்பாலு மெக்காலு மிருந்தலே பெற்றேன்
என்தோழி வாழிநீ யென்னொடுகூடி
துப்பாலே விளங்கிய சுத்தசன் மார்க்க
ஜோதியென் றோதிய வீதியை விட்டே
அப்பாலே போகாம லாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடிபந்து. ஆ

வெங்கேத மரணத்தை விடுவித்து விட்டேன்
விச்சையெல்லாங்கற்றேன் னிச்சையின் வண்
ணம், எங்கேயு மாடுதற் கெய்தினேன் தோழி
என்மொழி சத்திய மென்றேடுங்கூடி

இங்கே களிப்பது நன்றிந்த வுலகோ
  ரேதக் குழியி லிழுக்கு மதனால்
அங்கே பாராதே நீ ஆடேடி பந்து
  அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ

சிவமே பொருளென் றறிவா லறிந்தேன், செத்
  தாரை மீட்கின்ற திண்மையைப் பெற்றேன்
உவமேய மில்லாத வொருநிலை தன்னில்
  ஒன்றிரண் டென்னாத வுண்மையில் நின்றேன்
தவமே புரிகின்றா ரெல்லாருங் காணத்
  தயவா லழைக்கின்றேன் கயவாதே தோழி
அவமே போகாதென்றே னாடேடி பந்து
  அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ

துஞ்சாத நிலையொன்று சுத்தசன் மார்க்கச்
  சூழலி லுண்டது சொல்லள வன்றே
எஞ்சாத வருளாலே யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
  இறந்தாரை யெல்லா மெழுப்புதல் வல்லேன்
விஞ்சாத அறிவாலே தோழிநீ யிங்கே
  வேதுசெய் மரணத்துக் கேதுசெய் வோமென்
றஞ்சாம லென்றேனே ஆடேடி பந்து
  அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ

சாருமன் புங்கொண் டென்னருள் பெற்றேன்
  சன்மார்க்க மிறவாத சன்மார்க்கந் தோழி
காரமும் புளிச் சாரமுந் துவர்ப்புங்
  கைப்போடே உப்போடே கசப்போடே கூட்டி

ஊரமு துண்டுநீ யொழியாதே அந்தோ
ஊழிதோ றூழியு முலவாமை நல்கும்
ஆரமு துண்டென்றே டாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடிபந்து. ஆ

துதிசெயு முத்தருஞ் சித்தருங் காணச்
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லுத்தம ஞானப்
பதிசெயுஞ் சித்திகள் பற்பல வாகப்
பாரிடை வானிடைப் பற்பல காலம்
விதிசெயப் பெற்றன னின்றுதொட் டென்றும்
மெய்யருட் ஜோதியால் விளைவிப்ப னீயவ்
அதிசயம் பார்க்கலா மாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடிபந்து. ஆ

அடங்குநா ளில்லா தமர்ந்தானைக் காணற்கே
தொடங்கு நாள் நல்லதன்றோ—நெஞ்சே
தொடங்கு நாள் நல்லதன்றோ. 1

வல்லவ ரெல்லாமும் வல்லானைக் காணற்கே
நல்லநா ளெண்ணியநாள்—நெஞ்சே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள். 2

காலங் கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவ தேன்—நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன்.

தடையாது மில்லாத் தலைவனைக் காணற்கே
தடையாது மில்லை கண்டாய்—நெஞ்சே
தடையாது மில்லை கண்டாய். 4

ஞான மருந்திம் மருந்து—சுகம்
நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து. ஞான

1 அருட்பெருஞ் ஜோதி மருந்து—என்னை
ஐந்தொழில் செய்தற் களித்த மருந்து
பொருட்பெரும் போக மருந்து—என்னைப்
புறத்தும் அகத்தும் புணர்ந்தமருந்து. ஞான

2 எல்லாஞ்செய் வல்ல மருந்து—என்னுள்
என்றும் விடாமல் இனிக்கு மருந்து
சொல்லால் அளவா மருந்து—சுயஞ்
ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி மருந்து. ஞா

3 சுத்தசன் மார்க்க மருந்து—அருட்
ஜோதி மலையில் துலங்கு மருந்து
சித்தரு வான மருந்து—என்னைச்
சித்தெல்லாம் செய்யச் செய்வித்த மருந்து.

4 அன்பர்க் கெளிய மருந்து—மற்றை
யவர்க்குங் காண்டற் கரிய மருந்து
என்பற்றி லோங்கு மருந்து—என்னை
இன்ப நிலையி லிருத்து மருந்து. ஞா

சென்னை நாலுக்காணத் தம்மன் பதிகம்

விருந்தினர் தம்மை உபசரித்திடவும் விர
வுறும் உறவினர் மகிழத் திருந்திய மனத்
தால் நன்றி செய்திடவும் சிறியனேற் கருளுதல்
வேண்டும், வருந்தி வந்தடைந்தோர்க் கருள்
செயுங் கருணை வாரியே வடிவுறு மயிலே

இருந்திசை புகழும் இசைதுலுக் காணத் திரே
ணுகை யெனுமொரு திருவே.

மனுமுறை கண்ட வாசகம்

நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனோ
நட்டாற்றில் கையை நழுவ விட்டேனோ
வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனோ
வரவு போக்கொழிய வழி யடைத்தேனோ
தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்து நின்றேனோ
தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனோ
கலந்த சினேகிதரைக் கலகஞ் செய்தேனோ
களவு செய்வோருக்கு உளவு சொன்னேனோ
மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனோ
மண்ணோரம் பேசி வாழ் வழித்தேனோ
குடிவரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனோ
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளத்தைத் தூர்த்தேனோ
ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை என்றேனோ
உயிர்க்கொலைசெய்வோர்க்கு உபகாரஞ்செய்தேனோ
ஊன் சுவை உண்டு உடல் வளர்த்தேனோ
பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொன்னேனோ
பொது மண்டபத்தைப் போயிடித்தேனோ
ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்தேனோ
அன்புடையவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனோ
வேலையிட்டுக் கூலி குறைத்தேனோ

வெய்யிலுக்கொதுங்கும் விருக்ஷத்தை அழித்தேனோ
பசித்தோர் முகத்தைப் பாரா திருந்தேனோ
பகைகொண்டு அயலோர் பயிரை அழித்தேனோ
கோள்சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனோ
கலங்கியொளித்தோரைக் காட்டிக்கொடுத்தேனோ
கற்பழிந் தவளைக் கலந் திருந்தேனோ
கணவன்வழிநிற்போரைக் கற்பழித்தேனோ
காவல்கொண்டிருந்த கன்னியை அழித்தேனோ
கருப்ப மழித்துக் களித் திருந்தேனோ
கற்றவர் தம்மைக் கடு கடுத்தேனோ
கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டி வைத்தேனோ
குருவை வணங்கக் கூசி நின்றேனோ
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனோ
பக்ஷியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனோ
பெரியோர் பாட்டில் பிழை சொன்னேனோ
கல்லும் நெல்லும் கலந்து விற்றேனோ
தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ
ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ
சிவனடியாரைச் சீறி வைதேனோ
சுத்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் செய்தேனோ
தந்தை தாயை வைது நின்றேனோ
தந்தைதாய்மொழியைத் தள்ளி நடந்தேனோ
தெய்வத்தை இகழ்ந்து செருக் கடைந்தேனோ
என்ன பாவம் செய்தேனோ?

உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்.

ஆனைமுகத் தனையாறு முகத்தனை யைம்
முகத்தனைப்பா லவனைப் பூதச், சேனைமுகத்
தலைவனைச் சண்டேசுரனைக் கவுரிய கோத்
திரநுங் கோவைச், சோனைமுகத் தருள் நிருத்
தாண் டகப்புனைந்த அப்பனை வன் றொண்டத்
தேவை, வானைமுகத் தவர் வழுத்தும் வாதவூர்
அடிகளை யாம் வணங்கி வாழ்வாம் 1

கருணைநெடுங் கடலென்கோ, கல்லாலின்
அடியமர்ந்த கடவுளென்கோ, அருணகிரிக்
கருள்புரிந்த ஆறுமுகக் குருவென்கோ அமுத
மென்கோ, மருள் நலிய வரும்பிறவி மருந்
தென்கோ அடியேன் கண்மணி யென்கோ
மெய்த், தெருள் நிறைந்த சிவகுருவே நின்றனை 2
யீண் டெவ்வாறு சிந்திக்கேனே.

உச்சியிலே பிச்சையெடுத் துண்பதுவோ
பெரிதெளியேற் கோவா தோடிக், கச்சியிலே
பிச்சை கொண்டு காசியிலே நீராடிக் கடிது
போகிக், கொச்சியிலே செபமுடிந்துக் கொங்
கணத்திலே புசித்துக் கொள் ளென்றாலும்,
மெச்சிபுளே மிவமகிழ்ந்து செய்வேனென் றனை 3
ஐயா விட்டிடேலே.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வ
மலரிற் றிகழ்விளக்கே — தெவிட்டா துளத்

நிற் றித்திக்குந் தேனே யழியாச் செல்வமே, காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே—கரும்பே கனியே யென் னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே, வாரார் பரவை மூன்றி லுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்தூட்டும்—இன்பக் குதலை மொழிக்குருந் தே யென்னுயிருக்கொரு துணையே, பேரார் ஞான சம்பந்தப் பெருமானே நின் றிருப்புக ழைப்—பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ் செல்வத்திற் பிறங்குவரே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருத்தகுசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால்
வாய்மை. உருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகி
யுள்ளே. ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர்
பெற்றுப். பொருத்தமுற உழவாரப்படைகைக்
கொண்ட, புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனி
தனே யென் கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை
ஞானக், கடலேநின்கழல்கருதக்கருதுவாயே.

அருள்வளருந் திலகவதி யம்மையார் பின்
னவதரித்த மணியே சொல்லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறியனேனை
இருள்வழங்கும் உலகியனின் றெடுத்து நாயேன்
இன்னலறுத் தாண்டருள்வாயின்றேலந்தோ

மருள் வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும்
வகையறியே னின்னருட்கு மாபன் றேதே. 2

ஸ்ரீ சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

பேருரும்பரவைமனைப் பிணக்கறவெம் பெருமா
னை, ஊருரும்பல புகல வோரிரவில் தூதனைத்
தேருருந் திருவாரூர்த் தெருவுதொறும் நடப்பித்
தாய் ஆரூரநின் பெருமையயன் மாலும் அளப்பரிதே

ஸ்ரீ மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை,
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றி
னிலே, தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுக்கனித்
தீஞ் சுவை கலந்தென், ஊன்கலந்து உயிர்கல 1
ந்து வுவட்டாம லினிப்பதுவே.
பெண்சுமந்த பாகப் பெருமா னொருநாமேல்
வண்சுமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வை
கைநதி மண்சுமந்து நின்றதும் ஓர்மாறன் பிரம்
படியாற், புண்சுமந்து கொண்டதும்நின் பொ 2
ருட்டன்றோ புண்ணியனே.
வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதி
களும், வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும்
கல்லும், நாட்டமுறு பெண்ணிலிங்கு
மெய்ஞ்ஞானம் நானடைதல் வியப்பன்றே. 3

நேசங்கொள்!
நீங்கிலா மெய்யடியார் நேசங்கொள்!

[illegible]ன்றுலே சூழுலகம் புகழுகின்ற ராம
லிங்கம் [illegible], மன்றிலே வாய் மலர்ந்த
[illegible] மறைமுறையை மகிழ்வி னெடு,
சொன்[illegible] [illegible]க் கேட்டாலே உளமி
[illegible] [illegible]யோர்க்கு, மூன்றிலே செய்த
[illegible] [illegible] [illegible]டும் யோக்கந்தானே
[illegible] [illegible] பைம்பொன் கலத்திற் பதித்
[illegible] [illegible] [illegible]தவின் பேலிந் தாலொரு
[illegible], [illegible] வீற்றிருந்தோன் புக
[illegible], நாலடி கற்றுணர்ந்
[illegible] [illegible] பாடுதிவே.

[illegible] வந்தரிக்க வருவேவருக
[illegible] எனைத்தினையும் உணர்ந்
[illegible] [illegible], நிலவும் பரம
[illegible] [illegible] வருக இப்பர் தமை - இர
[illegible] [illegible]றையே வருக என
[illegible], [illegible] தனித்துக் கதிபதிக்குங்
[illegible] [illegible]-களிப்பே களிப்
[illegible] [illegible] வருக கலைமதி தோய்,
[illegible] [illegible] வாழ்வே வருக
[illegible]போர் மாணிக்க மணி
[illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] 3
[illegible] [illegible] வழிபடுநட் கடலே
[illegible] [illegible] முகிழ்ந்து பழுத்த
[illegible] [illegible] கருதுகிற்போர், இருளை

யுறவே யெறிவிளக்கா மிறையே வருக யெழு
மையினும் இம்மை யம்மைப் பயன[illegible]
தாய்வருக இடர்செயுமோர், மரணந் [illegible]
வாழ் வளிக்கு மருந்தே வருக என்[illegible] - [illegible]
ரை மலர்த்தும்வான்சுடரேசெம் [illegible] வருக
வெழுத்தரிதாம், வருணை நிறைந்த வ[illegible]
வாழ்வேவருக இராமலிங்கம்வள்ள[illegible]
மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 4

பத்திவரும் பழவினைகள் பறந்தோடும் [illegible]
மலப் பகுதி மாயும், புத்திவரும் [illegible]
புறப்போகும் ஆனந்தப் பொங்கும் [illegible]
முத்திவரும் அழியாநன் மோக்ஷ[illegible]
கடல்சூழ் முலகி லெல்லாச் சித்திவரும் [illegible]
லிங்க தேசிகன்றன் அருட்பாவை [illegible] 5
போர்க்கே.

வாராதவல்வினைநோய்வந்தாலும் வன்மை[illegible]
சேராத பாவமெல்லாஞ் சேர்ந்தாலும் - [illegible]
ரூர்சொன் னைரெங்க ளருட்பிரகாசப் பெருமா[illegible]
பேர்சொன்னால் போமே பிணி.

செழுந்தாலக் குழலையாள் [illegible]
வல்லியொடு திருமன்றுடும், [illegible]
[illegible]க்கடவுள் முனிபலர்ப்ப[illegible]
[illegible] அழுத்தமும் இராமலிங்க [illegible]
[illegible], அருட்பாதன்னில் [illegible]
[illegible]மலர்க்கு [illegible]

மரணந் தீர்ப்பதற்கு [illegible] சொல் இருக்கின்றதா?

[illegible] லென்சொல் கேளின் [illegible] கேனே. 7

[illegible] படிக்கி லடற்பொறி காணபோ [illegible], இருதாம் படிக்கி [illegible] யுபவங் கூடும், [illegible] முந்நாம் படிக்கில் [illegible]. கருதரும் வள்ளல் [illegible] பாவிலோர் [illegible]. 8

[illegible] ஞான [illegible] யென் [illegible], முத்தக் காசே இராமலிங்க [illegible] பொருளே, [illegible] பெறுவென் [illegible] திகழுந் தெய் [illegible].

9

[illegible] உயரமுஞ் செல்வ முதலி [illegible] பிரியாவிடை [illegible] சீர்பாடுவார்சிலர் [illegible] போல், அருட்பா [illegible] டங்கிடவே. 10

[illegible] வருக் [illegible] அருட்பாவாம் பெயரிய [illegible] ருப்படி [illegible] ருப்பநுந்தே [illegible] னே. 11

பாலிற் கலந்த பழம்போ லுருசிக்கும் பாடல் செய்து, மேலிற் கலந்தவர் பேர்பாட்டைக் கேட்டு வியத்தலின்றி, மாலிற் கலந்தவர் [illegible] டைக்கேட்டு மகிழ்வதெல்லாந், [illegible] 12
சுவைவிட்டு திப்பிகொள் தன்மையதே.

தந்தையினுந் தயவுடைய தனி[illegible] வருட்டலைவா நின்னை, வந்தனைசெய் [illegible] கள் வானுலகத்தின்பமெலாம் [illegible] இந்திரர்போல் நீண்டிருக்கிங் கிருந்[illegible] ராலு மிசைக்கொளாத, சுந்தரமா[illegible] கந் தோய்ந்திருப்பா ரெனிலுன்சீர் [illegible] 13
பாற்றே.

அருள்பழுத்த செழுங்கனியே அகம்பழுக்க [illegible] பொரு[illegible] பழுத்த
சிவஞான அமுதே முத்திப், [illegible]
அருட்பாவை எமக்களித்த தெய்வ[illegible]
என்றும், மருள்பழுத்த அடி[illegible]
இருளை அகற்றவரு மணியே [illegible] இராமலிங்க [illegible] 14
கொருள்பழுத்த வடலூர்வாழ் [illegible]
[illegible]ருளைச் சிந்திப்பேனே.

[illegible] உயிருருவி [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] நாட்டரசை [illegible]
[illegible] துரியமெனி [illegible]

[illegible] பேதமின்றிச் சிவாகா [illegible] சேர்ந்து வாழ, மனத் திருளை [illegible] ஆரியமல்லவள நாடேறி, [illegible] நீங்கு நம்மை யழை [illegible] அனைத்துலகும் அறி [illegible] அறியாளை யணைந்து [illegible] 16

[illegible] மாமாலச் சடங்கு [illegible] இருட்சாதி வேற்று [illegible] பிரிவினைகள் இரிந்து [illegible] மனிவாக்கும் பொது [illegible] பூண்டெழுக, அருட் [illegible] பெருமானின் அடியவர்கள் [illegible] 17

பிள்ளைத் தமிழ்

[illegible] கொண்ட வொருவடிவு இவ [illegible] முடிபோல்-அங்கே [illegible] பிரிவன்றி நின்னரிய [illegible] அருள் சிவனடிச் [illegible] கொண்டு அரிய [illegible] அருட்பாத மேறுக [illegible] மற்றியா [illegible] யெனு மோரிட [illegible] யாராகித்து ஆன [illegible] நின்று, வருமு

டல் மறைத்து வெளியான அரசே வருக வருக நல்லரிய சித்தி—வல்லமையருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே வருக என்னணி வருகவே. 18

சீரார் கருணைக் கற்பக நற்றெய்வத் தருவே வருக அருட் செம்மல் வருக மன்பதைக் கோர் தெய்வப்பொருளே வருக பவத் திரப் பிணிக் கட்டவிழ்த்து மயல் தீர்த்து கதி தந்தருளியென் றுந்-தெவிட்டா தென்றுட் டித்திக்குந் தெய்வக் கனியே வருக நல்ல, வரார் பிரவெளிதன் வளரினிய சச்சிதானந்த இன்பக்கடலே வருக வென்னு ளினிக்கு மெந்தாய் வருக வெழில், காரார்சோலை புடைவளரக் காக்கும் வடலூ ராரசே யென்கண்ணே வருக திராமலிங்கக் 19
கருணை நிதியே வருகவே.

சினத்தை யவித்த சித்தரெலாஞ் செப்பு பிராம லிங்கமெனும் கனத்தயோக நற்பரின் கனிவாய் மலர்ந்த வாசகந்தான், தனத்தி னிடத்தும் தகவுடையார் தங்களிடத்தும் தாவு சின்ற மனத்தை யொழித்திங் கன்பை யொரு 20
மதிபோல் வளரச் செய்திடுமே.

[illegible] வொளிநாமென்னணி திசைந்தவெலாம் [illegible] பேரானந்தான் [illegible] பெய்யளிந்தான் 1
[illegible] மௌனத்திரு நிறைந்து
[illegible] நடராஜன் [illegible]

கிழக்கு வெளுத்தது கருணையருட் ஜோதி
[illegible] தது என துயரக் காலங் கிளர்ந்
[illegible] ஒழுக்குவெளுத் தது சாதி
[illegible] சமயமதா சாரமெனச் சண்
[illegible] வழுக்குவெளுத்தது பல்வகை
[illegible] தம் மனம் வெளுத்து வாய்
[illegible] இந்த, புழுக்கு வெளுத்தது
[illegible] சன்மார்க்கபூ பூநெறியிற்
[illegible] மயதே. ௨

போதாந்தம் இனிப் போக்கி ஏகாந்த
[illegible] புணர்க்குநர், ஆதிக
[illegible] புனைப்பாரும் ஆயர்கள்
[illegible] சாதகர்கள் கலங்கத் தன
[illegible] அருட் ஜோதியை எந்தை
[illegible] சுத்த சன்மார்க்கம் வழங்
[illegible] தந்தே. ௩

[illegible] உடையா ருன்னைப் [illegible]
[illegible] வெந்துயரச, [illegible]
[illegible] படுமோ மற்றினைத் [illegible]
[illegible]
[illegible] செய்வே [illegible]
[illegible] தரிக்கிலே னிந்தக் குறை
[illegible] தீர்த்தாய். ௪

பித்தெலா முடைய வுலகர்தங் கலகப்
பிதற்றெலா மென்றொழிந் திடுமோ, சத்தெலா
மொன்றென் றுணர்ந்த சன்மார்க்க சங்க
மென் றோங்குமோ தலைமைச் சித்தெலாம்
வல்ல சித்தனென், றறிவோ தெரிந்திலே னெ
னத்துயர்க் கிருந்தேன், எல்லா முடைய நி
வுளமறிந்தது உரைப்பதென் அடிக்கடி யுனக்கே.

கள்ளவா தனையைக் களைந்தருள் நெறியைக்
காதலித் தொருமையிற் கலந்தே, உள்ளவா றிந்த
வுலகெலாங் களிப்புற் றோங்குக வென்றவர்த்
றுமோ வள்ளலே யதுகண் டடியனே னென்னம்
மகிழ்தலென் றோவெனத் துயர்கின்றேன், என்னி
யோய் நினது திருவுளமறிந்தது உரைப்பதென் 6
அடிக்கடி யுனக்கே.

[illegible] தென்றனக் [illegible]
இருக்க, என்னுளையும் பொலனவ [illegible]
பணிந்தான்—தன்னுளைக்கு, [illegible] 7
இல் நின்பே [illegible]
அம்பலை [illegible]

[illegible] வத்தமுதம் [illegible]
ப [illegible] வத்தர [illegible] 1
நவ [illegible]
சிவனே கதவைத் திற.

இந்தா ரருளமுதம் யானருந்தல் வேண்டுமிங்கே
சந்தா மணிவிளங்கு ஞானசபை—யெந்தாயே
கோவே யெனது குருவே யெனையாண்ட
தேவே கதவைத் திற. 2

சாகா அருளமுதந் தானருந்தி நான்களிக்க
ஏகா டியர்சூழும் நடராஜா—வகா
பவனே பரனே பராபரனே யெங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 3

அருளோங்கு தன்னமுதம் அன்பாலருந்தி
மருளொழிந்து நான்களித்து வாழப்—பொருளாம்
தவயோகர் போற்றுந் தயாநிதியே யெங்கள்
சிவமே கதவைத் திற. 4

வானேத்துஞ் செம்மை மறைகள் சாற்றுகின்ற
தேனே யவையமுதம் யானருந்த—ஆனந்
திருப்பரவை போற்றுந் திருச்சிற்றம்பலவா
இறைவா கதவைத் திற. 5

மன்னாயுள் வென்றிட்டேன் தென்கலை மறைகளுஞ்
சொல்லா வருளமுது தானருந்த—நல்லோர்க்கு
நல்லோர் களிக்கும் நடராயா மன்றோங்கும்
செல்வா கதவைத் திற. 6

மற்றிருக்க மேலோர் விரும்புகின்ற தன்னமுத
மாற்றில்லா நானருந்த மாறுபுறவே—போற்றும்
கணத்தவர்கள் தேவர் தொழுமன்றாடும்
திருஅம்பலவா கதவைத் திற. 7

ஈன வுலகத் திடர்நீங்கி இன்புறவே
ஞான அமுதமது நானருந்த—ஞான
உருவே உணர்வே ஒளியே வெளியே
திருவே கதவைத் திற. 8

திரையோ தசத்தே திகழ்கின்ற வென்றே
வரையோது தண்ணமுதம் வாய்ப்படைய [illegible]
வானோயெம் மானேபெம் மானே [illegible]
தேனே கதவைத் திற. 9

ஜோதிமலை மேல்வீட்டிற் றூய திருவமுதா
மோதினிமேல் நானுண்ண வேண்டினேன்—
ஓதரிய, ஏகா அநேகா எழிற்பொதுவில்
வாழ்ஞான, தேகா கதவைத் திற.

ஜோதி

ஜோதி ஜோதி ஜோதிசுயஞ் ஜோதி ஜோதி
ஜோதிபரம், ஜோதி ஜோதி ஜோதியருள்,
ஜோதி ஜோதி ஜோதி சிவம். 1

வாமஜோதி சோமஜோதி வானஜோதி ஞான
ஜோதி, மாகஜோதி யோகஜோதி வாத
ஜோதி நாதஜோதி, ஏமஜோதி வியோமஜோதி
யேறுஜோதி வீறுஜோதி, ஏகஜோதி யேக
ஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி. 2

ஆதிநீதி வேதனே ஆடல்நீடு பாதனே
ஜோதி ஞான போதனே வாழ்க வாழ்க நாதனே.

நிதியே யெனுள்ள நிறைவே பொதுவில் நிறைந்தசிவ, பதியே அருட்பெருஞ் ஜோதி யனே அம்பலம் விளங்குந், நிதியே யென்கண்ணுறுங் கருத்துங் களிக்கக் கலந்து கொண்ட பதியே அமுதமழையே நின்பேரருள் வாழியவே.

வாழியென் னுண்மை வாழியெங் கோனருள் வாய்மை யென்றும், வாழியெம் மான் றிருவாழி யென்றுதன் மலர்ப்பதங்கள் வாழி யெய்ச் சுத்தசன்மார்க்க பெருநெறி மாண்பு கொண்டு வாழி இவ்வையமும் வானமும் மற்று லும் வாழியவே.

வாழி பேரின்பந் தங்கி வைத்த கரதலங்கள்
வாழியெமைப் பல்ல பணியன் றுடை-வாழிநடம்
வாழி அருட்ஜோதி வாழி நடராஜன்
வாழி சிவஞான வழி.

பிச்சைக் காத்தப் பெற்றிநின்ற பேதைய
னென்: இச்சைகொண்ட யாத இசைச்சந்த
யிர் செய்த்தகோபே, அச்சமெலாம் நீத்தேன்
அருளமுதம் உண்கின்றேன், நித்தமும் பே
ரானந்த நித்திரை செய்கின்றேனே. 4

அருட்பெருஞ்ஜோதி! அருட்பெருஞ்ஜோதி!!
தனிப்பெருங்கருணை! அருட்பெருஞ்ஜோதி!!

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜோதிக்கொடி

[மேற்புறம் 1/3 மஞ்சள் கீழ்ப்புறம் 1/3 வெள்ளை]

ஜோதிக் கொடியே யா[illegible]ருபக்கொ
டியே ஜோதியுரு, பாதிக் கொடி[illegible]
பாகக் கொடியே பெண்ணின்ற [illegible]கொடியே
யுல்குகட்டி யாறங் கொடியே [illegible]
நீதிக் கொடியே சிவகாம [illegible] கொடியே [illegible]
ருகவே.

நாடகக் கொடிய பணி[illegible] மனத்
தைக் கனிவித்துப், பாடாப் [illegible]
தெனக்கும் பதமீந்தாண்ட [illegible]கொடியே
டாக் கரும சித்தியெலாந் [illegible]
வித்த, கோடாக் கொடியே [illegible] 2
யடியேற் கருளுகவே.

தடுத்தலரிய பயங்களை [illegible]
துக் கருத்துள்ளே, அடுத்த [illegible]
மு[illegible] பளித்தென் [illegible]
எடுத்த கொடியே சித்தியெலா [illegible] கொடியேஆனந்தக்
கென்றெனக்கே, தொடுத்த [illegible] 3
கொடியே யடியேற் கருளுகவே.

பட்டைத் தவிர்த்தென் [illegible]
[illegible]ரெளிந்து யான் [illegible]
புனைந்து பரிசளித்த பாமா[illegible]
[illegible]ய, தெட்டைத் தணிப்பே [illegible]
[illegible] சத்தி சன்மார்க்க [illegible]
கொடியேயானந்தக்கொடியேயடியேற் கருளுகவே.

அகராதி

குற்றம் புரிதல் எனக்கியல்பே குணமாக் கொள்ளல் உனக்கியல்பே, சிற்றம்பலவா இனிச் சிறியேன் செப்பும்முகமன் யாதுளது, தெற்றென் றடியேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித் தச்சந் துயர் தீர்த்தே, இற்றைப் பொழுதே அருட் ஜோதிக தருணம் இதுவாமே.

பிரபஞ்ச வெற்றி

அருட்ஜோதி யானேனென் றறையப்பா முரசு
அருளாட்சி பெற்றேனென் றறையப்பா முரசு
மருட்சார்பு தீர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு
மரணந் தவிர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை. 1950—12